

(5) ஆளுநர் பேருரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் மீது விவாதம்—
(தொடர்ச்சி.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இன்று இந்த விவாதம் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் பதில் உரையோடு முடிவடைய இருக்கிறது. இன்னும் இந்த விவாதத்தில் திரு. ஏ. ஆர். பெருமான், திரு. மொய்தீன், திரு. பொன்னப்ப நாடார் ஆகியோர் பேசவேண்டியிருக்கிறது. அதற்குமுன் திரு. மனூலி சுந்தர சாமி அவர்களும், திரு. குருசாமி அவர்களும் உரையாற்றுவதற்கு வற்புறுத்திக் கேட்டிருக்கிறார்கள். எனவே அவர்கள் இருவரும் நான் சொல்லாமலேயே சுருக்கமாகப் பேசி, முடித்துவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* திரு. நா. வெ. குருசாமி: பேரவைத் தலைவரவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையின்மீது என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைக் கூறிக் கொள்ளலாமென்று ஆசைப்படுகிறேன்.

கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில், குறிப்பாக நெசவாளர்களைப் பற்றி ஒன்றுமே குறிப்பிடப்படவில்லை. அதுகுறித்து நான் வருந்துகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் சக்கம்பட்டி, சுப்புலாபுரம் முதலிய இடங்களில் உள்ள நெசவாளர்கள் தற்சமயம் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் கஷ்டமான சூழ்நிலையில், நெசவுத் துறையில் விசைத்தறிகள் புகுத்தப் பட்டு வருகின்றன. அதனால் அந்த நெசவாளர்கள் மேலும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அந்த நிலையைப் பார்ப்பதற்கே பரிதாபகரமாக இருக்கிறது. ஆகவே அவர்களுக்கு மாற்றுத் திட்டமாக எதாவது ஒரு தொழிற்சாலை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்றும், அதன்மூலம் அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இளைஞர் அணி என்று ஒரு இயக்கம் செயல்பட்டு வருகிறது. அதில் 2,000 இளைஞர்கள் சேர்க்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அந்த 2,000 பேர்களில் என் தொகுதியிலிருந்து ஒருசிலரையாவது சேர்த்திருக்கிறார்களா என்றால் அது கேள்விக்குரிய விஷயமாகவே இருக்கிறது. இனிமேலாவது இந்தக் குறையைப் போக்கி, ஒரு தொகுதிக்கு இவ்வளவு இளைஞர்களைச் சேர்த்துக்கொள்வது என்ற திட்டத்தின் அடிப்படையில் இளைஞர் அணிக்கு இளைஞர்களைச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சாலை வசதியை எடுத்துக் கொண்டால், பெரும்பாலான சாலைகள் மிகவும் மோசமான நிலையிலேயே இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. மதுரை-குமிழி சாலையை எடுத்துக்கொண்டால் 1947-க்கு முன்னால் இருந்ததைப் போலவே இன்றைக்கும் இருக்கிறது. ஆகவே, அப்படிப்பட்ட சாலைகளை நல்லமுறையில் சீர்படுத்தி, விரிவுபடுத்த வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மின்சாரத் துறையை எடுத்துக் கொள்வோமானால், பம்ப் செட்டுகளும், விதி விளக்குகளும் அதிகமாக இருக்கும் இடங்களிலும் 100 கே.வி. ட்ரான்ஸ்பார்மர்களை வைத்திருக்கிறார்கள். அதனால் மோட்டார்களும், விளக்குகள் எரிந்து கெட்டுப் போய்விடுகின்றன அல்லது எரியாமல் கெட்டு விடுகின்றன. எனவே, இந்த 100 கே.வி. ட்ரான்ஸ்பார்மர்களை மாற்றி,

1972 சனவரி 31]

[திரு. சி. மணலி கந்தசாமி]

மேலும் மின்சாரக் கருவிகள் பழுதடையாமல் இருக்க மின்சாரத் துறை அமைச்சரவர்கள் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் எனது தொகுதியைச் சேர்ந்த சேத்துப்பாறை, குப்பாம்பாறை ஆகிய இடங்களில் புதிய திட்டங்களை நிறைவேற்றிக் தாவேண்டுமென்றும், இதனால் ஜெயமங்கலம், சில்வார்ப்பட்டி, குள்ளபுரம் ஆகிய இடங்களில் வசதிகளை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கவர்னர் அவர்கள் உரையின் மூன்றாம் பக்கத்தில் ஏழை எளிய மக்களைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கும் திட்டங்களை உணர்ந்து செயல்பட வேண்டுமென்றும், அது கவர்னர் உரையில் மட்டும் இல்லாமல் அதைச் செயல்படுத்த அரசாங்கம் ஆவனச் செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. சி. மணலி கந்தசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் உரையின்மீது எனக்கு இருக்கிற சில கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அந்த அறிக்கையிலே இருக்கிற ஒரு விஷயத்தைக் குறிப்பாகச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். குறைந்தபட்சத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதிலே நாம் நெடுந்தூரம் செல்லவேண்டுமென்ற விஷயத்தை கவனத்தில் வைத்துக்கொண்டு இந்த அறிக்கையைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்பது என் அபிப்பிராயம். அப்படியிப் பார்த்தால் தான் உண்மை நிலையை நாம் புரிந்துகொள்ள முடியும். உளவு உற்பத்தியிலே இன்றைக்கு சற்றேறக்குறைய 73 லட்சம் டன் அளவை எட்டியிருக்கிறோம் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அது உண்மை. சுமார் 40 கோடி ரூபாய் செலவு செய்து இந்த ஐந்து வருட காலத்தில் அதிகமான உழைப்பினால் இந்த அளவுக்கு உற்பத்தியைப் பெருக்க இருக்கிறோம். இது உண்மை.

சேன்ற காலத்தில் சுமார் 53 லட்சம் டன் அளவில் இருந்த உற்பத்தி அளவு இப்போது 73 லட்சம் டன் அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது என்று அறிகிறோம். ஆனால் அந்த அளவுக்கு உளவு தானியங்களின் விலைவாசிகள் கட்டுப்படுத்தப் பட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லை. நாம் உற்பத்தி அளவை மட்டும் பார்த்துப் பெருமைப்படக் கூடாது. விலைவாசிகளையும் சேர்த்துப் பார்க்க வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். வெறும் உற்பத்தியைப் பெருக்கிக் கொண்டே போவதுதான் நம் கடமை என்பது அல்ல. உற்பத்தியைப் பெருக்கித் தருகிற அடித்தட்டு மக்களுடைய வாழ்க்கை இன்ப மயமாக மாறுவதற்கு ஏற்ற சூழ்நிலையையும் நாம் ஏற்படுத்தித் தந்தாக வேண்டும். அதற்காக அடிப்படை சமுதாயச் சீர்திருத்தம் உடனுக்குடன் கொண்டுவருவதுதான் நியாயமாக இருக்கும். நாம் அதைச் செய்வதில்லை. அத்துறையில் கடந்த 11 மாதங்களாக நாம் சுறுசுறுப்புக் காட்டவில்லை என்பது தான் என் அபிப்பிராயம்.

விலைவாசியைப்பற்றிப் பேசுகின்ற நேரத்தில்—நான் மாநில அரசை மட்டும் சொல்லவில்லை—மத்திய அரசையும் சேர்த்துச் சொல்கிறேன்—மிக அதிக அளவில் நாட்டில் ஒரு குழப்பத்தையே ஏற்படுத்தக்கூடிய வகையில் உயர்ந்து கொண்டே போகிறது. அதைத் தட்டிக் கழித்துப் பிரயோசனம் இல்லை.

[திரு. சி. மணலி கந்தசாமி] [1972 சனவரி 31]

புள்ளிவிவரங்களைக் காட்டி மடை அடைத்தாற்போல பேசிப் பயன் இல்லை. விலைவாசிகள் உயர்வதும்—அதன் காரணமாக தொழிலாளர்கள் பஞ்சப்படி உயர்வு கோருவதும், உற்பத்திப் பொருள்களின் விலையில் அந்த உயர்வைக் கூட்டி முதலாளிகள் கொள்ளை அடிப்பதும் தான் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. தமிழகத்தில் விலைவாசி உயர்வினால் ஏற்படுகிற குழப்பத்தை லகான் பிடிக்க என்ன செய்தாக வேண்டும் என்பதை அரசாங்கம் யோசிக்க வேண்டிய காலகட்டம் வந்துவிட்டது. வேண்டுமானால் ஒரு சர்வகட்சி மகாநாட்டை நடத்துவது கூடப் பொருத்தமாக இருக்கும். 73 லட்சம் டன் உணவு தானியத்தைப் பெருக்கிவிட்டோம், இவ்வளவு பம்புசெட்டுகளை வைத்தோம் என்பது எல்லாம் ஒரு சாதனையாகவே கருத முடியாத அளவு பண்டங்களின் விலையேற்றம் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. இந்த அரசு அமைந்த பிறகு கிராமங்களில் உள்ள வர்களுக்கு மனைக்கட்டுகள் வழங்கியது தான் ஒரு நல்ல சமுதாயப் பிரச்சினை. டிற்றப்படி விரிவாக நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதற்கு இந்த அரசுக்கு என்ன தவக்கம் இருக்கிறது? எப்படியும் சிலர் எதிர்க்கத்தான் செய்வார்கள். சொத்துரிமைக்காரர்கள், நில உடைமைக்காரர்கள் விரோதமாக இருக்கலாம். ஆனால் உங்களுக்கு வாக்களித்த கோடானுகோடி மக்களுடைய வாழ்க்கையில் மறுமலர்ச்சி ஏற்பட வேண்டுமென்றால் விரிவான நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் ஒன்றைக் கொண்டே வந்தாக வேண்டும்? அப்படிச் செய்ய முன்வந்தாலொழிய ஜனநாயகத்தின் அஸ்திவாரமே நிலைக்காது, துலங்காது என்றே நான் கருதுகிறேன். வெகுவிரைவில் விரிவானதொரு நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை இந்த அரசு அரங்கேற்ற வேண்டும். அப்படிச் செய்வதன் மூலம்—ஒரு குழப்ப உணர்ச்சியை இந்த அரசின் மீது ஒரு வெறுப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்துவதற்கு சிலர் வேலை செய்தபோதிலும் அவர்களிடம் இருந்து இந்த அரசைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள அது ஒரு கேடயமாக இருக்கும் என்று வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

வர்த்தகத்துறையை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்—கம்மா தட்டிக்கழிப்பதில் பிரயேசனம் இல்லை. இன்றைய தினம் மிக மோசமான அளவுக்கு வர்த்தகச் சூதாடிகள் மக்களைச் சுரண்டி அதிகமான பணத்தைக் குவித்து வருகிறார்கள். சமீபத்தில் மத்திய சர்க்காரிலுலே—இந்த மாநிலத்தில் அரிசியோடு கலப்பதற்காக கற்களை உடைக்கும் இயந்திரம் ஒன்று இருந்தது கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்த்தோம். விலைவாசி 15 காசு உயர்ந்ததா, எட்டு காசு உயர்ந்ததா என்பது அல்ல பிரச்சினை. அறுவடை காலத்தில் விலை குறைகிறது. தஞ்சை மாவட்டத்தையே எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். இன்றைய தினம் அங்குள்ளவர்கள் எத்தனை பேர்கள் அதிக அளவுக்கு விலை கொடுத்து அரிசி வாங்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள் தெரியுமா? இன்றைய சூழ்நிலையில் மில் வைத்திருப்பவர்கள்—நல்ல வியாபாரம் செய்கிறவர்கள் லட்சம் லட்சமாகக் குவித்திருக்கிறார்கள். இதற்கெல்லாம் ஒரு முடிவுகட்ட வேண்டியவர்களாக நாம் இருக்கிறோம்.

அடுத்தபடியாக, தொழில் அமைதியைப்பற்றி பேசுகிறோம். தொழில் அமைதி தானாக ஏற்படுவது அல்ல. சிலரால் தூண்டிவிடப்பட்டு அமைதியைக் குலைத்துவிட முடியும் என்பது அல்ல. இப்படிச் செய்தாலும் ஒருசில மாதங்கள்—ஒருசில காலம் தான் முடியும்.

கடந்த சில மாதங்களாக தொழில் துறையில் நம் மாநிலத்தில் இருந்து வருகிற நிலைமை மிக வேதனை தரக்கூடிய விஷயம். முதல் அமைச்சர் சிந்திக்க

1972 சனவரி 31]

[திரு. சி. மணலி கந்தசாமி]

வெண்டும். தொழிற்சங்கத் தலைவர்களை வெளியே இழுத்துவந்து மண்டையிலும், சரசுகளிலும் அடிப்பது நாகரிகம் அல்ல. போலீஸை சரிவர கட்டுப்படுத்த வில்லை. போலீஸ் அடக்குமுறைகளைப்பற்றி எனக்குத் தெரியும். எனக்கு போலீசிடம் காய்ப்பு உணர்ச்சி கிடையாது. ஆயினும் நான் சொல்வேன்— அவர்கள் அத்துமீறி நடக்கிறார்கள். முன்கூட்டியே அறிவிப்பதற்குப் பதிலாக கூட்டம் உள்ள இடத்திற்குச் சென்று அது சட்டத்தை மீறிய கூட்டம் என்று அறிவிப்பது—அதன் காரணமாக கூட்டத்தினர் அமைதி இழந்து கல் எறிவது, அதையே சாக்காகக் கொண்டு இவர்கள் தடியடிப் பிரயோகம் செய்வது— இப்படிப்பட்ட அடக்குமுறைகள்—அத்துமீறிய செயல்கள் நல்லதுதானா? எந்த விஷயமும் இதனால் முற்றுப்பெறப்போவதில்லை. இதைச் சிந்திக்க வேண்டும்.

தோழமைக்கட்சியாக நாங்கள் இணைந்தபோது திரிகரண சுத்தியாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அரசு அமைக்க வேண்டும் என்ற நல்லெண்ணத் துடன் நான் சேர்ந்தோம். ஏதோ ஏழு சிட்டுக்காக, எட்டு சிட்டுக்காக சேர வில்லை. அக் கட்சியில் உள்ள சிலபேர்கள் அதைச் சொல்லி இழுத்துப் பேசுகிறார்கள். உண்மையாக காமராஜரோ, ஜனசங்கமோ, ராஜகோபாலாச்சாரியாரோ கொண்டிருந்தக் கூட்டு வெற்றிபெறக் கூடாது என்றே அன்றைக்கு உக்கிரமோடு இணைந்தோம். இதைப் புரிந்துகொள்ளாமல்—ஒருவரையொருவர் ஏசிப் பேசுவது நல்லதல்ல. நமக்குள் ஒருவரையொருவர் புரிந்துகொள்ளாது பேசுகின்ற போக்கு குழப்பத்தைதான் உண்டாக்குகிறது. திரு. சிந்தன் அவர்களுடைய அரசியல் எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். அதை நான் என்றைக்கும் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. திரு. குசேலர் அவர்களுடைய அரசியலையும் நான் என்றைக்கும் ஏற்றுக்கொண்டதில்லை. ஆனால் இன்றைய தினம் அவர்கள் ஒரு பத்தாயிரம் தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சினையில் தலையிடுகிறார்கள் என்றால் அவர்களைக் கைது செய்யலாம்—சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுக்கலாம். ஆனால் அவர்களை வெளியே இழுத்துவந்து போலீசார் மண்டையிலும், கைகளிலும் அடிப்பது என்கிற அடக்கு முறையை அறிவித்துவிடுவது அநாகரிகமான செயல்—தொழிலாளர்களுடைய மத்தியில் குழப்ப உணர்ச்சியைத்தான் வளர்க்கும். போலீசார் அத்துமீறிய காரியங்கள் செய்து வருகிறார்கள். உதாரணமாகச் சொல்கிறேன். சமீபத்தில் திட்டச்சேரி என்கிற கிராமத்திற்குச் சென்றிருந்தேன். அங்கே ஒரு கூட்டத்தில் பேசினேன். அந்த கூட்டத்தில் உள்ள ஏரோப்ளேன் சாகிப் என்கிற பணக்காரருடைய பேச்சைக் கேட்டுக்கொண்டு போலீசார் சில ஏழைகளின் குழிசைகளைப் பிரித்து எறிந்தார்கள். அதுமட்டுமல்ல. அங்கே இடித்த மண்கவர்களின் மண்ணைக் கட்டிக் கொக்கூட லாரியில் ஏற்றிச் சென்றார்கள். மறுநாள் ரெவினயூ ஆபிசர் அவர்களை அந்த இடத்தில் இருந்து வெளியேற்ற வேண்டாம் என்பதாக உத்தரவு அனுப்புகிறார். முதல்நாளே செவினியூ இலாக்கா அனுமதியை போலீசார் கேட்டிருக்கலாம். ஆனால் அவர்கள் தன்னிச்சையாக எதேச்சாதி காரமாக நடக்கிறார்கள்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப்பற்றிச் சொல்கிறேன். நாட்டு மக்களுக்கு மிகுந்த சேவை செய்து வளர்ந்த கட்சி. கட்சிக்காக மண்ணெண்ணெய்யை உடலில் கொட்டிக்கொண்டு செத்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு மக்களுடைய நன்மையை, சேவையை மட்டுமே கொண்டு வளர்க்கப்பட்ட கட்சி. பதவிக்கு வந்தவுடன் பலனை மட்டுமே கருதி—இதைப் பயன்படுத்திக்

[திரு. சி. மணலி கந்தசாமி]

[1972 சனவரி 31]

கொள்கிற போக்கு வளர்ந்துபோவது நல்லதா என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். இது நல்லது அல்ல, அவர்களது கட்டுமையும்தான் வளர்க்காது. அதுபற்றிய விவரங்களை எல்லாம் சொல்லலாம். அதற்கு அவசியம் இல்லை என்றே விட்டு விடுகிறேன். போலீஸ் துறையை கட்டவிழ்த்துவிடாமல் ஒரு கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருக்க கடமைப்பட்டவர் முதல் அமைச்சர். அத்துமீறி அவர்கள் செயல்படப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பது மக்களுக்கு உங்களிடத்தில் உள்ள கொஞ்ச நஞ்சு ப்ரேமையையும் அழித்துவிடும். விலைவாசிகள் ஏறிக்கொண்டே போனால் அதன் தொடர்பாக பல்வேறு பிரச்சினைகள் எழும். இதையெல்லாம் அரசு கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, எல்லா தொழிற்சங்கங்களும் சேர்ந்து பொது வேலை நிறுத்தம் செய்யப்போகிறோம் என்கிறார்கள். அரசாங்கத்தின்மீது காழ்ப்புணர்ச்சி கொண்டவர்கள் யாராவது இருக்கத்தான் செய்வார்கள். நம்முடைய கூட்டணியைப் பிரிக்கப் பார்ப்பார்கள். கூட்டணியைப்பற்றிப் பலவாறாகப் பேசுவார்கள். நாங்கள் இந்தக் கூட்டணி நீடிக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறோம், அதற்காகப் பாடுபடுகிறோம். கூட்டணிக்குள் ஒற்றுமை இருக்க வேண்டும். பல்வேறு பிரச்சினைகளைப் பற்றிப் பேசி உடன்பாடு காண வேண்டும். அதற்காக எங்களைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். ஏதோ உங்களிடமிருந்து பிரிந்து வேறு யாருடனோ போய்ச் சேர் வேண்டுமென்ற நோக்கம் எங்களுக்கு இல்லை. கூட்டணி பலமாக இருக்க வேண்டுமென்பது தான் எங்கள் நோக்கம்.

இன்றையதினம் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் போன்ற பிரச்சினைகளுக்குப் பூரணபரிகாரம் காணக்கூடிய விதத்தில் தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். எதற்கெடுத்தாலும் மத்திய ஆட்சியிடத்தில் அதிகாரம் இருக்கிறது என்று பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். பல நேரங்களில் முதலமைச்சர்கள் மாநாடு, உணவு அமைச்சர்கள் மாநாடு என்று நடக்கின்றனவே, அந்த நேரங்களில் எல்லாம் நம்முடைய பிரச்சினைகளை என் எடுத்துச் சொல்லக்கூடாது? நம் மாநிலத்தின் பிரச்சினைகளை விரிவாக என் எடுத்து வைக்கக்கூடாது? நாம் செய்தது எல்லாம் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கிக்கொண்டிருப்பதுதான். அப்படி உற்பத்தி பெருகினாலும் விலைவாசி ஏறுகிறது. அறுவடைக் காலத்தில் நியாயமான விலையில் கிடைக்கிறது. பின்னர் விலை ஏறிவிடுகிறது. நியாயமான விலையில் விளைபொருள் கிடைக்க வியாபாரிகள் வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்பதற்காக தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் தான் பொதுமக்களின் ஆதரவு உங்களுக்குப் பெருகும். பொதுமக்களுடைய ஆதரவு உங்களுக்கு இருக்கும்படியாகப் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

சிலர் காழ்ப்புணர்ச்சியுடன் செயல்படுகிறார்கள், பேசுகிறார்கள் என்றால் அதற்கு நாம் இடம் கொடுக்கக்கூடாது. அதற்காக நாம் நியாய விரோதமாகச் செயல்படக்கூடாது. சில தலைவர்கள் அன்றைக்குக் கூட்டத்திலிருந்து வந்தவுடன் நேரடியாகத் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். டி.எஸ்.பி. அவர்கள் குசேலையும், சிந்தனையும் தாறுமாறாகத் தாக்கியிருக்கிறார்கள். கலைஞர் அவர்களுடைய தலைமையில் அரசு நடக்கும்போது இப்படியா அவர்கள் தாக்கப்படுவது? அவர்கள் மார்க்சிஸ்ட்டாக இருக்கட்டும், அல்லது நக்சலைட்டாக இருக்கட்டும். யாராக இருந்தாலும், அதுவும் ஒரு போலீஸ் அதிகாரி அவர்களுடைய மண்டையை உடைக்கிறார், அவர்களைத் தாக்குகிறார் என்றால், பொதுவாழ்வில்

1972 சனவரி 31]

சுடுபட்டிருக்கின்றவர்களுடைய தன்மையை நாம் எப்படி காப்பாற்ற முடியும்? இந்த அளவிற்கு போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கு இடம் கொடுப்பது உங்களுக்கே நல்லது அல்ல என்பதை நல்லெண்ணத்துடன் நான் கூறுகிறேன்.

இந்தக் கூட்டணி நீடிக்க வேண்டும், ஒழுங்காக இருந்து செயல்பட வேண்டும் என்கிற நல்லெண்ணத்தின் அடிப்படையில்தான் இவ்வளவையும் நான் சொல்கிறேன். கூட்டணி நீடிக்க வேண்டும் என்கிற நல்ல எண்ணத்தின் அடிப்படையில் இதைப் பணிவாகத் தெரிவித்துக்கொண்டு, சந்தர்ப்பம் அளித்த சபாநாயகர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள். தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களுடைய உரைக்கு நன்றிகளும் தீர்மானத்தின்மீது சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

அண்மையில் ஏற்பட்ட போரிலே இந்தியா மகத்தான வெற்றி பெற்றிருக்கிறது. பாகிஸ்தான் என்று ஒன்று உண்டான காலத்திலிருந்து, நீண்ட நெடுங்காலமாக இந்தியாவுக்கு அது தொல்லைகளைக் கொடுத்துக்கொண்டு வருகின்றது. இந்தியாவை முன்னேறவிடாமல், இந்தியாவின் பொருளாதாரத்தைச் சீர்குலைக்கும் வகையில் பாகிஸ்தான் ஏராளமான தொல்லைகளைக் கொடுத்துக்கொண்டு வருகின்றது. அதற்கு முடிவு கட்டுகின்ற வகையில்தான் வங்காள தேசப் பிரச்சினை எழுந்தது. நாம் சண்டைக்குப் போகவில்லை; நாம் சண்டைக்கு இழுத்துவிடப்பட்டோம். நியாயத்தின் பெயரால், ஜனநாயகத்தின் பெயரால், மனிதாபிமானத்தின் பெயரால் இந்தப் போர் நடந்தது. இந்தப் போரிலே நாம் மகத்தான வெற்றி பெற்றோம். அரும்பெரும் தியாகங்களைச் செய்து, போரை நடத்திச் சென்ற மூப்படைத் தவயதிகளையும் தமிழ் நாட்டின் சார்பில் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

போர்க்கால நடவடிக்கைகள் தமிழ் நாட்டிற்கு மட்டுமல்ல, இந்தியா பூராவுக்கும் பொதுவானது. தமிழ்நாடு தன்னுடைய பங்கினைச் செவ்வனே ஆற்றியிருக்கிறது. நாம் செய்யவேண்டியதை குறைவு இல்லாமல் செய்தோம். நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளில் மிகவும் அக்கரை கொண்டார். இந்தப் போரில் நான் ஒரு போர்விராகுவே இருந்து செயல்பட்டார். எத்தவிதமான குறையும் வைக்காமல் நாம் போர் நடவடிக்கைகளுக்கு, பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளுக்கு உதனியிருக்கிறோம். நாம் உறுதி கூறியிருக்கிற 10 கோடி ரூபாய் அளவு மிக விரைவாக நெருங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. நம்முடைய அருமையான சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் அரசுக்கு உறுதுணையாக இருந்து உருப்படியான ஆலோசனைகளையும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த அளவில் தமிழ்நாடு எவ்விதத் துறையும் இல்லாமல் இந்திய அரசுக்கு உதவி செய்திருக்கிறது.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை)

அடுத்தபடியாக, இங்கே பேசியவர்கள் அரசு செய்கின்ற தவறுகளை ஆதாரப் பூர்வமாக சுட்டிக்காட்டுவார்கள் என்றுதான் எதிர்பார்த்தோம். பொறுப்புள்ளவர்கள்கூட பேசும்போது, 'தமிழ்நாடு தனியாகப் பிரிய வேண்டும்' என்று சொன்னதாக வைத்துக்கொண்டு, அந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றித்தான் பேசினார்கள்.

[திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்]

[1972 சனவரி 31]

அடுத்தபடியாக, டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள்கூட, பிரதமர் படத்தையும், நம்முடைய முதல்வர் படத்தையும் ஒன்றாகப் போடலாமா, சிம்சன் பிரச்சினை யிலே இப்படி நடந்துக்கொள்ளலாமா என்று சிறுசிறு பிரச்சினைகளைப்பற்றித் தான் பேசிஞர்கள். இப்படிப்பட்ட சிறிய பிரச்சினைகளுக்கு பெரிய உரு கொடுத்துப் பேசிஞர்கள். முதல்வர் படத்தையும், பிரதமர் படத்தையும் போட்டு பாதுகாப்பு நிதிக்காக சுவரொட்டிகள் போட்டதில் என்ன தவறு? அப்படி போட்டதனால் ஏதாவது அதிசயம் நடந்திருக்கிறதா? நாட்டின் பிரதமர் படத்தையும், மாநிலத்தின் முதல்வர் படத்தையும் ஒன்றாகப் போடு வதில் என்ன தவறை அவர்கள் கண்டார்கள்? அப்படிப் போட்டது மிகமிகப் பெரிய குற்றம்போல், மிகப் பெரிய கொடுமையை அரசு செய்துவிட்டதுபோல் பேசிஞர்கள். இந்தக் காரியத்திற்காக இது தவறு, இந்தக் காரணத்திற்காக இந்தப் படம் தவறு என்று அவர்கள் திட்டவாட்டமாகச் சொல்லவில்லை. அந்தப் படத்தினால் பிரதமரின் கொளவத்திற்கு குறைவு ஏற்படும் என்று யாரும் ஆதாரம் காட்டவில்லை? அப்படி யாராவது ஆதாரம் காட்ட முடியுமா? அப்படி சுவரொட்டி போடுவது தவறு என்று பத்திரிகைகளில் வேறு விதமாக எழுது கிறார்கள், பேசும்போது வேறு விதமாகப் பேசுகிறார்களே தவிர, இந்தக் காரணத்திற்காக இது தவறு என்று ஆதாரத்தின் அடிப்படையில் சொல்ல யாரும் முன்வரவில்லை. நாம் சொல்லிக்கொள்வதெல்லாம், நம்முடைய மாநிலத்தின் முதல்வர் அவர்கள் பிரதமர் பக்கத்தில் இருந்து போட்டோ எடுத்துக்கொள்ள தகுதி இல்லாதவர் என்று கருதுகிறார்களா? அல்லது நம்முடைய முதல்வர் அவர்களின் அருகில் இருந்து போட்டோ எடுத்துக் கொள்ள பாரத நாட்டின் பிரதமர் அருகதையற்றவர் என்று கருதுகிறார்களா? எந்த அடிப்படையை வைத்துக்கொண்டு தவறு என்கிறார்கள். இதில் எந்த விதமான தவறும் இல்லை. அவர்களுடைய கருத்திலேதான் கோளாறு இருக் கிறது என்று தோன்றுகிறது. நம்முடைய நாட்டின் பிரதமர் அவர்களை ஆதி பராசக்தியாக நாங்கள் பார்க்கிறோம். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் அவருக்குப் பக்கத்தில் இருப்பது முருகக் கடவுளை நினைவுபடுத்திகிறது. பாரதப் பிரதமரை ஆதிபராசக்தியாகவும், நம் முதல்வரை முருகக் கடவுளாகவும்தான் என் கருத்தில் அது படுகிறது. அப்படித்தான் எனக்குப் படுகிறது. அவர் களுடைய கருத்தில் எப்படிப் படுகிறதோ, எனக்குத் தெரியவில்லை. தவறுகப் பார்ப்பதால்தான் தவறாகத் தெரிகிறது. தவறு அவர்களுடைய கருத்தில் தான்.

நாட்டில் ஒரு பெரிய யுத்தம் நடந்து முடிந்திருக்கிறது. அதில் நாம் வெற்றி பெற்றிருக்கிறோம். இதனால் பாகிஸ்தான் அடியோடு ஒடுங்கிவிட்டது என்றோ, சீர்குலைந்துவிட்டது என்றோ நாம் உறுதியாகக் கூறிவிட முடியாது. இப்போது வருகின்ற செய்திகள் எல்லாம் மிகப் பயங்கரமான எதிர்காலத்தை உண்டாக்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. வங்க தேசத்தோடு உறவு வைத்துக் கொள்ளும் நாடுகளின் உறவை பாகிஸ்தான் துண்டித்துக்கொண்டு வருகின்றது. இன்றைக்குக்கூட பாகிஸ்தான் காமன்வெல்த்திலிருந்து வெளியேறியிருக் கிறது. சர்வதேச நிலைமை மிகப் பயங்கரமாக உருவாக்கிக்கொண்டு வருகிறது மீண்டும் ஒரு பெரும் போர் வர இருக்கிறது. அமைதியாக இருக்கும் தமிழகத் தின் ஆட்சிக்கு ஊறுவிளைவிக்க முடியுமா? இந்த அரசைக் கவிழ்க்க முடியுமா என்று சிலர் நப்பாசையுடன் பார்க்கிறார்கள்.

1972 சனவரி 31]

[திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்]

சமீபத்திலே நடந்த ஒரு பொதுக்கூட்டத்திலே பேருந்தலைவர் பேசினார். என்ன கூட்டம் என்று நான் சொல்லவேண்டியதில்லை. பேசிய தபர் யார் என்று நான் சொல்லவேண்டிய அவசியம் இல்லை. எப்படி நாம் எல்லாம் ஒன்றுபட்டு இணைந்து பாடுபட்டு சிம்ஸன் தொழிலாளர் பிரச்சனையிலே, காட்டுர் கோபால் ராஜினாமா செய்யவைக்க முடிந்ததோ அதே ஒற்றுமையைப் பயன்படுத்தி எல்லோரும் ஒன்றாகப் பாடுபட்டால் இந்த அரசையும் கருணாநிதியையும் ராஜினாமா செய்ய வைக்கமுடியும் என்று பேசினார் . . .

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார், ராஜினாமா செய்ய வைக்கமுடியும் என்று தாமராஜர் அவர்கள் சொன்னதாகச் சொல்கிறார்கள், பேருந்தலைவர் சொன்னதாகச் சொல்கிறார்கள். யார் சொன்னது என்று சொல்லட்டும் . . .

திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்: காமராஜர் பேசியதாக நான் சொல்லவில்லை. பேருந்தலைவர் என்று சொன்னால் தாமராஜரத்தானா குறிப்பிட்ட முடியும்? அம்மையார் அவர்களுக்கு வேண்டுமானால் அவர்கள் பேருந்தலைவராக இருக்கலாம். தமிழகத்திலே உள்ள தலைவர்களில்—எத்தனையோ பேர்கள் இருக்கிறார்கள்—பேருந்தலைவர் பேசினார் என்று சொன்னேன். அது பேசப்பட்டதா? இல்லையா? அதை அவர்கள் சொல்லட்டும். இந்த அரசின் ஊழல் மலிந்து விட்டது, ஊழல்கள் உள்ள இந்த அரசைக் கவிழ்ப்பதற்கு நாம் ஒரே அணியாகத் திரண்டு நிற்போமானால் . . .

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: ஆதலால் காட்டிப் பேசவேண்டும், பேருந்தலைவர் என்றால் யார் என்று சொல்லட்டும், வெட்ட வெளிச்சமாகப் பேசட்டும், மறைமுகமாகப் பேசவேண்டாம் . . .

திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்: யார் பேசினார் என்று சொல்லவேண்டிய அவசியமில்லை. அப்படிப் பேசப்பட்டதில்லை என்று அம்மையார் அவர்கள் கூறட்டும். இந்த அரசின் ஊழல்கள் மலிந்துவிட்டது, ஊழல்கள் பேசுகின்ற இந்த தமிழக அரசு இல்லாத அளவுக்கு ஆக்குவிதற்கு எப்படி சிம்ஸன் தொழிலாளர் பிரச்சனையில் ஒன்றாகப் பாடுபட்டு காட்டுர் கோபாலை இறக்கினோமோ அதே போன்று ஒன்றுபட்டு பாடுபட்டால் இந்த அரசை இல்லாமல் ஆக்கிவிட முடியும் என்று பேசப்பட்டதா இல்லையா? யார் பேசினார்கள் என்று சொல்லுங்கள் என்று கேட்டால், நான்கூட்டத்திற்குப் போகவில்லை, கூட்டத்திற்குப் போயிருந்தால் நிச்சயமாகச் சொல்வேன். கேட்ட செய்தியை வைத்துக்கொண்டு சொல்கிறேன். பேசப்பட்டது உண்டா இல்லையா என்பதைப்பற்றிச் சொல்லுங்கள் . . .

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, on a point of order. Can the hon. Member rely on hearsay information? He should have definite information. . .

MR. DEPUTY SPEAKER: It is not a court, of course. He is expressing his views. . .

THIRU R. PONNAPPA NADAR: He cannot speak with impunity.

[1972 சனவரி 31]

திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன் : தலைவர் அவர்களே, ஒருவர் பேசினார் என்று சொல்வதற்கு ஒரு உறுப்பினருக்கு உரிமை உண்டு. கட்டாயப்படுத்தி இன்னுர்தான் பேசினார் என்று சொல்லச் சொல்ல நிர்ப்பந்தப்படுத்த உரிமை இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நான் சொல்கிறேன், சபாநாயகர் சொல்லவேண்டியதையெல்லாம் உறுப்பினர்கள் சொல்வது அவ்வளவு சரியல்ல.

திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள் : நான் படித்த கதை ஒன்று எனக்கு இப்பொழுது நினைவுக்கு வருகிறது. யாரோ ஒரு முனிவர் தவம் செய்து கொண்டிருந்தாராம். மேலே ஒரு கொக்கு பறந்துகொண்டு இருந்ததாம். மேலே பறந்துகொண்டிருந்த கொக்கு அந்த முனிவரின் தலைமேல் ஆபாசப்படுத்தினிட்டதாம். முனிவருக்குக் கோபம் வந்து அந்தக் கொக்கை முறைத்துப் பார்த்தாராம். உடனே கொக்கு அந்த இடத்திலேயே எரிந்து சாம்பலாகினிட்டதாம். அந்தக் கோபத்தோடு முனிவர் எழுந்து வள்ளுவர் வீட்டிற்கு வந்தாராம். வள்ளுவர் வீட்டிலே உணவு அருந்துவதற்காக உணவு கேட்டு அம்மா என்று கேட்டாராம். வள்ளுவருடைய மனைவியான வாசகி அம்மையார் அவர்கள் வருவதற்கு கொஞ்சம் தாமதம் ஏற்பட்டுவிட்டதாம். வாசகி அம்மையார் அவர்கள் தாமதமாக வந்ததால் அந்த அம்மையாரையும் பார்த்து முனிவர் ஒரு முறை முறைத்துப் பார்த்தாராம். ஆனால் வாசகி அம்மையார் கொக்கு என்று நினைத்தாயோ கொங்கனவா என்று சொன்னாராம். கொக்கை எரித்துவிட்டோம். ஆனால் வாசகியை ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லையே என்று முனிவர் வருந்தினாராம். அதைப்போன்று அவர்களும் காட்டுர் கோபாலை ராஜநாமா செய்ய வைத்து விட்டோம், இந்த அரசையும் ராஜநாமாச் செய்ய வைக்க முடியும் என்று நினைக்கிறார்கள். பேசியவர் யார் என்று நான் பார்க்கிறேன். பிரச்சினையை நான் பார்க்கவில்லை, அது நியாயமா, தவறு என்ற விவாதத்திற்கு நான் போக வில்லை. அவர்கள் யார் என்று பார்த்தால் ஒரு ஆண்டுக்கு முன்னாலே மக்களால் தூக்கியெறியப்பட்டவர்கள், செல்லாக் காசாக ஆக்கப்பட்டவர்கள், உங்களுடைய திறமை, கொள்கை, லட்சியம், அரசு எங்களுக்குத் தேவையில்லை என்று மக்களால் தூக்கியெறியப்பட்டவர்கள் இன்றைய தினம் அப்படிப் பேசுகிறார்கள். அவர்கள் ஏதோ மிகப் பெரிய நியாயத்தை உணர்ந்தவர்கள் போலவும், ஜனநாயகத்திற்கு அவர்கள் மதிப்பு அளிக்கக்கூடியவர்கள் போலவும், அவர்கள் ஏழை எளிய மக்களுக்காக தின்றவர்கள் போலவும், பாட்டாளி, உழவர்கள் இவர்களுக்காக அர்ப்பணித்துக்கொண்டவர்கள் போலவும் பேசுகின்றார்கள். ஆனால் அவர்களை மக்கள் அடையாளம் கண்டுகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை மக்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவர்கள் எந்தப் பிரச்சனைப் பற்றிப் பேசினாலும் மக்கள் நியாயத்தை உணர்கிறார்கள், யார் பேசுகிறார்கள் என்பதையும் உணர்கிறார்கள்.

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பேசும்பொழுது முதலமைச்சர் அவர்களுடைய படத்தை விளம்பரத்திற்காகப் போடுகிறார்கள் என்று கூறினார்கள். அவரை ஒரு சிறந்த பார்லிமெண்டேரியாக, சிறந்த பாராளுமன்ற முறையிலே திறமை படைத்தவராக இருக்கிறார் என்று என்னியபொழுது ஆளுநர் உரையிலே பேசுகின்றபோது அவர், முதலமைச்சர் படம், தஞ்சை சுலரோட்டிப்பற்றி பேசி பேப்பரிலே விளம்பரப்படுத்தப்படும் செய்தியாக வரவேண்டுமே என்றுதான் பேசினார்

1972 ஜனவரி 31] [திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தின்]

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : எனது அருமை நண்பர் அவர்கள் இப்பொழுது விளம்பரத்திற்காக முயற்சி செய்வது நன்றாகத் தெரிகிறது. நான் குறிப்பிட்ட விஷயங்களைத்தான் சொன்னேன். நான் நீண்டகாலமாக அவர்களை அறிவேன். நீண்டகாலமாக அவர்கள் முயற்சி எடுப்பது தெரிகிறது. இந்த முயற்சியில் அவர் வெற்றியடைவார் என்று நினைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இரண்டு பேர்களாலும் பேரவைக்கு நல்ல விளம்பரம்.

திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள் : அதைத்தான் நான் அவர்களிடம் நேரிலும் சொன்னேன், சட்டமன்றத்திலும் சொல்கிறேன். அடிப்படை நோக்கம் தமிழகத்திலே நடைபெறுகிற அமைதியான அரசை மக்கள் மத்தியிலே தவறான எண்ணங்களையும் கருத்துக்களையும் எப்படியாவது ஏற்படுத்தி கவிழ்த்துவிட முடியும் என்ற நப்பாசை தவறாகவோ சரியாகவோ ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆசை அவர்களுக்கு வருவதிலே தவறில்லை. தமிழகத்தினை ஒரு கட்சிதான் நிரந்தரமாக ஆளவேண்டுமென்று நாங்கள் தான் ஆளப்பிறந்தவர்கள் எங்களைத் தவிர வேறு யாரும் உட்கராக்கூடாது என்ற ஆணவம் எங்களுக்குக் கிடையாது. யாரை மக்கள் விரும்பித் தேர்தெடுத்து அனுமதியளித்திருக்கிறார்களோ அவர்களை தூக்கியெறியவேண்டுமென்ற நப்பாசையில் மக்களுடைய விருப்பத்தைப் பெறுதலர்கள் சூழ்ச்சியால், வஞ்சகத்தால், சதியால் கவிழ்த்துவிட முடியும் என்று நினைப்பவர்கள் அவர்கள் கவிழ்வதற்கும் தயாராக இருக்கவேண்டும். என்ன பெரிய மாற்றம் ஏற்பட்டுவிட்டது. வரப்போகிற தேர்தல்களில் எந்த எந்தக் கட்சிகள் எங்கெங்கேயோ மாறப்போகிறது என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் மக்கள் மாறப்போவதில்லை. கட்சிகள் மாறலாம். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தயவிலே வெற்றிபெற்று வந்தவர்கள், 1967-லே வெற்றிபெற்றவர்கள் 1971-ஆம் ஆண்டிலே என்ன கதியானார்கள் என்று நான் சொல்லவேண்டியதில்லை. திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் வெற்றிபெற்ற மதுரை மேற்குத் தொகுதி இருக்கிறது. மதுரை மேற்குத் தொகுதியிலே 1967-ஆம் ஆண்டிலே கூட்டணியை எதிர்த்து இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தின்றது, டெபாஸிட் இழந்தது அங்கே அந்தக் கட்சி. ஆனால் அதே தொகுதியிலே கூட்டணியோடு அந்தக் கட்சி இணைந்து போட்டியிட்டது. தங்கமணி வெற்றிபெற்றார், ஆனால் சங்கரய்யா எதிர்த்து நின்று டெபாஸிட் இழந்தார். 1967-ஆம் ஆண்டிலே இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி கூட்டணியை எதிர்த்து நின்றுது. திரு. தங்கமணி அவர்கள் போட்டியிட்டார்கள். திரு. தங்கமணி அவர்களுடைய தியாகம் என்ன? அரசியல் வரலாறு என்ன? அப்படியிருந்தும் 1967 தேர்தலில் சங்கரய்யாவிடம் டெபாசித் இழந்தார்கள். ஆனால் 1971-ஆம் ஆண்டு தேர்தலில் தோசையைப் புரட்டிப் போட்டது மாதிரி சங்கரய்யா டெபாசித் இழந்தார், தங்கமணி அவர்கள் வெற்றி பெற்றுள்ளார்கள். இதை நான் எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், தோழமையாக, 7 கட்சிக் கூட்டணியாக நாம் ஒன்றாக நின்றால்தான் மீண்டும் இந்த அரசாங்கத்தை காங்கிரசிற்கோ அல்லது காங்கிரசை ஆதரிக்கும் பிற்போக்குவாதிகளுக்கோ நுழையவிடாமல் செய்ய முடியும். ஒற்றுமையாக இருந்து உரிமையைக் கேட்பதில், உறுதியான குரலில் கேளுங்கள். ஆனால் உரிமையைக் கேட்கும்பொழுது கூட்டணியைப் பலவினப்படுத்தும் முறையில் கேட்காதீர்கள் என்று தோழமைக் கட்சியான இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்]

[1972 சனவரி 31]

அடுத்து, என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் இரண்டொரு பிரச்சனைகளைப்பற்றிப் பேசாமல் போனால் அங்கேபோய்ச் சத்தம் போடுவார்கள். பெருமாள் அரசியலைப்பற்றி மட்டும் பேசிவிட்டு வந்தாரே தவிர நம்முடைய தொகுதியைப்பற்றியே பேசவில்லை என்று சொல்வார்கள், அதற்காகத்தான் பேசுகிறேன். காரியாப்பட்டி பகுதியிலுள்ள திருதமால் நதி திட்டத்தைப் பற்றி நான் நீண்ட காலமாக நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள் பொதுப்பணித் துறை அமைச்சராயிருந்த காலத்திலிருந்து சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறேன். அந்த கிருதமால் நதிக்காக ஒரு மாநாட்டைக் கூட்டியாவது முதுகளத்தார் தாலுக்கா, காரியாப்பட்டி போன்ற இடங்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி செய்யும் முறையில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். கிருதமால் நதி நீர்ப் பாசன வசதிக்கான மாநாட்டை நடத்த வேண்டுமென்றும் அதற்கு முதல்வரவர்களையும், பொதுப்பணித் துறை அமைச்சரவர்களையும், சட்ட அமைச்சரவர்களையும் அழைக்க வேண்டுமென்று அங்கேயுள்ள மக்கள் விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் ரேடியாகவே இந்தத் தேதியைக் கொடுங்கள் என்று கேட்டிருக்கலாம், ஆனால் இன்றைக்குச் சட்டமன்றத்தின் மூலமாகவே கேட்டுக்கொள்கிறேன், ஏதாவது 2, 3 மாத கால அளவில் தேதி கொடுத்து ஒரு மாநாட்டைக் கூட்டி அதில் நதிப் பிரச்சனையைப்பற்றி ஆராயச் செய்து செய்ய வேண்டிய காரியங்களைச் செய்யும்படி, மக்கள் நம்பும்படியான காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் பல்லங்குளம், காரியாப்பட்டி பகுதிகளில் தென்னம்பட்டி திட்டம் ஒன்று இருக்கிறது. இதற்கு 14 இலட்சம் ரூபாய் அனுமதிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதற்கு நீண்ட காலமாகத் தாமதம் ஆவதற்குக் காரணம் என்னவென்று தெரியவில்லை. அதையும் விரைவில் நிறைவேற்றித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொண்டு அமர்கிறேன், வணக்கம்.

திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தின் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு கவர்னர் அவர்களின் உரையின்மீது சில கருத்துக்களை என்னுடைய கட்சியின் சார்பில் நான் வெளியிட விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய பேச்சின் தொடக்கத்திலேயே நான் ஒன்றை இந்த அவைக்கு மிகவும் அடக்கத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் ஒரு மைனாரிட்டி கட்சியின் பிரதிநிதி. மைனாரிட்டி கட்சியின் பிரதிநிதி என்று சொன்னவுடன் ஒரு வகுப்பின் பிரதிநிதி என்று அதற்குப் பொருள் கொள்ளக் கூடாது. வகுப்பின் பிரதிநிதி அல்ல, ஒரு மைனாரிட்டியின் பிரதிநிதி. ஒரு ஜனநாயக சர்க்காரின் பிரதிநிதித்துவ முறைகள் கொடுக்கப்படும்பொழுது ஒரு சமூகத்தினுடைய நியாயமான உரிமைகளைத்தான், அடிப்படையான அந்தஸ்த்துகளைப் பெறுவதற்காகக் கோருகின்ற ஒரு இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று முதலில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அப்படிக் கூறிக் கொள்வது வகுப்பு உணர்ச்சியோடு அல்ல, பிரதிநிதித்துவ உணர்ச்சியோடு தான். பிரதிநிதித்துவ உணர்ச்சியைச் சொல்வது ஜனநாயக மரபுக்கு மாற்றானதும், முரணானதும் அல்ல. எப்படித் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் என்று பிரிக்கிறோமோ, அப்படிப் பிரிக்கிறபோது அது வகுப்பு அல்ல, அவர்கள் தாழ்ந்திருக்கிறார்கள், தாத்திலே குறைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் அல்லது குறைந்திருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தாலேயே நாம் அவர்களுக்கு என்று சில பிரதி

1972 சனவரி 31] 'திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன்]

நிதித்துவத்தைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கூறுகிறோம். அது முற்றிலும் நியாயம், பொருத்தம். அது போலவே மைனாரிட்டி சமூகத்தினுடைய பிரிவுகளில் ஒன்றான முஸ்லீம்களின் உரிமை. ஒரு தூல்கூட அதிகம் கேட்கவில்லை, கொஞ்சம் குறைந்தாலும் பரவாயில்லை. அந்த பிரதிநிதித்துவம் அதற்கு இருக்க வேண்டும். அது கவர்னர் உரையில் இல்லை என்பது வேதனையாக இருக்கிறது என்பதை அன்போடும், மரியாதையோடும், தன்னடக்கத்தோடும் இந்தச் சபையில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இங்கே பேசப்பட்ட விவாதத்தில் மாநில சுயாட்சி பற்றி பேசப்பட்டது. நான் விளங்காமல் அவையைக் கேட்கிறேன், விளக்க அல்ல. (குறுக்கீடு) சபாநாயகரைத்தான் கேட்கிறேன், அல்லது சபாநாயகர் அனுமதியோடு தாங்களே சொல்லலாம். அதனால் தான் முதலில் கேட்கிறேன். இந்த மாநில சுயாட்சியின் பொருள் என்ன? மத்திய சர்க்காரோடு கூட்டாக அமைந்திருக்கிற மாகாணங்களுக்கு உரிய பிரதிநிதித்துவத்தைப் பெறுவது என்பது தான் மாகாண சுயாட்சி என்பதன் பொருள் என்று நான் நினைக்கிறேன். மாகாண சுயாட்சி என்று சொன்னவுடனேயே அதற்குத் தவறான கருத்துக்களை உள்ளே புகுத்தி, அது பிரிவினை உணர்ச்சிக்கு வித்திடும் என்று சொல்பவர்களை மிகவும் அன்போடு கேட்கிறேன். இது திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வந்த பிறகு தான் இந்த மாகாண சுயாட்சிபற்றிப் பேசப்பட்டதா? இதற்குமுன் பேசப்படவில்லையா? என்று கேட்கிறேன், பேசப்பட்டிருக்கிறது. மதிப்பிற்குரிய ஹாண்டே அவர்கள் கட்சியை சேர்ந்த மிகப்பெரும் தலைவரான கண்ணியத்திற்கும் மரியாதைக்கும் உரிய ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் ஆட்சி நடத்திக்கொண்டிருந்த காலத்திலேயே இதைப்பற்றிப் பேசப்பட்டிருக்கிறது. நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன், பெரும் தலைவரான என்னுடைய அரிய அரசியல் நண்பரும், சகாவுமான இன்றைக்குப் பெருந்தலைவர் என்று கருதப்படுகின்ற காமராஜர் ஆட்சி செய்த காலத்தில் அதைப்பற்றிப் பேசப்பட்டிருக்கிறது. எல்லாக் காலங்களிலும் மாகாண சுயாட்சி பேசப்பட்டிருந்தும் பிரிவினைப் பேச்சு அந்தப் பேச்சில் இல்லை, அந்தப் பேச்சில் பிரிவினை உணர்ச்சி தொனிக்கவில்லை, ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இன்று மாகாண சுயாட்சி கேட்பதிலேதான் பிரிவினை உணர்ச்சி தொனிக்கிறது என்று மதிப்பிற்குரிய ஹாண்டே அவர்கள் பேசியதாகச் செய்தி தினமணிப் பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது. நேற்று என்னுடைய கல்யாண அவசரத்தில் பார்த்தேன், பெரிய தலைப்பாக போட்டிருக்கிறார்கள். அதிலே அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள், பிரிவினைக்கு இது வித்திடுகிறது என்று. எப்படி?

மிகத் தெளிவாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தியா ஒன்று, உபகண்டத்தோடு பிணைந்து மாகாணத்திற்கு வேண்டிய பிரதிநிதித்துவத்தைப் பெறுவதுதான் மாகாண சுயாட்சி என்று திருச்சியிலே கூடிய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய, மன்னிக்க வேண்டும், தஞ்சாவூரில் கூடிய பொதுக் குழு தெளிவாகத் தீர்மானித்திருக்கிறது. முதல்வரும் தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறார்கள். பலமுறை சொல்கிறார், நாங்கள் பிரிவினையை விரும்பவில்லை. இந்தியாவோடு இணைந்து இருக்கத்தான் விரும்புகிறோமே தவிர, ஆனால் சின்னச்சின்ன பிரச்சனைகளைக் கெல்லாம் மத்திய சர்க்காரை அணுக வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். ஒரு உரிமையைத் தெளிவாகப் பிரித்துத் தந்துவிட வேண்டும், அதுதான் மாகாண சுயாட்சி கோருகிறோம் என்று தெளிவுபடுத்திய பிறகும், நான் நிரபராத், நான் குற்றம் செய்யவில்லை என்று நான் சொல்வதாக இருந்தாலும் நீ குற்றம் செய்த

[1972 சனவரி 31]

வந்தான், குற்றம் செய்தவன்தான், குற்றம் செய்தவன்தான் என்று சொல்வது என்னைக் குற்றவாளியாக்கவும் சொல்லலாம், அல்லது நான் அந்தக் குற்றவாளியாகவே மாற வேண்டுமென்பதற்காகவும் சொல்லலாம். இரண்டு வகைகளிலேயும் உண்டு. நான் இல்லை என்று சொல்லியபிறகும், அப்படித்தான் என்று சொன்னால் அதற்கு ஆதாரம் வேண்டும். இன்ன காரணத்தால் நீங்கள் பிரிவினை உணர்ச்சியைப் பேசுகிறீர்கள் என்று காரணம் சொல்ல வேண்டும், அப்படியும் இல்லை. இப்படிப்பேசி மத்திய அரசோடு இருக்கிற கொஞ்சநஞ்சம் இருக்கிற இணக்கத்தையும் பிரித்து எடுத்து, இந்த மாநில சர்க்கார் நடந்துகொண்டிருப்பதில் குழப்பம் விளைவித்து அதன்மூலம் பலன் பெறலாம் என்று நினைத்துப் பேசுவதையோ அல்லது எழுதுவதையோ கண்டு மக்கள் இனிமேல் ஏமாற மாட்டார்கள் என்பதில் எனக்கு மிகுந்த பெருமை உண்டு.

இன்னொரு விஷயம் பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன், தொழிலாளர் சம்பந்தப் பட்ட பிரச்சனை. தொழிலாளர்கள் பிரச்சனையில் எங்கள் அனுதாபம் உண்டு, எங்கள் தொழிலாளியும் அதில் உண்டு. ஆனால் வெறும் தொழிலாளர் நலம் பெட்டும்தான் இருக்கிறதா அந்தப் போராட்டத்தில் என்று தெளிவு செய்து அடியேனால் ஒப்புக்கொள்ள முடியவில்லை என்பதைப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதில் உள்நோக்கம் கலந்திருக்கிறது. உள்நோக்கம் என்பது என்ன என்பதை விளக்க விரும்பவில்லை. அதில் தனித்து போகக்கூடியதை, நான் தண்ணீர்தான் ஊற்றுகிறேன் என்று சொல்லி, டின்னிலே கொண்டு வந்தால் பெட்ரோல் என்று தெரியும் என்று கருதி பக்கெட்டில் கொண்டு வந்து பெட்ரோலை, தண்ணீர்தான் ஊற்றுகிறேன் என்று சொன்னால் அது எப்படி இருக்கும்?

யார் யார் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு விரோதிகளோ, யார் யார் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தோடு கூட்டுச் சேர்ந்தவர்களைப் பழிவாங்க வேண்டுமென்று கருதினார்களோ, யார் யார் உள்ளங்களில் இந்த எண்ணம் இருந்ததோ, எந்தெந்தப் பத்திரிகைகள் அந்தக் கருத்தைக் கொண்டிருந்தனவோ அவர்களுக்கெல்லாம் ஒரு புதிய காதல் தொழிலாளர்கள் மீது ஏற்பட்டிருப்பதைக் காண்கிறோம். என்ன காதல் அவர்களுக்கு! அதிலும் தினமணிக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் காதல், ஆகா! ஆகா! என்ன காதல்! எவ்வளவு விஷயங்களை எடுத்துச் சொல்லுகிறார்கள்? “இவ்வளவு கொடுமையா? இந்த மாதிரியா நடக்கிறது? இந்த மாதிரியா சொன்னார்கள்?” என்றெல்லாம் எழுதுகிறார்கள். ‘ஹாண்டே காராசாரமாக இப்படி முழக்கினர்’, முழக்கியது வாஸ்தவந்தான், நான் இல்லையென்று சொல்லவில்லை.

DR. H. V. HANDE: Sir, the hon. Member has been saying that the persons who were not interested in the workers have suddenly taken interest in them and persons who had attacked the D.M.K. have come and joined together. Now the Right Communist Party is also there. The situation is now different and so, the hon. Member cannot make such a blanket statement. . . .

அதிலே வலது கம்யூனிஸ்டுகள்கூட இருக்கிறார்கள். முன்பு கூட்டணியில் 1971-ல் சேர்ந்து தேர்தலுக்கு நின்றார்கள். முஸ்லீம் தொழர்களும் தொழிலாளர் பிரச்சினையில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இதிலே மொத்தமாகச் சொல்லுவது சரியாக இருக்காது.

1972 சனவரி 31] [திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தின்]

திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தின் : நானும் அதைத்தான் தெளிவாகச் சொன்னேன். ஹாண்டேக்கு மட்டுமல்ல; என்னையும் சேர்த்துத்தான் சொல்லுகிறேன். அந்த பெட்ரோலை நானும் ஊற்றக்கூடாது. பக்கட்டிலே இருப்பதால் ஊற்றிவிடக் கூடாது. அது பெட்ரோலா, தண்ணீரா என்று கவனிக்க வேண்டும். என்னையும் சேர்த்துத்தான் சொல்லுகிறேன். தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சனையில் எல்லோருக்கும் அக்கறை உண்டு. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில்—அமைச்சர்களாக இருப்பவர்கள் மன்னிக்க வேண்டும்—இவர்கள் அத்தனை பேரும், பெரும்பகுதியானவர்கள் மாணவர்களாக இருந்த நேரத்தில் இவர்களுடைய தலைவர்களில் தொழிலாளர்கள் போராட்டத்தில் பங்கு பெற்றவர்கள் யாரும் இல்லையென்று சொல்ல முடியாது. அந்தக் காலத்திலிருந்து பங்கு பெற்றிருக்கிறார்கள். நாங்கள் அடிப்பட்டிருக்கிறோம். நீங்கள் எல்லாம் இந்தியர்கள் அதிகாரத்தில் இருந்த நேரத்தில் இந்தியர்களுடைய தடியால் அடிப்பட்டவர்கள். நாங்கள் வெண்ணைக்காரன் காலத்தில் இந்தியர்களிடம் அடிப்பட்டவர்கள். நடந்துதான் இருக்கிறது, இல்லை யென்று சொல்லவில்லை.

ஒரு பிரச்சினையை அணுகும்போது அது எந்தக் காரணத்திற்காக அணுகப் படுகின்றதோ அதை ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும். தொழிலாளர்களின் பெயரால் தொழிலாளர்களைப் பிரித்து, தங்களுடைய நலன்களை உள்ளே புருத்தி, குழப்பத்தை அதன்மூலம் வளர்த்து அதிலிருந்து பலன் பெறக்கூடிய சூழ்நிலையைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் கட்சிகள் எதுவாக இருக்குமானாலும்—ஹாண்டே அவர்கள் அவ்வாறு இருக்க முடியாது—அவை தங்களுடைய குறிக்கோளை மாற்றிக் கொண்டு தொழிலாளரின் பொதுவான நலன்களில் மட்டுமே அக்கறை கொள்ள வேண்டும். அதற்கு என்னையும் அழைப்புகள், எங்கள் தொழிலாளர்களும் இருக்கிறார்கள்; அவர்களோடு ஒத்துழைக்கத் தயாராக இருக்கிறேன்.

அருமை நண்பர் பெருமாள் அவர்கள் பேசும்போது அந்தப் பெயரைத் தன்னுடைய திருவாயால் சொல்லவில்லை. அதை நானும் படித்தேன். நான் மிகத் தெளிவாகச் சொல்லுகிறேன். உயர்திரு காமராஜ் அவர்களுடைய சிறப்புமிக்க பேச்சில் அந்தக் கருத்து அடங்கி இருந்ததை நானும் படித்தேன். அவ்வருள எண்ணம் அவருக்கு இருக்கலாம். தவறு என்று சொல்ல மாட்டேன். ஆனால் அதை நம்பி பெட்டியைக் கழட்டிக் கொண்டுபோய் கெட்டுப்போகிற எஞ்சினில் கொண்டுபோய் மாட்டிவிடாதீர்கள் என்றுதான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது முதலிலேயே பழுது பட்டிருக்கிறது. இப்போது தண்டவாளத்திலேயே இல்லை. ஆகையால் அந்த எண்ணம் வேண்டாம். 'திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைக் கவிழ்த்துவிடலாம், ஆகையால் கூட்டுச் சேருங்கள்' என்று சொல்லி இருக்கிறார். அது அவருடைய விருப்பமாக இருக்கலாம். அதை வேண்டுமானால் வரவேற்கிறேன்—விருப்பத்தை. ஆனால் அது நடக்காது என்று சொல்ல எனக்கு உரிமையுண்டு. நிச்சயமாக நடக்காது. மீண்டும் சொல்லுகிறேன், நடக்காது. ஏன்? இது மக்கள் சர்க்கார். 'பார்க்கலாம்' என்று சொல்லும் சர்க்கார் அல்ல. 'பார்க்கிறேன்' என்று சொல்லும் சர்க்கார். 'சரி, பார்க்கலாம்' என்று சொல்லும் சர்க்கார் அல்ல; 'சரி, பார்த்துவிட்டேன்' என்று சொல்லும் சர்க்கார். ஆகவே, மக்கள் அவ்வளவு விரைவில் ஏமாற மாட்டார்கள் என்று கூறிக் கொள்ளுகிறேன்.

அன்புக்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்திய உபகண்டத்திலேயே மிக அமைதியாகவும், தெளிவாகவும் ஒரு ஆட்சி நடக்கிறது என்றால்—மனித உள்ளத்தோடும், மனச்சாட்சியோடும் சொல்லுங்கள்—அது தமிழ்நாட்டில்தான். இந்த

[1972 சனவரி 31]

நிலை மற்ற எந்த மாநிலத்திலும் இல்லை. எல்லோரும் நாலைந்து நாட்களாகப் பத்திரிகைகளைப் படித்திருப்பீர்கள். தேர்தலில் நிற்பதற்கு ஆள் பொறுக்குவதிலே மந்திரிகளுடைய தலைகள் தலைமேலாகக் கவிழ்க்கின்றன.

ஆகையால் இவ்வளவு அமைதியோடு நடந்து கொண்டிருக்கும் சர்க்காருக்கு ஏதாவது குறை இருக்குமானால்—நான் கையாண்டு வருகிற முறையைச் சொல்லுகிறேன்—முதல்வர் அவர்களிடத்தில் ஏதாவது சொல்ல வேண்டுமென்றால் அதை நான் அசெம்பிளியில் குறிப்பிடுவது இல்லை; மந்திரிகளிடத்தில் சொல்ல வேண்டுமென்றால் அசெம்பிளியில் குறிப்பிடுவது இல்லை. என்னுடைய சக நண்பர்கள் அவையில் குறிப்பிடுகிறார்கள், அதைக் கூட நான் விரும்புவது இல்லை. எந்தக் குறை இருக்கிறதோ, அந்த அமைச்சரிடத்தில் சென்று நான் சொல்லுவது வழக்கம். அவரையும் புரிய வைப்பது, இப்படிப் பேசுநீர்களே, இப்படி மாற்றம் இருந்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்லுவது பொருந்தும். இதுதான் கோழமைக் கட்சியினுடைய சரியான உணர்வு.

மதிப்புமிக்க அம்மையார் அவர்கள் கோபித்துக் கொள்ளக்கூடாது. எதிர்க்கட்சியாக இருந்தாலும் இங்கே குற்றச்சாட்டைச் சாட்டி சிக்கல்களை விரிவுபடுத்துவது என்று இல்லாமல்

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : இது கவர்னர் பெருமான் உரையின் மீது விவாதமா அல்லது சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் யார் யார் எப்படி எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்று பேரவைக்குச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்?

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன் : நான் அந்த உரையின் மீதுதான் பேசுகிறேன். அது யாருக்கும் அறிவுரை அல்ல. அறிவுரையாகப் பேசவில்லை, என்னுடைய அபிப்பிராயத்தைப் பேசுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவர் ஒரு கருத்தைச் சொல்லுகிறார். நீங்கள் பேசும்போது வேண்டுமானால் அதை மறுக்கலாம்.

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன் : கருத்தைச் சொல்லக்கூடாது என்பது என்னுடைய உரிமையில் தலையிடுவது. நீங்கள் ஒரு படித்த அட்வகேட். நான் பள்ளிக்கூடத்தில் படிக்காதவன். எனக்கு விளங்குகிறது—இந்த அவையில் நான் ஒரு சட்டசபை மெம்பருக்கு உள்ள உரிமை என்ன என்பதைத் தெளிவாகத் தெரிந்து பேசுகிறேன். அம்மையார் அவர்கள் அதைப் புரிந்து கொண்டிருப்பார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : கனம் அங்கத்தினரின் பேச்சு சாதாரணமாகப் பேசுவது போல் இருந்தாலும், 'நீங்கள் படித்த அங்கத்தினர் ஒன்றும் புரியவில்லை; நான் படிக்காதவன், எல்லாம் புரிந்திருக்கிறேன்' என்று சொல்லுவது போல் இருக்கிறது. சுவையுள்ள பேச்சு என்று கருதிக் கொண்டு என்னை விட வயதானவர்கள் என்ற காரணத்தால் இவ்வாறு பேசக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன் : நிச்சயமாக நீங்கள் படித்தது உண்மை. நான் படிக்காதது உண்மை. நீங்கள் அட்வகேட் ஆனதும் உண்மை, நான் பள்ளிக்கூடம் போகாததும் உண்மை. இந்த இரண்டு உண்மைகளைச் சொல்லு

1972 சனவரி 31] [திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன்]

வதில் என்ன தவறு? குறைத்து மதிப்பிட்டுச் சொல்லவில்லை. மீண்டும் சொல்லுகிறேன். நீங்கள் படித்தவர்கள், நான் படியாதவன். ஆகையால் இந்த வேளையில் அமைதியாகவும், கொஞ்சம் பரந்த கண்ணோட்டத்தோடும் போகவேண்டும். மரியாதைக்குரிய காங்கிரஸ் கட்சி . . .—என்ன பெயர் சொல்லுகிறார்கள்—ஸ்தாபன காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களுக்கு சொல்லிக் கொள்வேன். நீங்களும் எடுத்துச் சொல்லத் தான் வேண்டும். சொல்லும் நோக்கம் இருக்கிறதே, அது எனக்கு அம்மையார் அவர்கள் சொன்னதுபோல் இருக்க வேண்டும். எனக்கு அறிவுறுத்தி வயதுக்கு முதியவர் என்று சொன்னார்கள். அதைப் போல் வயதுக்கு முதிய கட்சி, அந்த முதிர்ந்த கட்சி தன்னுடைய கருத்தை முதிர்ந்த உணர்ச்சியோடு வெளிப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நான் வாலிபனாக இருந்தபோது நல்ல ஆரோக்கியத்தோடு இருந்தேன். இப்போது 65 வயது ஆகிறது. விட்டில் போய் படுத்தேன். பிரஞ்சு இல்லை. காரணம் வயது. காங்கிரஸ் கட்சிக்குப் பெருமை உண்டு. அது உங்களுக்கு முந்தி இருந்தே பெருமை உண்டு. அந்தக் கட்சியை வளர்த்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். நான் ஒன்று சொல்கிறேன். நீங்கள் எல்லாம் இப்போது வந்தவர்கள். மண்டைக்குநேரே, நெஞ்சுக்கு நேரே, வெள்ளைக்காரர் துப்பாக்கியை வைத்துக்கொண்டு நின்றபோது “போலோ மகாத்மா காந்திக்கு” என்று சொன்னவன் நான். நீங்கள் யாரை இன்று பெரும் தலைவர்கள் என்று சொல்கிறீர்களோ அந்தத் தலைவர்களும் நானும் கிராமம் கிராமமாகச் சென்று கதர்த் துணியை தோளில் போட்டுக்கொண்டு விற்பனையாகிவிட்டவன். அந்த விரம் மிகக் பரம்பரையிலிருந்துதான் நீங்கள் வளர்ந்து வந்து இருக்கிறீர்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். அந்த உணர்வோடு தான் நீங்கள் இருக்கவேண்டும். எனக்கு உரிமை உண்டு அதைச் சொல்வதற்கு (மணியடிக்கப்பட்டது) இருங்கள், எனக்கு 5 நிமிடம் போட்டுக் கொடுத்தாக வேண்டும். கண்ணியத்தோடும், கவுரவத்தோடும் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். வேறு வித்தியாசமாக நான் சொல்லவில்லை. அப்படி சொல்ல வேண்டுமென்ற எண்ணம் இல்லை.

நான் இது நான் வரை தலைவரவர்கள் என்னுடைய பேச்சில் தலையிட்டு முடித்துக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்வதற்கு முன்பு நிறுத்திவிடுவது வழக்கம். இன்றைக்கு இடையிடையே குறுக்கிடு இருந்ததால் என்னுடைய பேச்சு நீண்டு விட்டது. நான் 10 நிமிடத்திற்கு மேல் எடுத்துக்கொள்ள மாட்டேன். இன்றைக்கு இப்படி கேட்டு விட்டதால் அவர்களுக்கும் நல்லதாகப்போய் விட்டது. என்னுடைய உள் எண்ணத்தையும் வெளிப்படையாக சொல்வதற்கு காரணமாக இருந்தது என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் மாநில சுயாட்சி திட்டம் பிரிவினை உணர்ச்சியோடு கூடியதல்ல என்று மிக விளக்கமாக மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்திச் சொல்லி, அதற்கு எங்களுடைய கட்சியின் ஆதரவு உண்டு, உண்டு (கைதட்டல்). அதைப்போலவே, சிம்ப்சன் தொழிலாளி மட்டுமல்ல, எந்த கழகத்திலுள்ள எந்தத் தொழிலாளியினாலும், அந்தப் பகுதியிலுள்ள அவர்களுடைய நியாயமான, நேர்மையான உள்நோக்கம் இல்லாத, சுயநலம் இல்லாத போராட்டங்களில் அவர்களுக்கு ஏற்படுகிற குறைபாடுகளிலும், இடற்பாடுகளிலும், எனக்கும் என்னுடைய கட்சிக்கும் பரிபூர்ணமான ஒத்துழைப்பு உண்டு என்று சொல்லிக்கொண்டு இந்த கவர்னர் உரையை எங்கள் கட்சியின் சார்பில் வரவேற்று, அமைகிறேன்.

[1972 சனவரி 31]

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவரவர்களே, பல நாட்களாக நடந்து கொண்டிருக்கக்கூடிய கவர்னர் பெருமானின் உரைமீதான விவாதத்திலே இறுதியாக என் கட்சியின் சார்பாக பேசுவதற்கு நான் இங்கே முற்படுகிறேன். பேசுவதற்கு முன்னதாக இந்த மன்றத்திலே எங்கள் கட்சியைப் பற்றி சொல்லப் பட்ட பல்வேறு கருத்துக்களைப் பற்றியும், பல்வேறு அபிப்பிராயங்களை பற்றியும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சிவகாசி உறுப்பினர் அவர்கள், காந்தியைக் காணாத காங்கிரஸ்காரர்கள் என்று எள்ளிநகையாடக் கூடிய முறையில் எங்களைப் பார்த்துப் பேசிளுர்கள். நாங்கள் அதற்காக வேதனைப்படுகிறோம். ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். எங்கள் கட்சி பழமையான கட்சி. பழமையான கட்சி, புதிய தலைவர்கள் என்று எல்லாம் முஸ்லீம் தலைவர் அவர்கள் இங்கே எடுத்துக் கூறினார்கள். எங்களுடைய கருத்து மாறுவிட்டாலும் பொறுப்பாக இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நல்ல கருத்தாக இருக்கவேண்டுமென்று எல்லாம் எங்களுக்கு புத்திமதி கூறினார்கள். பொதுவாக எதிர்க்கட்சியாக இயக்குபவர்கள் அரசாங்கத்தை இடித்துப் பேசினால் தான், நல்லாட்சி மலர்வதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். சாதாரணமாகச் சொல்வார்கள், இன்று எதிர்க்கட்சியே தமிழ்நாட்டில் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். பல சூற்றச்சாட்டுகள், பல பத்திரிக்கைகளில் வந்து இருக்கின்றன. எங்களைப் போன்றோர் மிதவாதிகள் என்று எள்ளி நகையாடி பத்திரிக்கைகளில் எழுதப்பட்டு வருகிறது. நாங்கள் அதைப்பற்றி வேதனைப்படவில்லை.

பொதுவாக இன்று நடந்த விவாதத்தை நாம் பார்க்கிறபோது, கவர்னர் பெருமான் ஆற்றிய உரைக்கு 'நன்றி தெரிவிக்கும் முகத்தான் ஒரு தீர்மானத்தைக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இன்று ஆளும் கட்சியாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் முன்பு இந்த கவர்னர் பதவி தேவையில்லை என்று சொல்லி ருக்கிறது. கவர்னர் உரையை பல முறை பகிஷ்காரம் செய்து இருக்கிறார்கள். அந்த அமைப்புத் தேவையில்லை என்று இன்றைய அமைச்சரவையில் இருக்கும் அத்தனைபேரும் அன்று எதிர்க்கட்சி வரிசையில் இருந்தபோது சொல்லிக்கொண்டிருந்தது என்னுடைய மனக்கண்முன் நிற்கிறது. இது இந்த மாமன்றத்தின் ஏடுகளிலும் பதிவாகி இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். ஒரு வேளை காலத்தின் மாற்றத்தால் ஏற்பட்ட மாறுதலாக இருக்கலாம். கவர்னர் பதவியை மட்டும் அவர்கள் இன்று மதிக்கவில்லை, இன்று கவர்னரோடு பல நிகழ்ச்சிகளிலும் கலந்துகொண்டு—அமைச்சர்கள் அதிகமாக கலந்துகொண்டு—இருக்கிறார்கள். இதைக் காண்கிறபோது ஒரு வேளை கருத்து மாறுபாடு ஏற்பட்டு இருக்கலாம். கவர்னர் பதவியை ஒரு அமைப்பு என்ற முறையிலே ஒப்புக்கொண்டிருக்கலாம் என்று கருதுகிறேன்.

நான் கவர்னர் உரையின் மீது பேசுவதற்கு முன்னதாக பொதுவான ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களைப் பற்றி விளக்குவதற்கு முற்படுகிறேன். நேற்றைய தினம் நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கருத்து விளக்கம் என்ற தலைப்பிலே ஒரு சொற்பொழிவு நிகழ்த்தியதாக நான் பத்திரிக்கைகளில் பார்த்தேன். அந்தப் பேச்சிலே இந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கத்தை கவிழ்ப்பதற்காக ஏதோ சதி ஆளும் காங்கிரசிலே இருப்பவர்கள் செய்கிறார்கள், அதற்கு முயற்சித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று எல்லாம் இருக்கிறது. அது உண்மைதானா என்பதைப் பற்றி நான் இங்கே எடுத்துக் கூறத் தேவையில்லை. ஜனநாயக முறைப்படி ஆட்சி நடத்திக்கொண்டிருக்கிற இந்த நாட்டிலே, இருக்கிற ஆட்சேபணைகளை எடுத்துக் கூறுவதற்கு எப்போதும்

1972 சனவரி 31] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

வாய்ப்பு இருக்கிறது. பொதுவாக, இன்று ஆளும் கட்சியை எதிர்த்தோ அல்லது விமர்சனம் கூறினாலோ, ஏதோ கவிழ்ப்பதற்காக சதி செய்கிறார்கள் என்றக் குற்றச்சாட்டை கூறுகிறார்கள். அந்தக் கூற்று தேவையில்லை என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் பணிவாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்று அதிகமாக, மாநில சுயாட்சி, மாநில சுயாட்சி என்று பேசப்பட்டது. மாநில சுயாட்சி என்பது பிரிவினையின் போர்வையில் நடைபெறுகிறதா அல்லது அதிக அதிகாரம் வேண்டுமென்று முதலமைச்சர் அவர்கள் விளக்குகிற தன்மையில் இருக்கிறதா என்பதைப் பற்றி இந்த அவையிலே இருக்கிற எல்லா அங்கத்தினர்களும் நல்ல முறையில் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தனி திராவிட நாம வேண்டுமென்று ஒரு கொள்கை வைத்திருந்தது. ஆனால் படிப்படியாக சட்டம் வந்தபோது தனி நாம தேவையில்லை, ஒரு பெடரேஷனாக இருக்கவேண்டும், ஒரு கூட்டு அமைப்பாக இருக்க வேண்டும் என்ற மாற்றத்திற்கு அவர்கள் வந்து இருக்கிறார்கள். இப்போது, மாகாண சுயாட்சி தேவை என்ற முறையிலே பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இந்த மாநில சுயாட்சி தேவைதான் என்பதைப் பற்றி நாம் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இப்போது இருக்கும் அரசியல் அமைப்புச் சட்டப்படி என்னென்ன மாறுதல் ஏற்படவேண்டும் என்பதைப் பற்றி எல்லா கட்சி அங்கத்தினர்களும் ஆராயவேண்டும். இன்று இருக்கும் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தை நல்ல முறையில் திருத்தியமைக்க வேண்டுமென்பதைப் பற்றி நாம் எல்லோரும் சிந்திக்கவேண்டும். பிரிவினை போர்வையில் இந்த மாதிரியான கொள்கைகள் பேசப்பட்டால், அதைக் காங்கிரஸ் கட்சி எப்போதும் அனுமதிக்காது. இந்த தேசத்தை துண்டாடுவதற்கு நாங்கள் ஒத்தாசையாக இருக்க மாட்டோம் என்று கூறிக்கொள்கிறேன். பாரத தேசத்தை ஒன்றாகக் காண்கிறோம். இந்த தேசத்தின் விடுதலைக்காக பல்லாயிரக்கணக்கானவர்கள் தங்களுடைய உயிரை அர்ப்பணித்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய ரத்தத்தால், அவர்கள் நடத்திய விடுதலைப் போரால் சுதந்திரமாக இருக்கிறார்கள். பெற்ற சுதந்திரத்தைப் பேணிக்காப்பதற்கு ஸ்தாபனக் காங்கிரஸ் கட்சி என்றுமே முனைந்து இருக்கும் என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக, இன்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இருக்கிற பல தலைவர்களும் பிரிவினை உணர்ச்சியில் பேசியிருக்கிறார்கள், என்ற குற்றச்சாட்டை நான் கூறுவதற்கு கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பலரும் இன்று வங்க தேசத்தில் நடந்த விடுதலைப் போரைப்பற்றி பேசியிருக்கிறார்கள். வங்க தேசத்தில் முஜிபுர் ரஹ்மான் அவர்கள் 6 அம்ச திட்டங்களை வைத்து மத்திய அரசாங்கம் இப்படி இருக்கவேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறார்களே அது மாதிரி தமிழகத்தில் இருக்கவேண்டுமென்று கருதுகிறார்களா, அல்லது இராஜமன்னார் குழு அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் சில மாற்றங்கள் தேவை என்று சொல்லியிருக்கிறார்களே, அந்த மாற்றங்கள் கொண்டு வர வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்களா என்பதைத் தெளிவாகவும், திட்டவாட்டமாகவும் அரசாங்கம் முதலில் எடுத்துக்கூற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுவுமல்லாமல், பலரும் இன்று பல கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். இங்கே டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கூட பல மாற்றங்களைப்பற்றி எடுத்துக் கூறினார்கள். அவர்கள் கூறியதை மறுத்து நான் மேற்கொண்டு

[1972 சனவரி 31]

எதுவும் கூறத்தேவையில்லை. தமிழக அரசு வெள்ளிவிழா மலரில் பெரியார் அவர்கள் ஒரு கட்டுரை எழுதியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் திராவிட நாடு வேண்டுமென்ற கருத்தில் எழுதி இருக்கிறார்கள் அவ்வாறு திராவிடநாடு கேட்பது ஒரு கொள்கையாக இந்த அரசு கொண்டிருக்கிறதா என்கிற கொள்கை விளக்க கருத்தைக் கூறவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த மாதிரியாக தி.மு.க. சொல்லும் விஷயத்தை எத்தகையது என்று நாம் எல்லாம் உணரவேண்டும். இன்று இருக்கின்ற அமைப்பிலே தனியாக இருக்க முடியாது. இன்று மொழிப்பெயரால் பிரிவினை அல்லது பல சிக்கல்கள் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. இல்லை என்று என்னால் சொல்ல முடியாது. யூனியன் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் பரிட்சையில் நமது மொழியில் எழுத வேண்டுமென்று எல்லோரும் இங்கு பரவலாக கருத்து கூறப்பட்டு வந்தது. அது என்ன ஆயிற்று? அப்படி முடியாது என்றால் பிராந்திய மொழிகளில் இந்தத் தேர்வு எழுத அவர்களுக்கு வேண்டிய அவகாசம் இல்லை, வாய்ப்பு இல்லை என்று யு.பி.எஸ்.ஸி. இன்று தெரிவித்திருக்கிறது. இதை எல்லாம் பற்றி ஆலோசனை செய்ய உறுப்பினர்கள் அதற்கு வேண்டிய பரிகாரம் காண வேண்டிய பொறுப்பும் கடமையும் இன்று ஆளும் கட்சியில் இருக்கும் தி.மு.க. வைச் சேர்ந்தது. அதற்கு நாங்கள் ஆட்சேபனை தெரிவிக்கவில்லை.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

ஆனால் எந்தக் காரணத்தை ஒட்டியும் இந்தப் பிரிவினையை தூண்டக் கூடாது. பிரிவினையைத் தூண்டும் சக்திகளைக் கூட அதிலே விடக்கூடாது. அதிலும் குறிப்பாக இன்று தி.மு.க. ஆளும் கட்சியாக வந்திருக்கிறது. மக்களுடைய ஆதரவு தி.மு.க.வுக்கு வந்திருக்கிறது. மக்களால் தூக்கி எறியப்பட்டவர்கள் என்று தரக்குறைவாக கூறுகிறார்கள் என்று ஆட்சேபனை இங்கு தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான் ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். தி.மு.க. 1957-ல் எத்தனைப்பேர்கள் இருந்தார்கள், என்பதும் அதன் பிறகு 1967-ல் எவ்வளவு பேர்கள் வந்திருக்கிறார்கள் என்பதும் நமக்குத் தெரியும். அதற்கு பிற்பாடு ஏற்பட்ட கூட்டணி அமைப்புத் தான் தி.மு.க. பெரும்பான்மைக்கு ஸ்தானங்களை கைப்பற்றுவதற்கு முழு முதற் காரணமாக இருந்தது. இந்த மாதிரியான கொள்கை மாற்றங்கள் பற்றி பார்வோடு பிளாக் தலைவர் கருதுவது எல்லாம், வங்கத்திலே சி.பி.எம். ஒட்டு பெறவே அவர்களோடு இருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி கருத்துக் கொள்கை இருக்கத்தான் செய்யும்.

திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள் : தலைவரவர்களே, சி.பி.எம்.மோடு கூட்டு வைத்துக் கொள்ள பேச்சு வார்த்தையை ஒட்டி அகில இந்திய பார்வோடு பிளாக் மூக்கையாத் தேவர் கல்கத்தாவுக்கு தொலைபேசியில் பேசி, ஆர். காங்கிரஸோடு தான் அலயன்ஸ் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும், சி.பி.எம். மோடு வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று கூறியிருக்கிறார்கள்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : நான் அந்தச் செய்தியைப் பார்க்கவில்லை. ஆனால் நேர்மாறாக சி.பி.எம்.மோடு உறவு கொண்டிருக்கிறார்கள். பார்வோடு பிளாக் தலைவரோடு தொலைபேசியில் பேசியிருக்கிறார். அவர்கள் சி.பி.எம். ஊழியர்களாக மாறிவிட்டார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டை செய்ய வேண்டியதில்லை என்று கருதுகிறேன். அரசியல் மாறுதல் பலவிதமாக ஏற்பட்டுக்கொண்டு இருக்கிறது. இதைப்பற்றி பேசவேண்டியதில்லை. பொதுவாக “மக்களால்

1972 சனவரி 31]

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

தூக்கி எறியப்பட்ட கட்சி” “பெரும் தலைவர்” என்று இப்படி பேசி விட்டார்கள். அவர்களைச் சார்ந்த கட்சிக்காரர்கள் மறைமுகமாக தாக்க வேண்டிய தேவையிலலை. எங்களுடைய கருத்து என்னவேண்டுமென்றாலும் இந்த மன்றத்திலே வெளியிடுவதற்கு எங்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. ஊழல், ஊழல் இருக்கிறது என்று எங்கள் கட்சித் தலைவர் எடுத்துக் கூறினார்.

நான் ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். நானாகக் கூறவில்லை. இன்று ஆளும் கட்சியுடன் தோழமை கட்சியாக இருக்கின்ற கம்யூனிஸ்டு கட்சி 25—9—70-லே அவர்களுடைய பொதுக் குழுவிலே, மாநில செயற்குழு நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தை அவர்களுடைய அனுமதியோடு இந்த அவைக்கு கூற விரும்புகிறேன். தமிழகத்திலே அமைச்சர்களின் சொத்துக்கள் பற்றியும் அதிலும் குறிப்பாக இன்னொரு மாநிலத்தைச் சேர்ந்த நீதிபதியை வைத்து விசாரணை தேவை என்று அந்த தீர்மானத்தில் திரு. எம். கல்யாணசுந்தரம், செயலாளர், அவர்கள் கையெழுத்துப் போட்டு பிரசுரமான தீர்மானம் ஒன்று நம் கையில் இருக்கிறது. ஜனசக்தி பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது. தமிழ்நாடு அமைச்சர்கள் சொத்துக்கள் பற்றி எல்லாம் விசாரணை நடத்த வேண்டுமென்றும் அதிலே ஏதோ சங்கடங்கள் இருக்கின்றன, வீரானம் திட்டம், சுவம் சீரமைப்புத் திட்டம், என்ற பல குற்றச்சாட்டுக்களை திரு. எம். கல்யாணசுந்தரம் தங்கள் குழுவில் தீர்மானம் நிறைவேற்றி இருக்கிறார்கள். ஏதோ ஆளும் கட்சி காங்கிரஸ்ஸில் இருக்கிறவர்கள் மாதிரி அந்தக் குற்றக் கணையை வாசிக்கிறார்கள் என்று சொல்வதற்கு இல்லை.

அதுமட்டுமல்ல. ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் என்னென்ன குற்றச் சாட்டுகள் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை ரூபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். இன்று அமைச்சரவையில் ஒரு சில மாற்றங்கள் சமீபத்தில் நடந்தன. ஒரு சில இலாக்காக்கள் ஒரு சில அமைச்சர்களிடமிருந்து மாற்றி திரும்ப கொடுத்ததை நீங்கள் மறக்கவில்லை என்று நினைக்கிறேன். இதை நன்றாக அறிவீர்கள். ஏதோ பூசல் இருக்கிறது அமைச்சரவையில், அபிப்பிராயபேதம் இருக்கிறது என்பது ஒரு வேளை பகிரங்கமாக முதலமைச்சர் மறுத்தாலும், நாட்டிலே எல்லோரும் பலவிதமாக பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த மன்றத்தின் மூலமாக அவர்களுக்கு தெரிவிக்க கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

இனி அடுத்தபடியாக இங்கு முக்கியமாக பேசவேண்டிய இந்த அரசாங்கத்தின் தொழில் கொள்கைபொறுத்த வரையில் இந்த அரசாங்கம் தொழிலாளர் அரசாங்கமென்று பல முறை பறைசாற்றிக்கொண்டு இருந்தது. ஆனால் தொழிலாளர்கள் மத்தியிலே என்னென்ன பேசப்படுகிறது, தொழிலாளர்கள் என்னமுறையில் இந்த அரசாங்கத்தைப்பற்றி நினைக்கிறார்கள் என்பதை எல்லாம் நான் உங்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லத் தேவையில்லை.

சிம்ப்சன் விவகாரத்தில் நடந்த நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் பொதுமக்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அதிலும் குறிப்பாக, ஒரு சில மாதங்கள் தொடர்ந்து இந்த சிம்ப்சன் விவகாரம் இந்த தமிழ் நாட்டிலே தொழில் அமைதிக்கு கேடு விளைவித்திருக்கிறது, என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதிலும் குறிப்பாக ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த இந்த டிரேட் யூனியன் தலைவர்கள் என்னென்ன முறையில் இந்த ஸ்தாபனத்திலே பல விதமான காரியங்களைச் செய்தார்கள், என்பது எல்லாம் விரிவாக எடுத்துக் கூறவேண்டிய தேவையில்லை. பொதுவாக அங்கே இருந்த தொழிலாளர்கள்

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1972 சனவரி 31]

இந்தத் தலைமையை விரும்பவில்லை, அவர்கள் ஏற்படுத்திய தலைமையை அவர்கள் விரும்பவில்லை. ஆதலால் மாறுதல் வேண்டும் என்று அவர்கள் கோரிக்கை வைத்தார்கள். சமாதான முறையில் தீர்த்துக்கொள்ள முடியவில்லை. இது தொழில் பிரச்சனையாக இருக்கிறது. அதிலும் குறிப்பாக போலீஸ் அதிகமாக தலையிடுகிறது என்ற குற்றச்சாட்டை இந்த சந்தர்ப்பத்திலே கூறிக்கொள்கிறேன். ஒரு கூட்டத்திலே நமது அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக் கூறினர். தமிழ்நாட்டு போலீசை பொறுத்தவரையில் “கருணை” பிளஸ் “அருளாக” இன்று போலீஸ் நிர்வாகம் இருக்கிறது என்று அவர்கள் கூறியதாக பத்திரிகையில் பார்த்தேன். ஆனால் இந்தத் தொழிலாளர்பால் எவ்வளவு கருணையாக நடந்துகொண்டு இருக்கிறார்கள் என்பதை அறிய முடிகிறது. ஏராளமான மண்டை உடைந்த தொழிலாளர்கள் சாட்சியம் சொல்ல காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரியான அடக்கு முறை அட்டுறியம் எந்த காலத்திலாவது நடந்தது உண்டா என்று தொழிலாளர்கள் உணர்ந்து இருக்கிறார்கள். ஆதலால் இந்த மாதிரி தகராறுகள் வருகின்ற போது கமுகமான முறையில் அதைப் பேசித்தீர்க்கவேண்டும். பொதுவாக, ஆட்சி பொறுப்பு இதிலும் வந்துவிட வேண்டுமா என்று தன்னுடைய பொறுப்பை மாநில அரசு தட்டிக் கழிக்க இயலாது என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மத்திய அமைச்சர் இங்கே வந்துவிட்டார்கள் என்றால் இங்கு மாநில அமைச்சரோடு அவர் பேசாமல் தொழிலாளர்களை நேரடியாக தொடர்பு கொண்டு என்னென்னமோ காரியங்கள் செய்து விட்டார்கள் என்று குற்றம் சாட்டுவது மட்டும் போதாது. அது மட்டும் அல்ல இந்த சிம்ப்சன் விவகாரத்தில் இந்த அரசாங்கம் தொழிலாளருக்கு பெரும் அநீதியை விளைவித்து இருக்கிறது. இந்த மாதிரியான அரசாங்கத்தை தூண்டிவிடுவதற்கு பல காரணங்கள் இருக்கின்றன என்று கருதுகிறேன். இது அரசியல் காழ்ப்பு உணர்ச்சியோடு நடத்தக் கூடிய சதித் திட்டம் இதிலும் பதிந்து இருக்கிறது, என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். தொழிலாளர் மத்தியிலே வேறு தொழில் தலைவர்கள் தாரு மாறாக தாக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். அதிலே மண்டை உடைந்திருக்கிறது. அவர்கள் எல்லாம் ஆஸ்பத்திரியில் அனுமதிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள் என்ற நிலைமை தமிழ்நாட்டின் நல்ல பெயருக்கு நல்லதல்ல, என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. இன்று இந்த விவகாரத்திலே தலையிட்ட அமைச்சரைப் பற்றி பத்திரிக்கைகள் என்ன என்ன கூறி இருக்கின்றது என்பதையும் நான் இந்த சந்தர்ப்பத்திலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். பொதுவாக மூதலமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள், இன்று பத்திரிகைகள் எல்லாம் ஒழுங்காக இருக்கவில்லை. சில பத்திரிக்கைகள் எல்லாம் வேண்டும் என்றே காரியங்களைல்லாம் செய்துகொண்டிருக்கின்றார்கள் என்று அவர்கள் எடுத்துக் கூறி இருக்கின்றார்கள். ஆனால் ஒரு அமைச்சரைப்பற்றி சிம்ப்சன் விவகாரத்திலே தலையிட்ட காரணத்தினால் அவரைப் பற்றி முரசொலிப் பத்திரிகையிலே என்ன எழுதியிருக்கின்றார்கள் என்பதை இங்கு நான் கூறுவதற்கு கடமைப்பட்டவனாக இருக்கின்றேன். பத்திரிகையைப் படிக்கவில்லை. 3—1—72-லே ‘யார் இந்த மங்கலத்தார்’ என்ற தலைப்பிலே முரசொலிப் பத்திரிகையிலே எடுத்துக் கூறியிருக்கிறது. இப்போதைய இரும்பு (உருக்கு) அமைச்சர் குமாரமங்கலம் யார் தெரியுமா? காலஞ்சென்ற மதிப்புக்குரிய டாக்டர் சுப்பராயன் மைந்தர். கன்னடத்துப் பிராமணத்தாயின் சேய். அது மட்டுமல்ல, என்று சொல்லி

1972 சனவரி 31]

சிலபல காரியங்களையெல்லாம் செய்திருக்கிறது. அவர் செய்தது பெரிய பாவமா? அவர்கள் அமைச்சராக இருக்கின்றார்கள். இந்த அரசுக்கு எதிராக நடந்துகொண்டிருந்தால் நீங்களே அவரோடு தொடர்பு கொண்டு “இது சரியல்ல, நியாயமல்ல” என்று சொல்லியிருக்கலாம். ஜாதியைப் பேசி, தந்தையையும் தாயையும் இழுத்து இந்த மாதிரியாகக் கூறி முரசொலிப் பத்திரிகையிலே செய்தி வந்திருக்கிறது. தங்களுடைய கட்சிப் பத்திரிகை. இதுமாதிரியாக முரசொலி போன்ற பத்திரிகைகள் எல்லாம் பிரசுரம் செய்கின்றது என்றால், மஞ்சள் பத்திரிகைகள் வேறு விதமாகச் செய்கின்றது என்று சொல்லி தப்பித்துக் கொள்வது நியாயமல்ல, தர்மமல்ல, அறமும்மல்ல என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நாங்களெல்லாம் ஆளுநர் காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு வக்காலத்து வாங்கிக்கொண்டு பேசுகிறோம் என்று சொல்லவில்லை, இந்த மாதிரி யார் சொன்னாலும் இது விரும்பத் தக்கது அல்ல, வெறுக்கத் தக்கது என்ற காரணத்தினால் இதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றேன். அதிலேயும் குறிப்பாக இன்று பத்திரிகைகளையெல்லாம் முதல்வர் அவர்கள் எச்சரிக்கின்ற தன்மையிலே பல அறிக்கைகளை யெல்லாம் விடுகின்றார்கள். தங்களுடைய கட்சிப் பத்திரிகையும் இந்த மாதிரியான தப்பான பாதையிலே செல்லக்கூடாது, அதைத் திருத்திக் கொள்ள வேண்டும். திருந்தவேண்டும் என்று அறிவுரை வழங்குவதற்கு தாங்கள் கடமைப்பட்டவர்கள் என்பதையும் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இது மட்டுமல்ல. இன்னும் பல காரியங்கள் இருக்கின்றன. பொதுவாக மத்திய அமைச்சர்களைப்பற்றி நாம் இந்த மன்றத்திலே கூறுகின்றபோதானாலும், வெளியிலே கூறுகின்றபோதானாலும், நம் முதலமைச்சர் அவர்கள் மிகவும் அடக்கத்தோடும் கண்ணியத்தோடும் பேசுகின்றார்கள். ஆனால் உங்களுடைய தரப்பிலே இருக்கிற பலரும், கட்சித் தோழர்களும் தொண்டர்களும், பலவாராக பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள், இது நல்லதல்ல. இந்த மாதிரியான போக்கு தமிழகத்துக்கும், ஏன் இந்தியாவுக்கும், உகந்தது அல்ல என்பதையும் இந்த சந்தர்ப்பத்திலே நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நான் கவர்னர் பெருமானின் உரையைப்பற்றி, அதிலே இருக்கின்ற ஓரிரு காரியங்களைப்பற்றி கூறுவது பொருத்தம் என்றே கருதுகின்றேன். இங்கு மின்சார விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தை 1972-லே விரிவு படுத்தி அதை முடித்து விடுவதாக போன பட்ஜட் கூட்டத்திலே எடுத்துக் கூறினார்கள். ஆனால் கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையிலே 1972-73 என்று அதைத் தள்ளி வைத்திருப்பதை நான் பார்க்கின்றேன். ஏன் இந்த மாதிரியான நிலைமை இருக்கின்றது என்பதையும் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, சேலம் ஸ்டீல் பிளாண்ட்டைப் பற்றி எடுத்துக்கூறி இருக்கின்றார்கள். தேர்தலுக்கு முன்னதாக இந்த சேலம் ஸ்டீல் பிளாண்ட்டுக்கு கல்நாட்டு விழா எல்லாம் உடனடியாகச் செய்யவேண்டும் என்று அவசர அவசியமாக செய்து முடித்து தேர்தல் முடிந்துவிட்டது. நீங்கள் வெற்றியும் கண்டிருக்கின்றீர்கள். ஆனால் இப்பொழுது மத்திய அமைச்சரவையிலே இருக்கின்ற அமைச்சர்கள் இது வருவதற்கு இன்னும் அதிக காலதாமதம் ஏற்படும் என்ற முறையிலே கூறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல, நமது அரசாங்கத்தின் தரப்பிலே 10 கோடி ரூபாய் செலவிலே ஒரு பெல்ட்டைசேஷன் பிளாண்ட் ஆரம்பிப்பதற்கு திட்டமிட்டு அதற்கு வேண்டிய வேலைகள் எல்லாம் துவங்கி

[1972 சனவரி 31]

இருக்கின்றது. சேலம் உருக்காலை வரவில்லையே, இது வராத காரணத்தினால் இந்தத் தொழில் எவ்வளவு பாதிக்கப்படுகின்றது என்பதை நாம் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இம்மாதிரியான காரியங்களைப் பற்றியெல்லாம் நாம் சற்று நிதானமாக சிந்திக்க வேண்டும். தஸ்தூர் கம்பெனியாரின் ஆறிக்கையின் கடைசி விவரம் என்ன? வரும் என்று சொல்கிறார்களா அல்லது என்ன சொல்கிறார்கள் என்பதை எல்லாம் இந்த மன்றத்தில் முதலமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் தருவார்கள் என்று நான் கருதுகின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, நான் இங்கே கூறவிரும்புவது உணவுப் பிரச்சினையைப் பற்றி. இதைப்பற்றி கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் தன்னுடைய உரையிலே பெருமிதத்தோடு பல புள்ளிவிவரங்களையெல்லாம் தந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் கூறுகின்றார்கள், இந்த ஆண்டிலே 73 லட்சம் டன் குறிக்கோள் நிறைவேறி விடும் என்று. ஆனால் நான் ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். உணவு தானியங்கள் எல்லாம் அதிகமாக உற்பத்தி ஆகி இருக்கிறது. உணவு தேங்கி இருக்கின்றது என்று இருந்தாலும் இன்று அரிசியின் விலை என்ன ஆகி இருக்கின்றது என்று நீங்கள் பார்க்கவேண்டும். வாழ்க்கைப் புள்ளியின் அடிப்படையிலே நீங்கள் பார்த்தீர்களானால் அன்று விலைவாசிப் போராட்டம் நடத்தியதைவிட இன்று விலைவாசிகள் எல்லாம் உயர்ந்து இருக்கின்றது. ஆனால் அரசாங்கத் தரப்பிலே இருந்து நீங்கள் மவுனம் சாதித்திருக்கிறீர்கள். மத்திய ஆட்சியின் பொருளாதாரக் கொள்கையினால் இந்த மாற்றம் எல்லாம் ஏற்படுகின்றது என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். ஆனால் நான் ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். மறைந்த முதலமைச்சர் உயர்திரு. சி. என். அண்ணாதுரை அவர்கள் ஒரு பொதுக் கூட்டத்திலே 12-4-1967-லே பேசினார்கள். 14-4-1967 முாசொலிப் பத்திரிகையிலே அது வெளி வந்தது. கடம்பத்தாரிலே ஒரு பொதுக் கூட்டத்திலே பேசியிருக்கின்றார்கள். 55 லட்சம் டன் தமிழ் நாட்டுக்கு உணவு இருந்தால் இந்த தமிழ்நாட்டிலுள்ள எல்ல தேவைகளும் பூர்த்தியாகிவிடும் என்று கூறியிருக்கின்றார்கள். ஆனால் நேர்மாறாக கடந்த வருஷத்திலே 70 லட்சம் டன்னாக இருக்கின்றது. 70.3 லட்சம் டன்னாக இருக்கின்றது. இந்த வருஷம் 73 லட்சம் டன்னாக குறிக்கோள் எய்திவிடுவோம் என்றெல்லாம் கூறி இருக்கின்றீர்கள் ஏன் இப்படி விலைவாசி எல்லாம் உயர்ந்துகொண்டு இருக்கிறது? உணவுப் பொருள்களின் விலை என்ன என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். மாநில அரசுக்கும் மத்திய அரசுக்கும் உள்ள கொள்கை இதற்குக் காரணமாக இருக்கின்றது. துண்டுவிழுகின்ற பட்ஜெட்டை அவர்கள் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். மத்தியிலே 220 கோடி ரூபாய் துண்டுவிழுக்கின்ற பட்ஜெட்டை செய்திருக்கின்றார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல. நம்முடைய வரவு செலவு முறையினால் நமக்குப் பல கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நமது கழிந்த பட்சத்திலே நமக்கு ஒப்பனின் பாலன்சாக 23 கோடி ரூபாய் இருந்தது என்று புள்ளி விவரங்கள் எல்லாம் எடுத்துக் கூறுகின்றது. நமக்கு வருவாய்த் துறையிலேயும் துண்டு விழும் பட்ஜெட்டாக இருக்கின்றது என்று எடுத்துக் கூறினார்கள். ஆனால் நாம் புதிய புதிய வரிகளையெல்லாம் போட்டிருக்கின்றோம். விற்பனை வரிக்கு 2% 5% சர் சார்ஜ் போட்டிருக்கிறோம். அக்ரிகல்சரல் இன்கம் டாக்சைக் கூட்டி இருக்கின்றோம். எலக்ட்ரிசிட்டி டாரிபை 12.4 பைசாவாக உயர்த்தி இருக்கின்றோம். ஆனால் துண்டுவிழுக்கின்றது.

1972 ஜனவரி 31] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

அதுமட்டுமல்ல, ப்ரொகிபிஷனை ரத்து செய்ததன் காரணமாக சுமார் 21 கோடி ரூபாய் இந்த அரசாங்கத்திற்கு வந்திருக்கிறது என்ற விவரத்தையும் கூற விரும்புகிறேன். இப்படியெல்லாம் அதிகமாக பணம் வந்ததற்குப் பின்னால்கூட தமிழ்நாட்டிலே ஏன் இவ்வளவு விலைவாசி உயர்ந்து கொண்டிருக்கிறது? நமது வரிக் கொள்கைதான் காரணம் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நமக்கு ஓவர் டிராப்ட் எந்த முறையிலே இருக்கின்றது என்பதையும் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். மார்ச் 10, 1969-லே நமது மாநிலத்தின் ஓவர் டிராப்ட் ரிசர்வ் வங்கியிலிருந்து வாங்கியது 2,368 லட்சமாக இருந்தது. ஆனால் பாராளுமன்றத்திலே 16 நவம்பர் 71-லே தந்த அறிக்கையின்படி 58.55 கோடி ரூபாய் தமிழ்நாடு இந்த ஓவர் டிராப்ட் வாங்கியிருக்கின்றது என்ற விவரத்தையும் கூறியிருக்கின்றார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல. 8 ராஜ்யங்கள் கூறியதிலே அதிகமாக ஓவர் டிராப்ட் வாங்கியிருப்பது தமிழ்நாடு என்று சொல்லி இருக்கின்றார்கள். இப்படி நாம் பார்க்கின்றபோது பொதுவாக பல வரிகளையெல்லாம் கூட்டியிருக்கின்றார்கள். வரி கூட்டினது மட்டுமல்ல. பர் காபிடா டாக்ஸ் கூட 1963-70-லே 52 ஆக இருக்கின்றது, என்ற புள்ளி விவரத்தையும் தந்திருக்கிறார்கள். ஒரு தலைக்கு 52 ரூபாய் வரி செலுத்தக்கூடிய தன்மை இருக்கின்றது என்று கூறலாம். பொது வாகப் பார்க்கின்றபோது பஸ் கட்டணம் உயர்ந்து இருக்கின்றது. எக்ஸ்பிரஸ் பஸ் கட்டணம் உயர்ந்திருக்கிறது. விற்பனை வரி கூடி இருக்கின்றது. விவசாய வரி கூடி இருக்கின்றது. எலெக்ட்ரிக்கிடி டாரிப் கூடி இருக்கின்றது. மதுவிலக்கு ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. ஏன், படிப்படியாக வரிகள் உயர்ந்து கொண்டே இருக்கின்றன, ஆனால் விலைவாசி விழுந்தபாடாக இல்லை? இதற்குக் காரணம் என்ன என்று கேட்டால் சொல்கிறார்கள், மத்தியிலே இருக்கிற ஆட்சி. 'வியூஸ் வித் கன்சர்ன்' என்று கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் கூறி இருக்கின்றார்கள். இதற்கு உடனடியாக ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடாது? இருக்கின்ற படி அரிசித் திட்டத்தை கைவிட்டாகிவிட்டது. மலிவான அரிசியைக் கொடுக்கின்ற திட்டத்தை கைவிட்டாகிவிட்டது. ஃபேர் பிரைஸ் ஷாப் துவக்குவதற்கு மத்திய அரசாங்கத்திலேயிருந்த தாக்கீது வந்திருக்கிறதாக பத்திரிகையிலேயெல்லாம் பார்க்கிறோம். இந்த மாதிரியாக விலைவாசி எல்லாம் விஷம் போல் உயர்ந்துகொண்டிருக்கிறது. அன்றெல்லாம் கூறினார்கள், அமைச்சர்கள் பெயரைச்சொல்லி, அரிசி விலை என்ன ஆச்சி என்று, புளி விலை என்ன ஆச்சி என்று, கருப்பு கட்டி விலை என்ன ஆச்சி என்று உங்கள் கட்சித் தோழர்கள் தொண்டர்கள் எல்லாம் பேசினார்கள். ஆனால் இப்பொழுது பொதுமக்கள் அமைதியாக இருக்கின்றார்கள். அதைவிட அதிக மடங்கு விலை வாசி உயர்ந்திருக்கிறது. சீனி எல்லாம் எப்படி வினியோகம் செய்யப்படுகிறது. மத்திய அரசோடு நாம் உடனடியாக பேசி நமக்குக் கிடைக்கின்ற சீனியை உடனடியாக விநியோகம் செய்ய வேண்டும் ஏதோ நமக்குக் கிடைக்க வில்லை என்று மட்டும் சொல்லிவிட்டு நம்முடைய பொறுப்பைத் தட்டிக் கழிப்பது பொருத்தம் அல்ல என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நமக்கு 8 லட்சம் டன் சீனி கழிந்த டிசம்பர் மாதத்திலே தந்திருப்பதாக உணவு அமைச்சர் அவர்கள் பத்திரிகையிலே அவர்களுடைய பெயரிலே வந்த செய்தியிலே இருக்கின்றது. ஆனால் இன்ன இரண்டு ரூபாய்க்குச் சீனி கிடைக்கின்றதா அல்லது அதிகமாக விலை கொடுக்கவேண்டுமா?

[1972 சனவரி 31]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, ஒரு பத்திரிகைச் செய்தியைப் பற்றி திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் சொன்னார்கள். அது வது 8 லட்சம் டன் சர்க்கரை விநியோகம் செய்வதற்காக வந்ததாகச் சொன்னார்கள். அது தவறான செய்தி. ஏறக்குறைய 9 ஆயிரம் டன் சர்க்கரைதான் கொடுக்கப்பட்டது. அதை கிலோ இரண்டு ரூபாய்க்குமேல் விற்கக்கூடாது என்று சொல்லி, ஆங்காங்குள்ள கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாகத்தான் விநியோகம் செய்துள்ளோம்.

மேலும் அரிசி விலையைப் பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். அதிலே என்ன குறை இருக்கிறது? இப்போது என்ன விலைக்கு விற்கப்படுகிறது என்று சொன்னால் அதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க முடியும். 'ஃபேர் பிரைஸ் ஷாப்' மூலமாக ஏற்கெனவே குறைந்த விலையில் சென்னை, கோவை மாவட்டங்களில் அரிசி விநியோகம் செய்யப்பட்டு வருகிறது. தேவைப்பட்ட மற்ற இடங்களுக்கும் கொடுத்து இருக்கிறோம். தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் கொடுத்திருக்கிறோம். கன்னியாகுமரியில் கூட இப்போது கொடுத்து வருகிறோம். எங்கே குறை இருக்கிறது, எங்கே அதிகமாக விற்பனைச் செய்யப்படுகிறது என்று குறிப்பிட்டும் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: அரிசி ரூபாய் 2.20-க்கு விற்கப்படுகிறது. சென்னைப் பகுதியிலேயே விற்கப்படுகிறது. அது சாதாரண ரகத்தைச் சேர்ந்தது. முதல் ரக அரிசி மூன்று ரூபாய் வரையில் விற்பனை செய்யப்படுகிறது.

அது மட்டுமல்ல. சீனி ஏதோ இரண்டு ரூபாய்க்குக் கொடுக்கப் படுவதாகச் சொன்னார்கள். 9 ஆயிரம் டன் சீனியையும் கொடுத்துவிட்டோம் என்று அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். அதை மட்டும் கூறினால் போதாது. வியாபாரிகளைப் பற்றியும் சொல்லவேண்டும். குறிப்பாக நான்கு வியாபாரிகள் இடம் மொத்தமாகச் சீனி விநியோகம் செய்யும் பொறுப்பை ஒப்படைத் திருந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, அது தவறான கருத்து. வேண்டுமென்றே பழி சுமத்துகிறார்கள். நான்கு வியாபாரிகளிடம் சீனி வியாபாரத்தைக் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று பொறுப்புள்ள ஒரு கட்சித் தலைவர் சொல்வது சரியல்ல. நமது மாநிலத்தில் விநியோகம் செய்வதற்காக வந்த 9 ஆயிரம் டன் சீனியும் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாகத்தான் விநியோகம் செய்யப்பட்டது. வியாபாரிகள் மூலமாக சீனி விநியோகம் செய்யப்படவில்லை. சீனி விநியோகத்திலே எந்தவிதமான தவறும்நடைபெறவில்லை என்பதை நான் உறுதியாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: That refers to the controlled sugar. What about the uncontrolled sugar?

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவரவர்களே, நான் பொறுப்புணர்ச்சி யோடுதான் கூறினேன். இங்கிருக்கின்ற விலைவாசியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதிக விலைக்கு விற்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். நான்கு வியாபாரிகள் சீனியை அதிக விலைக்கு விற்ப்பிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, நான் ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறேன். 9 ஆயிரம் டன் சீனி விநியோகத்திற்கு வந்தது. அது கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாகத்தான் விநியோகம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

1972 சனவரி 31]

அவர்கள் மீண்டும் நான்கு வியாபாரிகள் மூலம் விற்பனாகச் சொல்கிறார்கள். அந்த நான்கு வியாபாரிகள் யார் என்பதைச் சொல்லமுடியுமா? வீண் பழி சுமத்தவேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: என்னுடைய கையிலே இருக்கின்றத் தகவல்களைத் தருவதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன். ஆதாரமே இல்லாமல் பேசுவதாக அமைச்சரவர்கள் கூறுகிறார்கள். ஒரு சில குறிப்புகளை இங்கே படித்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

“Rise in Wholesale Price Index, New Delhi, January 26

The official wholesale prices index (with the year ended March 1962 as 100) registered a rise of 1.1 per cent to 189.5 during the week ended January 1, against 1875 (revised) for the previous week. The general index at this level was higher by 2.8 and 3.8 per cent respectively when compared to the corresponding weeks of a month ago and a year ago.”

“Cost of living in Madras

The consumer price index number for industrial workers in Madras (with base 1960 as 100) for December 1971 was 188 points. The estimated index on the old base (base: 1935-36 as 100) derived from 1960 series works out to 895 points, the linking factor being 4.76”

பொதுவாக இதைப் பார்க்கின்றபோது, இன்று இருக்கக்கூடிய விலைவாசிகளைப் இந்த ‘லிங்விங் இன்டெக்ஸ்’ அடிப்படையிலே, மத்திய அரசாங்கம் தந்திருக்கிற புள்ளிவிபர அடிப்படையிலே கூறுகிறேன், இன்று விலைவாசிகள் உயரவில்லை என்று சொன்னால் நான் அதை நம்புவதற்கு தயாராக இல்லை என்று.

ஏதோ சீனி, அரிசி எல்லாம் தாராளமாக விநியோகம் செய்யப்படுவது போல் அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். சரியான விலைக்கு தினியும் கிடைக்கவில்லை; அரிசியும் கிடைக்கவில்லை. ஏதோ பெல்ட் ஏரியாவில் கொடுக்கப்படுவதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அங்கே எப்படிக் கொடுக்கப்படுகிறது என்பதைப் பற்றி எனக்குத் தெரியும். பெல்ட் ஏரியா என்று சொன்னால் அங்கே யாருக்குக் கொடுப்பது, யாருக்குக் கொடுக்கக் கூடாது என்ற விதிமுறை இல்லை. கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே நியாய விலைக்குக் கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் இரண்டரை ரூபாய் கொடுத்து கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே வாங்கியிருக்கிறோம். அப்படியிருக்கும்போது சாதாரண மக்களுக்கு வெளியிலே என்ன விலைக்குக் கிடைத்திருக்கும் என்பதைச் சற்று எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்.

இப்படி விலைவாசி விஷம் போல் ஏறிக்கொண்டே போனபோதிலும் இந்த அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்று பார்த்தால் எதுவும் செய்ததாகத் தெரியவில்லை. அதைவிட்டுவிட்டு ஏதாவது கேட்டால் மத்திய அரசாங்கத்தை கையைக் காட்டிவிட்டு, தங்கள் பொறுப்பை புறக்கணித்து விடுகிறார்கள்.

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

[1972 சனவரி 31]

அடுத்தபடியாக, இந்த வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் பற்றி எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். வறுமை இன்று அதிகமாக இருக்கிறது இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். வறுமையால் பாதிக்கப்பட்டு, ஒரே குடும்பத்தில் ஐந்துபேர் தற்கொலை செய்து கொண்டதாக 24-12-1971 தேதியிட்ட தினமணிப் பத்திரிகையில் செய்தி வந்திருக்கிறது. திருப்பத்தூர் வட்டத்தில் கிடவுப்பாளையம் என்ற கிராமத்தில் சுந்தரமும் அவர் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் என்று செய்தி வந்திருக்கிறது.

பொதுவாக இன்று தமிழ்நாட்டில் மிகக் கஷ்டமான நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. விலைவாசியைக் குறைத்துவிட்டோம்; வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்கிவிட்டோம் என்று பறைசாற்றினால் மட்டும் போதாது. அதைச் செயல்படுத்தக்காட்டவேண்டும். ஏதோ இரண்டாயிரம் பேர்களுக்கு வேலை கொடுத்து விட்டால் வேலையில்லாத திண்டாட்டமே ஒழிந்துவிட்டது என்று அர்த்தமல்ல. படித்த மாணவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பில்லை. எஞ்சினியர்களுக்கு வேலையில்லாத திண்டாட்டம் நீடிக்கிறது. ஆசிரியர்களுக்கு வேலை இல்லை. ஆரூயிரம் ஆசிரியர்களுக்கு வேலை கொடுத்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் ஆசிரியர் பயிற்சிபெற்ற ஆயிரக்கணக்கானோர் வேலையில்லாமல் திண்டாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எப்போது வேலை கிடைக்கும், எப்போது தம் ஏழ்மைநிலை மாறும் என்று ஏங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படி எந்தத் துறையை எடுத்துக் கொண்டாலும் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் நாளுக்குநாள் பெருகிக்கொண்டே போகிறது. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது இந்த வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க என்ன என்ன திட்டங்களைத் திட்டி இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

ஏதோ பல தொழிற்சாலைகள் வரப்போவதாகச் சொல்கிறார்கள். தொழிற்சாலைகள் எந்த அளவுக்கு வரப்போகின்றன; எந்த அளவுக்குச் செயல்படப் போகின்றன என்பதைப் பின்னால் பார்க்கத்தான் போகிறோம். தொழிற்சாலைகள் வந்தால் போதாது. தொழில் அமைதி இருக்கவேண்டும். இன்றைக்குத் தொழில் அமைதி இல்லை. தொழிலாளர்கள் ஒரு பதட்ட நிலையிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் அவர்கள் செய்கின்ற தொழிலையும் ஒழுங்காகச் செய்யமுடியவில்லை.

இரண்டு, மூன்று தினங்களுக்கு முன்னால் நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள், தொழிலாளர்கள் வீட்டிலே தாக்கப்படுவதாகச் சொல்வது வேறும் கற்பனைக் கதையென்று. தொழிலாளர்கள் வீட்டிலே தாக்கப்பட்டால், அவர்கள் போலீசுக்கு ரிபோர்ட் கொடுத்திருப்பார்களே; அப்படி ரிப்போர்ட் கொடுத்தால் போலீஸ் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும் என்று சொன்னார்கள். திரு. வி. க. நகரிலும் இன்னும் சில பகுதிகளிலும் உள்ள தொழிலாளர்கள் என்னிடத்திலே சொன்னார்கள். அவர்கள் சமூக விரோதிகளால் தாக்கப் படுவதாகவும், போலீசிலே சொன்னால் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை என்றும் சொன்னார்கள்.

முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள் போலீஸ் ஸ்டேஷனிலே யாரும் கம்பினைன்ட் செய்யவில்லை என்று. வீட்டிலே தாக்குதலுக்குள்ளாகுபவர்கள் பெண்கள். பெண்கள் எப்படி போலீஸ் ஸ்டேஷனில் கம்பினைன்ட் கொடுப்பார்கள் என்பதை நாம் சிந்திக்கவேண்டும்.

1972 சனவரி 31]

பொதுவாக இந்தமாதிரிக் குற்றச்சாட்டுகள் எல்லாம் வெறும் கற்பனைக் கதை என்று எண்ணுகிறார்கள். ஏனென்றால் இது எதிர்க்கட்சிச் சேர்ந்தவர் சொல்வதாயிற்றே. அதனால் வீண் பழி சுமத்துவதாகத்தான் சொல்வார்கள். அதிலும் குறிப்பாக இந்த நாட்டிலே இருக்கின்ற பெண்கள் சமூகத்திற்குப் போதிய பாதுகாப்பில்லை. அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு வேண்டுமென்று சொன்னால், அது கற்பனைக் கதை என்று சொன்னால் இதை எங்குபோய் சொல்வது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. போலீசார் என்ன என்ன காரியங்களுக்கு எல்லாம் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை பத்திரிகைகளைப்பார்த்தாலே தெரியும். சமீபத்தில் மதுரையில் ஒரு திகழ்ச்சி நடந்தது. அதுபற்றி பத்திரிகையில் வந்துள்ள விவரத்தை தங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

மதுரையில் இடது கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் 2 பேர்கள் கைது செய்யப்பட்டு ஜாமீனில் விடுதலை ஆகிவிட்டார்கள். அவர்கள் மீது சுமத்தப்பட்ட குற்றம் சுவர் ஒட்டிகளை ஒட்டினார்கள் என்பது. ஒரு அமைச்சர், ஒரு மேயர், ஒரு அம்மையார் மீது குற்றம் சுமத்துகிற சுவரொட்டிகளை அவர்கள் போக்குவரத்துக்கு இடைஞ்சலாக ஒட்டினார்கள்—எப்படி போக்குவரத்துக்கு இடைஞ்சலாக இருந்தது என்பது எல்லாம் நீதிமன்றத்தில் தீர்மானம் ஆகவேண்டிய விஷயம்—என்பதாகும். அதில் கூறியிருக்கிற கருத்துகள் உண்மையா? அல்லது ஆதாரமற்றதா என்பதெல்லாம் ஒருபுறம் இருக்க போலீசார் இதுபோன்ற காரியங்களை—அத்து மீறி கட்டுப்படுத்துவதன் மூலம் புல சந்தர்ப்பங்களில் மிகைப்படுத்திவிடுகிறார்கள். இன்றையதினம் போலீஸ்துறை கட்டுப்பாட்டை மீறிப் போகிறது என்பதை நான் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்: இடது கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஒட்டிய போஸ்டர் “ஒரு மாநில அமைச்சர், ஒரு நாடாளுமன்ற உறுப்பினர், ஒரு நகரத்தந்தை ஆகியோரிடமிருந்து ஒண்ணேழுக்கால் கோடி கள்ளப் பணம் கண்டுபிடித்தாக உலவுகிற வதந்தி உண்மையா?” என்பதாகும். மாநில அமைச்சர் திரு. ஆதித்தனார், பார்வேட் பிளாக் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர், நகரத்தந்தை வணக்கத்திற்குரிய மதுரை முத்து—இதற்காகத்தான் போலீஸ் காரர்கள் அந்தச் சுவரொட்டி ஒட்டியவர்களைக் கைதுசெய்தார்கள்.

திரு. ஆர். பொன்னப்பநாடார்: அந்த விவரங்கள் எல்லாம் எனக்கும் தெரியும். வேண்டுமென்றேதான் அந்த விவரங்களை நான் இங்கே கூறவிரும்பவில்லை. “maccounted money Rs. 17 crores” என்பதாக போலீஸ் தரப்பில் கூறியிருக்கிறார்கள்.

(ஆளும் கட்சித் தரப்பில் இருந்து குறுக்கீடு)

நான் தங்கள் அனுமதியின்பேரில் பத்திரிகையில் வந்திருக்கும் செய்தியையே படித்துவிடுகிறேன்.

“25-12-1971 தினமணியில் மதுரை டி.சு. 24—மதுரையில் இரு இடது கம்யூனிஸ்டுகள் கைதாகி ஜாமீன் விடுதலை” என்ற தலைப்பில்

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1972 சனவரி 31]

“ஒரு அமைச்சர், ஒரு மேயர், ஒரு பார்லிமெண்ட் உறுப்பினர் ஆகிய மூன்று பேரிடமிருந்து ரூ. 1.7 கோடிக்குக் கணக்கில் வராத பணத்தை மத்திய சங்க இலாகா கைப்பற்றியதாகவும், இந்த மூன்று பேருக்கும் ஸ்விட்சர்லாந்து பாங்கு ஒன்றில் கணக்கு இருப்பதாகவும் அந்தச் சுவரொட்டியில் கூறப் பட்டிருந்ததாகப் போலீசார் கூறினர்.”.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒரு வழக்கறிஞர். “இன்ன இன்ன விஷயங்கள் சுவரொட்டியில் காணப்பட்டதாகத்தான் போலீசார் கூறினார்களே தவிர—அன் அக்கவுண்டெட் மணி 1.7 கோடி கண்டுபிடிக்கப்பட்டதாக போலீஸ்தரப்பில் கூறினார்கள் என்று உறுப்பினர் சொன்னது சரியல்ல. அதுபோல போலீஸ் தரப்பில் கூறப்பட்டிருந்தால் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்பதற்காகத் தான் குறுக்கிட்டேன். ஆனால் உறுப்பினர் சுவரொட்டியிடத்தில்தான் இருக்கிறார்களே தவிர வேறு குற்றச்சாட்டுக்கள் புகவில்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : என் கட்சிக்காக சுவரொட்டி ஒட்ட வேண்டுமென்றாலும் நான் தயாராகத்தான் இருக்கிறேன். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் என்பதனால் அதை இழிவு என்று கருதவில்லை. சுவரொட்டியில் அது மாதிரியாக கூறப்பட்டிருப்பதாக போலீஸ்தரப்பில் கூறியிருக்கிறார்கள் என்று தான் நான் சொன்னேன். சுவரொட்டி ஒட்டுபவர்களைக் கைது செய்வது, அதில் உள்ள விஷயங்களைச் சொல்வது என்பது எல்லாம் போலீஸ்துறையினரின் அத்துமீறிய செயல்களாகும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இதுபோன்ற ஆதாரமற்ற அவதூறல் சுவரொட்டிகள் ஒட்டுவதுபற்றி காங்கிரஸ்கட்சித் தலைவர் என்ன நினைக்கிறார் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்பநாடார் : அவதூறல், ஆதாரமற்ற சுவரொட்டிகள் சரி என்று நான் என்றைக்குமே கருதியதில்லை. ஆதாரமற்ற செய்திகளைப் பரப்பக்கூடாது என்பதே என் கருத்து என்பதை பணியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். என்னிடத்திலும் பலபேர்கள் வந்து சொல்கிறார்கள். மேலவையில் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மறுத்து இருக்கிறார்கள். உண்மை நிலவரம் என்ன என்பது எனக்குத் தெரியாது. ஆதாரமில்லாத இதுபோன்ற சுவரொட்டிகளில் அடங்கியுள்ள விஷயங்கள் என்ன என்பதாக எல்லாம் போலீஸ் தரப்பில் வெளியிடுவது சரியல்ல என்ற காரணத்திற்காகக் கூறினேன்.

அடுத்ததாக, ஆளுநர் அவர்கள் தம் உரையில் நடந்து முடிந்த இந்திய பாக் போரில் நமக்குக் கிடைத்த வெற்றியைப்பற்றிப் பாராட்டுகின்ற முறையில் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். மத்திய ஆட்சிப் பொறுப்புடைய திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையாரைப்பற்றியும், தமிழக முதல் அமைச்சர் அவர்களைப்பற்றியும் வெகுவாகப் பாராட்டுக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பாராட்டை முழுமையாக ஒத்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் இந்தப் பாராட்டு ஒரு கட்சிக்குரியது அல்ல—ஒரு சிலருக்குரிய பாராட்டு அல்ல. இதில் பர்சனலிடி கல்ட் தேவையில்லை. சீன இந்தியப் போருக்குப் பிறகு அப்போதிருந்த தலைவர்கள் நாட்டைப் பலப்படுத்த ராணுவத்துறையில் எடுத்திருக்கும்படியான நடவடிக்கைகளை எல்லாம் நாம் மறந்துவிடுவதற்கில்லை. அவை நாடு அறிந்த

1972 சனவரி 31]

உண்மை. நாம் அறிந்த உண்மை. ஆகவே நம்முடைய தேசத்தின் வெற்றிக்கு எல்லாக் கட்சிகளும், எல்லா அரசியல் கட்சித் தலைவர்களும் நல்லமுறையில் ஒத்துழைத்தார்கள் என்பதை கூறிக்கொள்ள நான் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

அடுத்து அரசாங்கம் வெளியிடுகிற சுவரொட்டிகள் எல்லாம் பற்றி நான் பேசவிரும்பவில்லை. எந்த நேரத்தில் எடுத்த படம் என்பது எல்லாம் இப்போது விவாதிக்க வேண்டியதில்லை. எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும் மேடையில் தரக்குறைவாகப் பேசுகின்ற பேச்சை நிறுத்திக்கொள்வது விரும்பத்தக்கதாக இருக்கும் என்று மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பாதுகாப்பு நிதிக்கு 10 கோடி வசூலித்துக்கொடுக்க முதல்வர் அவர்கள் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். அதை நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆனால் எந்த முறையில் வசூலிக்கப்படுகிறது என்பதை முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

திண்டிவனம் கிராம உத்தியோகஸ்தருக்கு அனுப்பப்பட்ட சுற்றறிக்கை ஒன்று நிரிண்டி செய்யப்பட்டு எல்லோருக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நஞ்சை நிலமாக இருந்தால் ஏக்கருக்கு 10 ரூபாய் புஞ்சையாக இருந்தால் ஏக்கருக்கு 2 ரூபாய் விதம் பாதுகாப்பு நிதிக்கு வசூல் செய்யவேண்டும் என்பதாக. வசூல் செய்கிறார்களே, இதற்கு ரசீது கொடுக்கப்படுவதில்லை. எங்கள் பகுதியில் வியாபாரிகளிடம் இருந்து 300, 500 என்று வாங்குகிறார்கள். அதற்கும் ரசீது கொடுக்கப்படுவதில்லை. அரசாங்கத்தில் இருந்து லைசென்சு பெற்று அரிசி விறியோகம் செய்யவேண்டும். அப்படி அனுமதி கோருகிறவர்கள் 500 ரூபாய் பாதுகாப்பு நிதிக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று ஆட்சித்தலைவரே கூறினார்கள். பெரும்பாலோர் கொடுத்துவிட்டார்கள். சரியான முறையில் காலாகாலத்தில் அவற்றுக்கான ரசீது வழங்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். பங்களா தேஷ் நிதிக் காக 5 பைசா ஸ்டாம்பு என்று விற்கப்படுவதுபோல் வசூலிக்கிற பணம் சரியான முறையில் கணக்குவர தக்க ஜி.ஒ. ஒன்று போடுவது சரியாக இருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். சந்தேகத்திற்கே இதுபோன்ற காரியங்களில் இடம் வைக்கக் கூடாது.

“Ceasar's wife should be above suspicion”

என்பதுபோல சந்தேகத்திற்கு இடமில்லாத முறையில் இந்தப் பாதுகாப்பு நிதி வசூல் செய்யப்படவேண்டும் என்பதை நான் வற்புறுத்துகிறேன். தேசப் பாதுகாப்புக்கு நிதி வழங்கவேண்டும் என்பதை நான் ஆதரிக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப்போக்க ஒரு அதிகாரி நல்ல யோசனையைச் சொல்லியிருக்கிறார்.

In 'The Hindu' dated 3rd October 1971 Dr. P. Chinna-durai, Regional Deputy Director of Animal Husbandry, Thanjavur, Tiruchirappalli and South Arcot, “Graduates to sell eggs”.

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். படித்த பட்டதாரிகள் எல்லாம் முட்டை வியாபாரம் செய்யவேண்டும். அதன் மூலம் மாதம் 200 ரூபாய் கிடைக்கும் என்கிற புதிய திட்டத்தைச் சொல்லியுள்ளார்.

[1972 சனவரி 31]

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, முட்டை விற்பது மிக்க அவமானகரமானது என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கருதுகிறார்கள். பால் விற்பனை செய்யும் இடங்களில் முட்டையும் சேர்த்து விற்பனை செய்ய முன்வந்திருக்கிறார்கள். படித்த, வேலையில்லாதவர்கள், வேலையில்லாத காலத்தில் இப்படிப்பட்ட வேலைகளில் அவர்கள் ஈடுபடுவது தவறு என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசுகிறார்களா?

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவர் அவர்களே, முட்டை வாங்குவதோ, விற்பதோ இழிவு என்று நான் சொல்லவில்லை. இதற்கு படித்து பட்டம் பெற்றவர்கள் தேவைதானா? சர்வ சாதாரண நபர்கள் இந்த மாதிரியான வேலையைச் செய்துவிடலாமே? இதற்கு எழுத்தறிவு வேண்டப்படுவது இல்லை, பட்டம் வேண்டுவது இல்லை. சாதாரணமானவர்கள் இதைச் செய்து விடுவார்கள். எல்லாத் தொழில்களையும் எல்லோரும் செய்யலாம். ஆனால் அதிகாரிகள் இப்படி அறிக்கை விடுவது நியாயம் இல்லை என்பதைத்தான் சுட்டிக் காட்டுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இளைஞர் அணியைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த இளைஞர் அணி 'ஸ்டார்ம் ட்ரூப்பர்ஸ்' போல பலம் பெற்று மாறிவிடுமோ என்று பலரும் ஐயப்படுகிறார்கள், பயப்படுகிறார்கள். ஏதோ ஒரு லட்சியத்தை விளக்குவதற்காக உள்ள அணி என்று விளக்கம் தருகிறார்கள். ஆனால் பொது மக்கள் மத்தியில் இதைப்பற்றி உள்ள பயத்தைக் கோடிட்டுக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்னும் பல காரியங்கள் சொல்லப்பட இருக்கின்றன. அதையும் கூற விரும்புகிறேன்.

தமிழ்நாட்டிலே இருக்கின்ற பல பிரச்சினைகளிலே மிக மிக முக்கியமானது விலைவாசிப் பிரச்சினை. இதற்கு இந்த அரசாங்கம் என்ன செய்யப் போகிறது என்று தெரியவில்லை. அரசாங்கம் இதில் அதிக கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக உத்தியோக சம்பந்தப்பட்டது. இதில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. பொதுவாக வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகமாக இருக்கிறது. குறிப்பாக உத்தியோகத்திலே ஆட்களை அமர்த்துவதிலே கட்சிக் கண்ணோட்டத்துடன் செயல்படுகிறார்கள் என்று பொதுமக்களிடையே பரவலான எண்ணம் இருந்து வருகிறது. மெட்ராஸ் கார்ப்பொரேஷனிலே கவுன்சில் செக்ரடரி என்கிற பதவிக்கு ஆள் தேவையாக இருந்தது. அபேட்சகர்கள் 8 பேர் பி. எல். பட்டதாரிகள் வந்தார்கள். அசெம்பிளி இலாகாவிலிருந்து கூட ஒரு அதிகாரி அபேட்சை மனு தாக்கல் செய்திருந்தார். ஆனால் அங்கே ஒரு லாகிராஜுவேட் ராஜா முகம்மது என்பரை அந்த வேலைக்குச் சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்கள். அது ஒப்புதலுக்கு வந்திருக்கிறது. அனுபவம் உள்ள பலரும் அங்கே இருந்தபொழுதும், அவர்கள் கட்சிக் கண்ணோட்டத்துடனேயே செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். கட்சிக்குப் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தவர்களுக்கு மட்டும் தான் பதவியா என்று கார்ப்பொரேஷனில் பி.எல். பட்டம் பெற்ற பலரும் மனம் வருந்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தகுதிபெற்ற பலர் அங்கே இருக்கிற நேரத்தில், அனுபவமுள்ள பலர் இருக்கிற நேரத்தில் புதிதாக வந்தவருக்குக் கொடுக்க வேண்டுமா என்றுதான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1971 சனவரி 22] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

அடுத்தபடியாக, “one union for one industry” என்று எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஒரு தொழிலில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட யூனியன்கள் இருக்கக்கூடாது என்கிறார்கள். தொழிலாளர்கள் மத்தியிலே உழைக்கின்ற தலைவர்கள் இருந்து தொழிலாளர்களுக்கு வேண்டியதைச் செய்து நல்ல கருத்துக்களைச் சொல்லி வருகிறார்கள். ஆனால் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் புதிது புதிதாக யூனியன்களைத் துவக்கி குழப்பங்களை உண்டாக்கி வருகிறார்கள். தொழில் அமைதியைக் கெடுத்து வருகிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டைக் கூறுகிறேன். சிம்சனில் இன்று தொழில் நல்ல முறையாக இயக்குவதற்கு வழி இல்லை. இன்றைக்கு தொழிலாளர்கள் மத்தியில் பலவிதமான மனக்கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. இன்னும் தொழில் அமைதியின்மை நீடித்திருக்க வழி இருக்கக்கூடாது.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்: தலைவர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் தொழிலாளர் பிரச்சினை பற்றியும், தொழில் கொள்கை பற்றியும் சம்பந்தப்படுத்தி சில கருத்துக்களைச் சொல்கிறார்கள். கழக அரசானது தொழிலாளர்களுக்கும், தொழிலதிபர்களுக்கும்மிடையே ஏற்படும் வேறுபாடுகளிலே தொழிலாளர்களுக்குத் துரோகம் செய்தது என்று ஏதாவது ஒரு சம்பவத்தைக் கூற முடியுமா?

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர் பிரச்சினைப்பற்றியெல்லாம் நான் விரிவாக விளக்க வேண்டிய தேவை இல்லை. டிரேட் யூனியன் ஆக்கிப்படி யாரும் தொழிற்சங்கம் வைத்துக்கொள்ளலாம். அப்படிப்பட்ட யூனியன்களுக்கு அங்கீகாரம் கொடுப்பதிலே சிக்கல் இல்லை. ஆனால் மைனாரிடி யூனியன்கள் செல்வாக்கினால் அங்கீகாரம் பெறுகிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்: தலைவர் அவர்களே, பொறுப்புள்ள எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆதாரத்தோடு சொல்வதற்கில்லையென்றால், குற்றம் சாட்டுவதை விட்டுவிட வேண்டும். மீண்டும் சொல்கிறேன், ஆதாரத்தோடு சொன்னால் அதைத் திருத்த அரசு முற்படும்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவர் அவர்களே, ஆதாரத்தோடு கூறுகிறேன். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே திராவிட முன்னேற்ற பல் தொழிலாளர் சங்கம் என்று ஒரு மைனாரிடி யூனியன் இருக்கிறது. ஆனால் பெரும்பாலான தொழிலாளர்கள் இடதுசாரி கம்யூனிஸ்டுகளைத் தலைமையாகக் கொண்ட சங்கத்தில் இருக்கிறார்கள். ஆனால் கட்சியினர் அங்கே மைனாரிட்டி தரப்பினராக இருக்கிறார்கள். ஆனால் அதில் இருக்கும் பலரும் அரசாங்கத்தின் செல்லப் பிள்ளைகளாக இருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் பகிரங்கமாக சொல்ல வேண்டுமானால் பல ஆதாரங்களோடு கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள பல தொழிலாளர் யூனியன் மைனாரிட்டி யூனியனா, மெஜாரிட்டி யூனியனா என்பதை எந்தக் கணக்கை வைத்துக்கொண்டு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள்? இடதுசாரியினர் மெஜாரிட்டி யூனியனாக இருந்திருந்தால் எத்தனை கலவரங்கள் இதுவரை நடந்திருக்கும் என்பதை அவர் அறிவாரா?

[1972 சனவரி 22]

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் பெரும்பாலான யூனியன்கள் இடதுசாரி கம்யூனிஸ்டுகள் கையில் இருக்கின்றன. நாங்கள் அவர்களை ஆதரிக்கவில்லை. அவர்கள் நல்ல நேரத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். வேண்டுமானால் அமைச்சர் அவர்களுக்கு முழுமையான தகவல் தர சித்தமாயிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த நீங்களே அவர்களை ஆதரிக்காமல் இருக்கும்போது, நாங்கள் எப்படி அவர்களை ஆதரிக்க முடியும்?

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவர் அவர்களே, முன்பு நீங்கள் ஆதரித்தவர்கள். கழிந்த தேர்தலிலே உங்கள் கூட கூட்டணிக் கட்சியாகத்தான் இருந்தார்கள். அப்படி இல்லையென்று யாராவது சொல்ல முடியுமா?

அடுத்தபடியாக, நீதிவிசாரணையின் அறிக்கைகள் பல வந்திருக்கின்றன. அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தைப்பற்றிய நீதிவிசாரணை அறிக்கை வந்திருக்கிறது. இன்றையதினம் நமக்குத் தந்திருக்கிற அறிக்கையிலே உயர்நீதிபதி அவர்கள் பல கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இறந்தது உதயகுமார் தான் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி இப்பொழுது விவாதம் தேவையில்லை.

“On question No. 2 that the dead body found in the reservoir is in all probability that of K. P. Udayakumar, but he did not die due to Police excess and that he should have died as a result of drowning only on the night of 23rd July 1971.”

என்றெல்லாம் கூறியிருக்கிறார்கள். தலைவர் அவர்களே, இந்தநிகழ்ச்சி நடந்தவுடனே ஜூலை 24-ம் தேதியன்று ஓர் அவசரத் தீர்மானம் கொடுத்திருந்தோம். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பதிலளிக்கும்போது, உதயகுமார் உயிரோடு இருந்த போட்டோவையும், பின்னத்திலுடைய போட்டோவையும் காட்டினார்கள். அதுமட்டுமல்ல, உதயகுமாரின் தந்தை முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும், போலீஸ் இலாகாவுக்கும் எழுதிய கடிதங்களைக் காட்டி, உதயகுமார் எங்கேயாவது நச்சுலிட்டாக தலைமறைவாகப் போய்விட்டிருப்பான் என்றெல்லாம் கூறினார்கள். நீதிவிசாரணை நடந்தது. இப்பொழுது நீதிபதியின் தீர்ப்பு வந்திருக்கிறது. இறந்தது உதயகுமார் தான் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதுவும் in all probability என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். preponderance of probability என்று தீர்ப்பிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். உதயகுமார் உயிரோடு இருக்கின்றான் என்கிற கருத்து நிரூபிக்கப்பட வில்லை. உதயகுமார் உயிரோடுதான் இருக்கிறான், இப்போது தலைமறைவாக இருக்கிறான், நச்சுலிட்டாக இருக்கிறான் என்று இந்த அவையிலே பேசப்பட்டது என்னென்ன விதமான மேடைப் பேச்சுக்கள் எல்லாம் வந்திருக்கின்றன.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, நான் எப்போதாவது இந்த அவையிலோ, நிரூபர்களிடத்திலோ, பொதுக்கூட்டத்திலோ பேசும்போது இறந்தது உதயகுமார் அல்ல என்பதைக் கூறியிருக்கிறேனா?

1972 சனவரி 31] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : போட்டோவை இந்த மன்றத்தில் காட்டி வீர்கள். உதயகுமார் உயிரோடு இருந்த காலத்திலே எடுக்கப்பட்ட போட்டோ வேறு இருக்கிறது. பிணத்தின் போட்டோ வேறு இருக்கிறது என்று சொன்னபோது, அவனுடைய தந்தையார் இறந்தது உதயகுமார்தான் என்று சொன்னதாகச் சொன்னார்கள். அவனுடைய தந்தையார் முதலமைச்சருக்கும், பேரவையுக்கும் அப்படித் தெரிவித்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். 'இறந்தது உதயகுமார் அல்ல' என்று நீங்கள் சொன்னதாக நான் சொல்லவில்லை. நீதிபதி என்ன சொல்லியிருக்கிறார் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். முழுப் பூசணிக்காயை சோற்றில். . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : உண்மையைத் தெரிந்துகொள்வதற்குத்தான் நீதிவிராணை வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று இந்த அவையிலே தெரிவித்தேன். நீதி விராணையின் மூலம் உண்மை தெரியவந்தது. அப்படி உண்மையை மறைத்துவிட வேண்டுமென்று நினைத்திருந்தால், நீதி விராணை வைக்கப்பட வேண்டிய தேவையே இருந்திருக்காது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : இப்பொழுதாவது உண்மை புலப்பட்டது என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டதற்கு மிகவும் நன்றி கூறி இந்தப் பிரச்சனையிலே அதிகமாக நான் புக விரும்பவில்லை.

நீதி விராணையின் முறையிலே என்ன மாற்றம் செய்ய வேண்டுமென்று நான் ஆலோசனை கூற விரும்புகிறேன். உயர்திரு பி. இராமகிருஷ்ணன், ஐ.சி.எஸ். அவர்கள் உயர்நீதிபதியாக இருந்தவர், பேருமாநல்லூர் துப்பாக்கிச் சூடு நடந்ததுபற்றி விராணைசெய்து குறிப்பிடும்பொழுது—ஒரு பகுதிக்குச் சட்டத் திருத்தம் கொண்டு வர வேண்டுமென்பதற்காக நான் அந்தப் பகுதியை மட்டும் தங்கள் அனுமதியோடு படிக்க முன்வருகிறேன்—

'The Commissions of Inquiry Act empowers the appropriate Government, which will include the State Government in the case of Commissions appointed by it, to make rules to carry out the purposes of the Act. The State Government of Madras has not done so, whereas the Central Government has promulgated certain rules, called the "Central Commissions of Inquiry (Procedure) Rules, 1960" dated the 7th May 1960. Some of the provisions in these rules have been adopted for guidance by Commissions appointed by the State in other Enquiries. It appears desirable that similar rules should be framed by the State Government also for guidance of future Commissions of inquiry appointed by the State.'

இப்படிப்பட்ட கருத்தினை சிறந்த நீதிபதியாக இருந்த அன்னார் வெளியிட்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே உடனடியாக விதிமுறைகளைத் திருத்துவதற்கு இதை ஒரு ஆலோசனையாக நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த அறிக்கையானது 1971-ஆம் ஆண்டு டிசம்பரிலே கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். உடனடியாக அரசாங்கம் சட்ட இலாகா மூலமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[1972 சனவரி 31]

பொதுவாக இந்தமாதிரியான அறிக்கைகள், பல அறிக்கைகள் எல்லாம் வந்திருக்கின்றன, ஒருமணி நேரமாவது இந்தச் சட்டசபையிலே ஒதுக்கு அவற்றை—ஒரு அறிக்கையை அல்லது பல அறிக்கைகளைத் தொகுத்து வைத்து—விவாதிப்பது பொருத்தமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னும் ஒரு விஷயத்தை நான் தங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். தூத்துக்குடியிலே இருக்கிற துறைமுகத்தை நம்முடைய கப்பலோட்டிய தமிழன் வ.உ.சி. யின் பெயரால் அழைக்க வேண்டுமென்ற என்னுடைய ஆலோசனையைக் கூறிக்கொள்கிறேன். எப்படி பம்பாயிலே உள்ள அலெக்ஸாண்ட்ரா டாக், இந்திரா டாக் என்று பெயர் மாற்றப்பட்டிருக்கிறதோ அப்படியே தூத்துக்குடித் துறைமுகத்திற்கும் வெள்ளை ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்து கப்பல் தொழிலில் ஈடுபட்ட வ.உ.சி. அவர்களுடைய ஞாபகார்த்தமாக அவர்களுடைய பெயரைச் சூட்டவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எப்படி பம்பாயிலே செய்தார்களோ அப்படி தேசத்திற்காகத் தன்னை தியாகம் செய்து அர்ப்பணித்த அன்றாடைய பெயரை வைக்க வேண்டும். அலெக்ஸாண்ட்ரா டாக், இந்திரா டாக் ஆகலாம் என்றால் தூத்துக்குடித் துறைமுகம் ஏன் வ.உ.சி. பெயராலே அழைக்கப்படக் கூடாது என்பதைச் சிந்திக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்.ஜி.ஓ. க்களைப் பொறுத்த அளவிலே சிடி காம்ப்ன்சேட்டரி அலவன்ஸ் செங்கற்பட்டு, கோயம்புத்தூர் பகுதிகளுக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக உன்னர்ப் பிரச்சனை தங்கள் கட்சிக்காரர்கள் என்ன முறையிலே நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எங்களுக்கு ஒரு மத்தியக் கூட்டுறவு வங்கி இருக்கிறது. அங்கே வேலையில் அமர்த்தப்பட்டிருக்கிறவர்களை யெல்லாம் நன்கொடை என்ற பெயரால் கட்டாயப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள், குறிப்பாக சூமரி மாவட்ட தி.மு.க. வளர்ச்சி நிதி என்ற பெயரால் அங்கே ஒரு டிராமா நடத்தினார்கள், அதற்காக அங்கே வேலைசெய்கிற சிப்பந்திகளையும் அதிகாரிகளையும் கட்டாயப்படுத்தி, வசூல் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்காக நீதி விசாரணை ஏற்பாடு செய்தால் நாங்கள் சொல்வதற்கு தயாராக இருக்கிறோம் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கட்சியின் பெயரால் அப்படிச் செய்யக்கூடாது. அதற்குத் தலைவராக இருக்கிறவர் முன்னால் சட்டசபையில் இருந்தவர், இப்பொழுது இந்த அவையிலே இல்லை. அவர்கள் அமைச்சர்களைக்கூட மிட்டுக் கொடுக்கிறார்கள், வாருங்கள் அங்கே பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று ஒரு அமைச்சரை விரட்டியதாக எனக்குத் தெரியும். அது சரியல்ல. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு எதிராக வாதாடினால் என்று ஒரு வக்கீல்—இரண்டு மூன்று குண்டர்களை காரில் ஏற்றிக்கொண்டு போய்—கன்னத்திலே அடித்தார்கள். இப்படிக் கட்சிக்காரர்கள் எங்கள் ஜில்லாவிலே செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். மற்ற இடங்களைப்பற்றி எனக்குத் தெரியாது. கட்சிக்காரர்கள் மிரட்டுகிறார்கள் என்றெல்லாம் கடிதங்கள் வந்திருக்கின்றன. இதுமாதிரி தொடர்ந்து நடப்பதை அனுமதிக்கக்கூடாது, வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1972 சனவரி 31] [மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

பொதுவாக, கவர்னர் பெருமான் உரையிலே, சாதாரணமான அறிக்கையாக இருக்கிறது, விலைவாசியைக் குறைப்பதற்கும், வேலையில்லாத தினடாட்டத்தை ஒழிப்பதற்கும் அதிகமான அக்கறை மாநில அரசாங்கம் எடுக்கவில்லை, என்பதை நாங்கள் எங்களுடைய மூன்று திருத்தங்களின் மூலமாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறோம். பலவிதமான குற்றச்சாட்டுகள் பல இடங்களிலிருந்து வந்திருக்கின்றன. அவை ஆதாரமற்றது என்று மறுக்கின்ற பொறுப்பு ஆளுநர் கட்சியைச் சார்ந்தது என்று சொல்லி அமர்கிறேன். வணக்கம்.

* மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமகனார் அவர்கள் சட்டப் பேரவை, சட்ட மேலவை கூட்டுக் கூட்டத்திலே ஆற்றிய உரையினையொட்டி இந்த மாமன்றத்தில் இது வரையிலும் நிறுவனக் காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் உட்பட 49 உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துகளை அறிவித்து இருக்கிறார்கள்.

கவர்னர் அவர்களுடைய உரையின் தொடக்கத்தில், “நமது முப்படையினரின் விரதிரத்தாலும், நமது பிதம மந்திரி அவர்களின் ஒப்புமையற்ற, பதட்டமடையாத, தகைசால் தலைமை காணாமாகவும், நமது வாக்குறுதியை நாம் நிறைவேற்ற முடிந்தது” என்று பேரின் முடிவு குறித்து பொறுப்போடு குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவர் திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் பேசிய பொழுது இதிலே நாட்டினுடைய பிரதமர் இந்திரா காந்தியையும், தமிழ்நாட்டு முதலமைச்சரையும் குறிப்பிட்டு இருப்பது வரவேற்கத் தக்கதுதான் என்றாலும் இப்படியெல்லாம் பர்சனல் கல்ட் வளர்க்கப்படக் கூடாது என்று தெரிவித்தார்கள். ஒருவேளை இதனை யொட்டித்தானே என்னவோ நேற்று முன்தினம் நடைபெற்ற, தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் செயற் குழுக் கூட்டத்தில் முப்படைத் தனபதிகளுக்கும் வீரர்களுக்கும் மாத்திரம் பாராட்டுத் தெரிவிக்கப்பட்டு, இந்திய அரசாங்கத்திற்கு என்று மட்டும் பாராட்டுத் தெரிவிக்கப்பட்டு, நாட்டின் பிரதமர் இந்திரா காந்தி அம்மையாருடைய பெயரும், பாதுகாப்பு அமைச்சர் போன்றவர்களுடைய பெயரும் விடப்பட்டு இருக்கிறதோ என்று நான் கருதுகிறேன். ஆனால் இது அண்மையிலேதான் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் எடுத்தப்பட்ட முடிவாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். போர் முடிந்தவுடன் இந்த மாமன்றத்திலே நாம் ஒரு தீர்மானம் எடுத்தபொழுது உறுப்பினர், திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள், இந்திரா காந்திக்குக் கிடைத்த வெற்றி தாய்க்குலத் திற்குக் கிடைத்த மாபெரும் வெற்றி என்று சொன்னார்கள். நான் கூடச் சொன்னேன், தாய்க்குலத்தின் பெருமையை உலகம் எல்லாம் உணர்ந்தும், நீங்கள் தாமதமாக உணர்ந்ததற்காக நன்றி என்று சொல்லியிருக்கிறேன். இரண்டு மூன்று வாரங்களுக்கு முன் பெர்சனல் கல்ட் என்ற வகையிலே அவ்வளவு புகழ்ந்த காங்கிரஸ் கட்சியினர் திடீரென்று, இந்திரா காந்தி அவர்களைப் புகழ்வது பெர்சனல் கல்ட் என்று குறிப்பிடுவது வியப்புக்கும் வேதனைக்கும் உரியதாக இருக்கிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: நாங்கள் பாராட்ட வேண்டிய நேரத்திலே பாராட்டினோம். நீங்கள் அதையே வைத்து விளம்பரம் தேடிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள், அதுதான் பெர்சனல் கல்ட். திருப்பத் திரும்ப அதையே சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். ஆனால் நாங்கள் பாராட்டவேண்டிய நேரத்திலே பாராட்டாமல் இருப்பதே கிடையாது.

[1972 சனவரி 31]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இந்த அருமையான கருத்தை அப்படியே இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்களுக்கு நான் சமர்ப்பிக்கிறேன்.

கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் முதலமைச்சரைப் பாராட்டுகின்ற பாவத்தை அவர் எங்கும் செய்ததாகத் தெரியவில்லை. இந்த உரையில் போர் வீரர்களின் குடும்பத்தினரைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டு அவர்களுக்கு எல்லாவகையிலும் உதவியளிக்கத் தமிழ் நாடு அரசு பல நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டுள்ளதெனக் கூறிக்கொள்வதில் நான் பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன் என்று தமிழ் நாடு அரசைப்பற்றித்தான் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்களே அல்லாமல் நல்லவேளையாக என்னுடைய பெயர் இதிலே குறிப்பிடப்படவில்லை என்பதும், முதலமைச்சர் என்னும் வார்த்தை இந்த இடத்திலே வரவில்லை என்பதும் கவனிக்கத் தக்க ஒன்றாகும். ஆனால் பிரதமர் இந்திரா காந்தியை மாத்திரம் தான் பாராட்டப் பட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லை, இரவீந்திராத் டாக்டர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட பொன்மொழியை எடுத்துக்காட்டி, “இழிக்கப்பட்ட இந்தியத் துணைக் கண்டத்து மக்கள் தங்கள் தன்மானத்தை நிலை நாட்டியுள்ளனா மட்டுமன்றி, தங்கள் நாணயத்தைக் காப்பாற்றி ஜனநாயக அடித்தளத்தை வலுப்படுத்தி யுள்ளனர்” எனக் கூறிக்கொள்வதில் நாம் பெருமைப்படலாம் என்று ஆளுநர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக, “இந்தியாவில் புகலடைய வேண்டி வந்தது. இலட்சக் கணக்கான மக்கள் அவதியால் அல்லலுற்று ஓடி வந்தபோது அஞ்சேல் என அவர்களுக்குத் தஞ்சமளித்துக் காப்பாற்றுவதற்கு இந்த நாடு முழுவதும் ஓரணியாகத் திரண்டு நின்றது” என்று நாட்டு மக்கள் ஓரணியாகத் திரண்டதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

அடுத்து, “இந்திய மக்கள் அனைவரும் மனமார்ந்த ஒத்துழைப்பு நல்கியிரா விட்டால், நமக்கு ஏற்பட்ட சமையினத் தாங்க, ஆதாரங்கள் அனைத்தையும் திரட்ட முடியாமற் போயிருக்கும்” என்று இந்திய மக்களைத்தான் உரையிலே பாராட்டியிருக்கிறார்கள்.

அந்த உரைக்கு நன்றி தெரிவித்துப் பேசுகின்ற அடிப்படையிலே எழுந்த விவாதத்திற்குப் பதில் அளிக்கும் இந்த நேரத்தில் நானும் மீண்டும் ஒருமுறை தமிழ்நாட்டின் சார்பாக இந்தப் பேரின் வெற்றிக்கு முழுமுதல் காரணமாக யிருந்த முப்படைத் தளபதிகளையும், வீரர்களையும், இந்தியப் பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்களையும், பாதுகாப்பு அமைச்சர் ஜகஜீவன்ராம் அவர்களையும், இந்த வெற்றிக்கு ஈடுகொடுக்கின்ற அளவில் ஓரணியிலே நின்ற நம்முடைய நாட்டு மக்கள் அனைவரையும் மீண்டும் ஒருமுறை பாராட்டி நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளுவதிலே நான் மிகுந்த பெருமை அடைகிறேன் என்று இங்கே அறிவிக்கின்றேன்.

வீர மரணம் அடைந்த தமிழ்நாட்டுப் போர் வீரர்களின் குடும்பங்களுக்கு உரிய உதவிகள் உடனடியாகச் சென்று சேரவில்லை என்ற கருத்து இங்கே பேசிய சில உறுப்பினர்களால் இரண்டொரு நாட்களுக்கு முன்பு தெரிவிக்கப் பட்டது. தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் இந்தப் பேரில் மாண்ட வீரர்களின் எண்ணிக்கை இதுவரையிலே கிடைத்த ஒரு கணக்கின்படி 98 பேர்களாகும். இந்த 98 பேரோடு இந்தக் கணக்கு நின்றுவிடுமா என்றால் நிற்காது, அதனால்தான் இதுவரையிலே கிடைத்த கணக்கின்படி என்று நான்

1972 சனவரி 31]

[மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

குறிப்பிட்டேன். அந்த 98 பேர்களில் 61 பேர்களின் குடும்பங்களுக்கு குடும்பத்திற்கு 5,000 ரூபாய் வீதம் தமிழக அரசாங்கம் ஏற்கனவே அறிவித்த அந்த உதவித் தொகை அளிக்கப்பட்டாகிவிட்டது. மீதமுள்ள குடும்பங்களில் சரியான வாரிசுதாரர் யார் என்பதைப் பரிசீலனை செய்கின்ற அந்த வகையிலே சற்றுக் காலதாமதம் ஆகிறது என்பதை நான் எடுத்துக் கூறி, அதுவும் விரைவில் வழங்கப்பட பரிசீலனைகள் முற்றுப்பெறும் என்ற தகவலை இந்த மாமன்றத்திற்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கவர்னர் பேருமானுடைய உரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்ற பல கருத்துகள் அல்லது தமிழ்நாடு அரசு செயல்படும் பல திட்டங்கள் சமதர்ம சமுதாயத்தை அமைக்கும் வகையிலே இருந்திடவில்லை என்று இங்கு பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சிலர் கோடிட்டுக் காட்டினார்கள்.

30 ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கரா என்று இருந்த உச்சவரம்பின் 15 ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கரா என்று ஆக்கியிருப்பது சமதர்ம திட்டத்தின் அடிப்படையில் தான் என்பதை அப்படிப் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள் என்றே நான் நம்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, கரும்புக்கு, மேய்ச்சல் நிலங்களுக்கு இதுவரையிலேயிருந்த விதிவிலக்கு அகற்றப்பட்டதாக இந்த அரசு முடிவெடுத்த அறிவித்திருப்பதும் சமதர்ம சமுதாயத்தை நோக்கி நடைபெறுகிறோம் என்பதை எடுத்துக் காட்டும் ஒரு அடையாளம்தான் என்பதை நான் குறிப்பிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, ஏற்கனவேயிருந்த உச்சவரம்பின் காரணமாக தப்பித்துக் கொள்ளும் வகையிலே நாட்டிலே பலபேர் பிணமி என்னும் அளவிற்கு சட்டத்திலேயிருந்து மறைந்துகொள்ள செய்திருக்கும் ஏற்பாடுகளையெல்லாம் கவனித்த தோடு, அதிலிருந்து சமதர்ம சமுதாயத்தை உருவாக்க ஏற்ற நடவடிக்கைகளை எடுப்பதன் அடிப்படையில் அந்த பிணமிதாரர்களை யெல்லாம் பிடிக்கின்ற வகையிலேயும் இந்த அரசு நல்ல முயற்சிகளிலே ஈடுபடும் என்று நான் திட்டவாட்டமாக அறிவித்திருக்கின்றேன். சென்ற சட்டமன்றக் கூட்டத்தில் அதைக் குறிப்பிட்டிருக்கின்றேன். வெகு அண்மையிலே நடைபெறவிரும்பும் நிலச் சீர்திருத்த அனைத்துக் கட்சிகளின் தலைவர்களின் கூட்டத்தில் இவைகளைப் பற்றியும், நிலச் சீர்திருத்தத்தைப்பற்றியும் நாம் விவாதிக்க இருக்கிறோம். அதில் தாப்பதும் கருத்துக்களின் அடிப்படையில் நல்ல முடிவுகளை தமிழ் நாட்டில் நிலச் சீர்திருத்தத்தையொட்டி எடுக்க இருக்கிறோம். இவைகளெல்லாம் சமதர்ம சமுதாயத்தை நோக்கி நாம் சென்று கொண்டிருக்கிறோம் என்பதற்கான அடையாளங்களே தவிர வேறு அல்ல.

பெரியவர் மணலி கந்தசாமி அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியதைப்போல தஞ்சை மாவட்ட விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குப் பல்லாண்டுக் காலமாக இருந்த பிரச்னை அவர்களுடைய குடியிருப்பு மனைகள் அவர்களுக்குச் சொந்தமாக ஆக்கப்படாமல் இருந்ததாகும். அதை இந்த அரசு பொறுப்பேற்ற பிறகு, சென்ற ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையிலே அறிவித்ததற்கிணங்க அந்தக் குடியிருப்பு மனைகளை தஞ்சை மாவட்டத்திலேயிருக்கும் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு ஒப்படைக்க வேண்டுமென்று திட்டம் தீட்டி அதைச் செயல்படுத்திக் கொண்டு இருக்கிறோம். அதுவும் சமதர்ம சமுதாயத்தை நோக்கி இந்த அரசு சென்று கொண்டிருக்கிறது என்பதற்கேற்ற அறிகுறியேயாகும்.

[மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 சனவரி 31]

10 பேருந்து வண்டிகளுக்குமேல் வைத்துக்கொண்டிருக்கக் கூடாது என்று வரையறுத்து அதற்கு ஒரு உச்சவரம்பினைக் கொண்டுவந்து, டி.வி.எஸ்., எஸ்.ஆர்.வி.எஸ்., ஏ.பி.டி., ராமன் அண்ட் ராமன் போன்ற பெரிய பஸ் நிறுவனங்களைவெல்லாம் தேசிய உடைமையாக ஆக்கியிருப்பதும் இந்த அரசு சமதர்ம சமுதாயத்தை நோக்கி விரைந்து நடைபோடுகிறது என்பதற்கான அடையாளங்களையென்னியில் வேறல்ல.

நம்முடைய சென்னை மாநகரத்திலே 600 குடிசைப் பகுதிகளை 7 ஆண்டுக் காலத்திற்குள்ளாக மாற்றியமைத்து குடிசைவாழ் மக்களுக்கு நல்ல கல் வீடுகளைக் கட்டித் தருவதற்கான ஏற்பாடு தொடங்கப்பெற்று இதற்கு 40 கோடி ரூபாய் செலவழிப்பது என்று திட்டமிடப்பட்டு இன்றைக்குப் பல்வேறு பகுதிகளில் குடிசைகளாகயிருந்த இடங்களில் நல்ல கல் வீடுகளும், மாடிக் கட்டிடங்களும் அமைக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு இருப்பதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கண்ணாகக் கண்டிருக்கிறார்கள். இவைகளெல்லாம் சமதர்ம சமுதாயத்தை நோக்கி இந்த அரசு நடைபோட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதற்கான அடையாளங்களே தவிர வேறல்ல.

தமிழ்நாட்டிலே பல ஆண்டுக் காலமாக அலைக்கழித்து வரும் பிரச்னை பிச்சைக்காரர்களின் தொல்லை. பிச்சைக்காரர்களால் மக்களுக்கு ஏற்படும் தொல்லை மட்டுமல்ல, பிச்சை எடுப்பவர்களுக்கும் ஏற்படுகின்ற தொல்லைகள், இந்த இரண்டு தொல்லைகளிலிருந்தும் மக்களைக் காப்பாற்றும், பிச்சைக்காரர்களைக் காப்பாற்றும் முறையில் இந்தியாநிலே வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத அளவிற்கு நம்முடைய தமிழ்நாட்டில்தான் பிச்சைக்காரர் மறு வாழ்வுத் திட்டம் ஒன்றிற்கு ஏற்பாடு செய்து இந்த ஆண்டு 3 விடுதிகளும், தொடர்ந்து பல விடுதிகளைத் தமிழ்நாட்டில் அமைக்க நாம் எடுத்திருக்கும் முறை இந்த அரசு சமதர்ம சமுதாயத்தை நோக்கிச் செல்கிறது என்பதற்கான அடையாளமே தவிர வேறல்ல.

பின் தங்கியோர் நலனுக்காக 1966-67-இல் அவர்களுடைய நலனுக்காக மாநில அரசின் சார்பாக செலவழிக்கப்பட்ட தொகை 91 இலட்சம் ரூபாய். ஆனால் 1971-72-இல் அது 3 கோடி ரூபாயாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் அரிசன மக்களுக்காக 1966-67-இல் அரிசன மக்களின் முன்னேற்றத் திற்கு, நலனுக்கு, மாநில அரசின் சார்பாக 3.59 கோடி ரூபாய் ஒன்றிருந்தது 1971-72-இல் 5.3 கோடி ரூபாயாக அரிசன நலனுக்காக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. அருமை நண்பர் வடிவேல் அவர்கள் அன்றைக்குப் பேசும்பொழுது குறிப்பிட்டார்கள், 3 கோடி 5 கோடியாக உயர்ந்திருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன், அதேநேரத்தில் அரிசன மக்களின் தொகையும் உயர்ந்திருக்கும் என்பதை முதலமைச்சர் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற எடுத்துக் கூறினார்கள். நான் உடனடியாக அந்தப் புள்ளிவிவரங்களைத் தேடிக் கண்டு பிடித்தேன். 1966-67-இல் 3 கோடியே 59 இலட்சம் ரூபாய் அந்த மக்களுக்காக, அரிசன மக்களுக்காக செலவழிக்கப்பட்டபொழுது இருந்த மக்கள் தொகை 60.6 இலட்சம்பேர். 60.6 இலட்சம் அரிசன மக்கள் இருந்தபொழுது 3 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டது. 1971-72-இல் 73.96 இலட்சந்தான் அரிசனமக்கள் இருக்கிறார்கள். ஆக, 13 லட்சம் பேர்களுடைய ஜனத்தொகையில் உயர்ந்திருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் 2 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு அவர்களுக்கு வழங்கப்படுகின்ற உதவி மாநில அரசின் சார்பில் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் நான் எடுத்துக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1971 சனவரி 22]

[மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

மாண்புமிகு இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் தலைவர் கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் ஒரு குறையைச் சொன்னார்கள். 'கிராமத்தில் இருக்கும் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்குக் கடன்கள் போய்ச் சேருவதிலே அவர்கள் தர்வேண்டிய வட்டித் தொகை அதிகமாக இருக்கிறது. ரிசர்வ் பாங்கியிலிருந்து நீங்கள் 3 சதவிகிதம் வட்டிக்குப் பெற்று அதை 9 சதவிகிதம் வட்டிக்குக் கிராமப் புறத்து விவசாயிகளுக்குத் தருகிறீர்களே. அது நியாயமல்ல' என்று எடுத்துரைத்தார்கள்.

நான் அவர்களைத் திருத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள் கிறேன். அதே நேரத்தில் நிலைமையை விளங்கவைக்க வேண்டுமென்று விரும்பு கிறேன். அவர்கள் குறிப்பிட்ட அந்த வட்டி விகிதம் பழைய வட்டி விகிதங்கள் ஆகும். புதிய வட்டி விகிதங்கள், குறுகிய காலக் கடனுக்கு ரிசர்வ் பாங்கியில் இருந்து மாநில வங்கிக்கு 4 சதவிகிதம் வட்டி என்ற வகையில் பணம் தரப் படுகிறது. இதற்கு நான் விளக்கம் சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்த 4 சத விகிதம், மாநில வங்கியிலிருந்து மாவட்ட வங்கிக்குச் சொல்லும்போது 4.50 சத விகிதமாக மாறுகிறது. அது மாவட்ட வங்கியிலிருந்து கூட்டுறவுச் சங்கத் திற்குச் செல்லும்போது 6.50 சதவிகிதமாக மாறுகிறது. கூட்டுறவுச் சங்கத் திலிருந்து விவசாயிக்குச் செல்லும்போது 8.70 சதவிகிதமாக அந்த வட்டி மாறு கிறது.

இப்படி அதிகமாகிறதே என்று கேட்டால் இந்த மூன்று கட்டங்களிலும் ஏற்படுகின்ற நிர்வாகச் செலவுகள், சங்கத்திலே பங்கு வைத்திருக்கக்கூடியவர் களுக்குத் தரப்படுகின்ற டிவிடென்ட் போன்றவற்றை எல்லாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே, 8 சதவிகிதம் 9 சதவிகிதம் ஆயிற்று என்று சொல்லுவது சரியல்ல. 4 சதவிகிதம் என்பது 8.70 ஆக மாறுகிறது. அது மூன்று கட்டங்களிலுள்ள நிர்வாகச் செலவுகளின் காரணமாக இப்படி உயர்ந் திருக்கிறது என்பதை அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் அந்த விவசாயிகள் வெளியே கடன் வாங்கினால் எவ்வளவு வட்டி கொடுக்க வேண்டும், எவ்வளவு அதிகமான வட்டி கொடுக்க வேண்டு மென்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறியாதவர்கள் அல்ல. கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் இருந்து கிராம விவசாயிகள் இந்தக் கடனைப் பெறுவதால் அவர் கள் பயனடைகிறார்களே அல்லாமல், வேறல்ல.

பொதுவாகப் பேசிய எதிர்த் தரப்பு உறுப்பினர்கள் பலரும் மின் கட்டணம் உயர்த்தப்பட்டதைப் பற்றிக் குறை கூறினார்கள். குறை கூறினார்களே அல்லாமல் அதை வன்மையாகக் கண்டித்தார்கள் என்று நான் சொல்லமாட்டேன். மின் கட்டண உயர்வு விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில் 1.2 காசுதான் உயர்த்தப் பட்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே, 10.8 காசு என்று இருந்ததை 12 காசு என்று நாம் உயர்த்தியிருக்கிறோம். இப்படி உயர்த்திய பிறகும் மின் வாரியத்திற்கு 6, 7 கோடி ரூபாய் நஷ்டம் வருகிறது என்பதையும் இங்கே தெரிவித்துக்கொள் கிறேன்.

வேறு மாநிலங்களில் இதைவிட மின் கட்டணம் விவசாயிகளுக்கு அதிகமாக இருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மகாராஷ்டிராவில் 18 காசு; பிகாரில் 18 காசு; குஜராத்தில் 16 காசு; ஹரியானாவில் 16 காசு;

[மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1972 சனவரி 22]

அஸ்ஸாமில் 16 காசு; உத்தரப் பிரதேசத்தில் 15 காசு; ஆந்திராவில் 12 காசு; மைசூரில் 12 காசு.

கோளாவில் குறைவாக இருக்கிறதே என்று கேட்கக் கூடும். கோளாவில் இறைவைப் பாசனம் அதிகமில்லை. கிணற்றுத் தண்ணீரை எடுத்து பாசனத் திற்குப் பயன்படுத்தும் நிலைமை இல்லை. அது மாத்திரமல்ல, டிஸ்ட்ரிப்யூஷன் செலவும் கோளாவில் அதிகம் இல்லை.

ஆகவே, 1.2 காசு என்ற அளவுக்கு நாம் மின் கட்டணத்தை உயர்த்தி யிருப்பது பெரிய உயர்வு அல்ல என்பதை இந்த மாமன்றத்தின் மூலம் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பலரும் பேசினார்கள். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். கவர்னர் உரையில் கைத்தறியாளர்களைப் பற்றி ஒன்றுமே சொல்லவில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். இது வழக்கமாக நாங்கள் எதிர்ப் கட்சியாக இருந்த காலத்திலிருந்தே சொல்லுகின்ற ஒரு சம்பிரதாயம் உண்டு.

கவர்னர் உரையில் எல்லாவற்றையும் சொல்லிவிடுவது என்பது இயலாத காரியம். தமிழ்நாட்டில் இருக்கும் எல்லாப் பிரச்சினையையும் பற்றிக் கவர்னர் உரையில் சொல்லுவது என்றால் கவர்னர் ஒரு மூன்று நாட்கள் இந்த மாமன்றத்தில் நின்று கொண்டிருக்க வேண்டிய கஷ்டம் அவருக்கு ஏற்படும். அந்த அளவுக்குப் பெரிய புத்தகத்தைப் படிக்க வேண்டியிருக்கும். அப்போதும் சில விஷயங்கள் விட்டுப் போய்விடக் கூடும்.

கவர்னர் உரையில் சொல்லப்படாத விஷயங்களை எடுத்துச் சொல்லத்தான் மாமன்றத்திலே விவாதம் நடக்கிறது. ஆகவே, எல்லாவற்றையும் சொல்லி விட்டால் விவாதிப்பதற்கு விஷயமே இல்லாமல் போய்விடக் கூடும் என்பதால் சில விஷயங்கள் விட்டு வைக்கப்படுகின்றன.

கைத்தறியாளர்களைப் பொறுத்தவரை மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அவர்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 750 லட்சம் ரூபாய். இப்போது நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே 1,060 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஏழு கோடி ரூபாய்க்குப் பதிலாக பத்து கோடி ரூபாய் அளவுக்கு நெசவாளர்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

தமிழ்நாட்டிலே மாத்திரம் 1967-68 முதல் செயல்படுகின்ற முதன்மையான திட்டமாக, வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத திட்டமாக, அரசே நேரடியாகப் பங்குக்கொள்ளும் திட்டமாக, நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குத் தேவையான மூலதனத்தில் அரசே பங்கு கொள்ளுகின்ற அளவுக்குத் திட்டம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு அதன் கீர்ணமாகப் பயனடைந்த சங்கங்கள் 469. இதற்காக 36 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வாறு அரசு உதவி செய்கிற காரணத்தால் ரிசர்வ் பாங்கியில் இருந்தும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு நிதிவசதி அளித்து வளர்ச்சியடைந்திருக்கின்றன. அந்த வளர்ச்சியைப் பார்க்கும்போது 1966-67-ல் 371 லட்சமாக இருந்தது 1971-72-ல் 606 லட்சம் என்ற அளவுக்கு வளர்ந்திருக்கிறது.

1972 சனவரி 31]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

புது ரகத் துணிகளை உற்பத்தி செய்ய புதிய நவீன முறைகளைக் கையாண்டு நெசவாளர்கள் பயிற்சி பெற புதிய பயிற்சி நிறுவனங்கள் 1969-70-ல் தொடங்கப் பட்டு ஆண்டுதோறும் அதிலே நூற்றுக் கணக்கானவர்கள் பயிற்சி பெற்றிருக்கிறார்கள். அதற்காக இதுவரை செலவாகியிருக்கும் தொகை மாத்திரம், 1969 முதல் 1971 வரை 11 லட்சம் ரூபாய் ஆகும். அதிலே, 1969-70-ல் 353 பேர் பயிற்சி பெற்றிருக்கிறார்கள்; 1970-71-ல் 2,160 பேர் பயிற்சி பெற்றிருக்கிறார்கள்; 1971-72-ல் 2,500 பேர் பயிற்சி பெற்றிருக்கிறார்கள். மொத்தம் 5,013 பேர் பயிற்சி பெற்றிருக்கிறார்கள்.

இப்போது நெசவாளர்களுக்கு இருக்கும் முக்கிய குறைபாடு—அவர்களுக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் கிடைக்கிற ஊதியத்தை விட தனியாரிடத்தில் வேலை செய்கிற நெசவாளர்களுக்குக் கிடைக்கிற ஊதியம் குறைவாக இருக்கிறது என்பதாகும். கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் தரப்படுகின்ற ஊதியத்தையும் வரையறுத்து நிர்ணயிக்கவும், கூட்டுறவுக்கு வெளியில் உள்ள நெசவாளர்களுக்கு அடிப்படை ஊதியத்தை நிர்ணயிப்பதும் அவசியம் என்று இந்த அரசு கருதுகிற காரணத்தால், அதற்காக என்று குழு ஒன்று உருவாக்கப்பட்டு, அந்தக் குழு இந்த ஊதிய விசதத்தைப் பற்றி விரைவில் அறிவிக்கும் என்ற மகிழ்ச்சிகரமான செய்தியை இந்த மாமன்றத்தின் மூலமாக நெசவாளர் குடும்பங்களுக்கெல்லாம் தெரிவித்துக் கொள்ளப் பெரிதும் கட்டமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தொழில் தகராறுகளைப் பற்றி இந்த மன்றத்தில் விரிவாகப் பேசப்பட்டது. நம்முடைய மாண்புமிகு திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும் வழக்கத்திற்கு மாறாக கொஞ்சம் வேகமாகக் கூட அதைப் பற்றிப் பேசி விளக்கங்களைத் தந்திருக்கிறார்கள். தொழில் தகராறுகளைப் பொறுத்தவரை திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு பொறுப்பேற்ற பிறகு பெரும்பாலான தொழில் தகராறுகள் பேசித் தீர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதிலே அரசு எப்போதும் வீண் கவுரவப் பிரச்சினையாக எந்த நேரத்திலும் பார்த்தது கிடையாது என்பதைத் தொழில் துறையிலே ஈடுபட்டிருக்கும் அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களும் நன்றாக உணர்வார்கள். ஏதோ ஒன்றிரண்டு சம்பவங்களில் விரும்பத்தகாத நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்று வன்முறைச் செயல்கள் நடைபெறுகிற அளவுக்கு நிலைமை போயிருக்கலாம். ஆனால் மொத்தத்தில் பார்த்தால் கடந்த நாலைந்து ஆண்டுகளாக தொழில் தகராறுகள் பெரும்பாலும் பேசியே தீர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

பெரியவர், அன்புக்குரிய மணலி கந்தசாமி அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். 'அன்புக்குரிய' என்று சொல்லுவதால் யாரும் சந்தேகப்பட வேண்டாம். அவர்கள் என்னுடைய அன்புக்கும், மதிப்புக்கும் கூட உரியவர்கள். அவர்கள் பேசும்போது கூடச் சொன்னார்கள். அவர்களுடைய வயதுக்கு மேல் ஆவேச உணர்ச்சியோடு, 'அந்தத் தலைவர்களுடைய அரசியலை வேறுக்கிறேன்; ஆனால் அப்படி அவர்கள் அடிபட்டதை எல்லாம் கண்டிக்காமல் இருக்க முடியாது' என்று சொன்னார்கள். எந்தக் காரணத்திற்காக, யார் அடிபட்டாலும் காய முற்றாலும், அதற்காக வருந்தாத எவ்வு உன்னம், கல் மனம் நம் யாருக்கும் இல்லை. நம் தமிழ்நாட்டின் அரசியலில் அதைத்தான் நாம் போற்றிப் பாதுகாத்து வருகிறோம். யார் யார் அடிபட்டார்கள் என்ற விவரத்தைச் சொன்னார்கள். ஆனால் அவர்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த சுந்தரம் அவர்களை விட்டு விட்டார்கள். அதைச் சொன்னால் அவர்களுடைய கட்சியைப் பற்றிச் சொன்னதாக வந்துவிடும் என்று அவர்கள் விட்டு விட்டார்களோ என்னவோ? நான்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1972 சனவரி 31]

அதை விட்டு விட்டால் அவர்கள் ஒருவேளை கோபித்துக் கொள்ளக் கூடும் என்று அவர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டேன். அவருக்கும் சேர்ந்து நான் வருத்தத்தைத் தெரிவிக்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் பெரியவர் மணலி போன்றவர்கள் 54 திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்கள், தொழிலாளர்களாலேயே தாக்கப்பட்டு மருத்துவ மனையில் இருக்கிறார்களே, அவர்களைப் பற்றியும் ஒரு வார்த்தை சொல்லியிருந்தால் பெரியவருடைய வார்த்தையில் இருபுறத்திலும் அனுதாபம் பிறந்திருக்கிறது என்று மகிழ்ந்திருக்கக் கூடும். ஒருவேளை நேரம் போதாத காரணத்தால் அவசரத்திலே அவர்கள் விட்டு இருக்கலாம் என்று நான் கருதுகிறேனே அல்லாமல், திராவிட முன்னேற்றக்கழகத் தொழிலாளர்களானாலும், கம்யூனிஸ்ட் தொழிலாளர்களானாலும், காங்கிரஸ் தொழிலாளர்களானாலும், வேறு எந்தக் கட்சியைச் சார்ந்த தொழிலாளர்களானாலும் அவர்களுக்காக அனுதாபப்படக்கூடிய பரந்த மனம் படைத்த தொழிற்சங்கத்தலைவர் தான் திரு. மணலி கந்தசாமி என்பதை நான் நன்றாக அறிவேன். அவர்களிடத்திலே எனக்கு ஒரு தனி மரியாதை உண்டு. எனக்கு மட்டுமல்ல, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்குக் கூட அவர்களிடத்திலே ஒரு நல்ல மதிப்பும், மரியாதையும் உண்டு. ஏன் அந்த மரியாதை, மதிப்பு வைத்து இருக்கிறோம் என்றால். . . . அவர் பேசும்போது சொன்னார் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினிடம் ஆயிரம் குற்றங்கள் இருந்தாலும் நாங்கள் காமராஜரோடோ அல்லது இராஜாஜி யோடோ என்றைக்குமே சேர்ந்து விடமாட்டோம் என்று. அவர் அப்படிச் சொன்னது எங்களுக்கு உறுதிமொழி அளிப்பது மாதிரி இருந்தாலும், அவர்கள் கட்சியில் இருக்கும் பிளவு மனப்பான்மைக்கு விட்ட ஒரு எச்சரிக்கை என்றே நான் நினைக்கிறேன். அப்படிப்பட்ட ஒரு துய உள்ளம் அவருக்கு இருக்கிற காரணத்தால்தான், அவர்களிடத்திலே எங்களுக்கு என்றைக்குமே ஒரு தனி மரியாதை, மதிப்பு உண்டு.

ஆகவே, தொழில்தகராறுகள் பேசிதீர்க்கப்படவேண்டுமென்ற அளவில் இந்த அரசு தங்களுடைய கடந்த கால நடவடிக்கைகள் மூலம் மெய்பித்துக்காட்டி வருகிறது. அதற்கு ஏற்ப, தொழிற்சங்கத் தலைவர்களும் இந்த அரசோடு மேலும் ஒத்துழைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒரு தொழிற்சாலைக்கு ஒரு யூனியன், அந்த யூனியன் தலைவர் தொழிலாளியாக இருக்கவேண்டுமென்று ஆளுநர் அவர்கள் உரையில் எடுத்துச் சொல்லப் பட்டிருக்கும் கருத்தைப் பற்றி பல தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் அவர்களுடைய கருத்தை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் இப்போதே உடனடியாக பதில் சொல்ல விரும்பாமல், அந்தத் தலைவர்களின் கருத்துக்களைப் புறக் கணிக்கக் கருதாமல், அந்தக் கருத்துக்களுக்கு மதிப்பளிக்கும் வகையில், அவைகளை ஆராய்ந்து, அடுத்து நடைபெறவிருக்கிற சட்டமன்றக் கூட்டத்தில் நம் முடைய நிதிநிலை அறிக்கை விவாதிக்கப்படுகின்ற. கூட்டத்தில், அது பற்றிப் பேசலாம் என்று கருதுகிறேன். ஆகவே, எல்லோருடைய கருத்துக்களையும் ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொண்டு, அது பற்றி பிறகு மீண்டும் ஒரு முறை விவாதிக்கலாம் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சேலம் இரும்பாலைப்பற்றி எல்லாக் கட்சியின் தலைவர்களும் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். சேலம் இரும்பாலை இவ்வளவு தாழ்ந்திருப்பதற்கு என்னென்ன காரணங்கள் என்று கேட்டார்கள். அவர்கள் கூட சொன்னார்கள், தேர்தல் காலத்தில் சேலம் இரும்பாலைக்கு அடிக்கல் நாட்டிவிட்டு, தேர்தலில்

1972 சனவரி 31]

வெற்றி பெற்று விட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள், திரு. நாடார் அவர்கள். சேலம் இரும்பாலைக்கு அடிக்கல் விழா நடத்துகிறபோது, தேர்தல் வரும் என்று ஜாடையாகக் கூட தெரியாது. இது எல்லாம் அவர்களுடைய பழைய வழக்கம். திருச்சிக்கு அருகேயுள்ள திருமானூரில் பெரிய பாலம் ஒன்று கட்டுவதற்காக தேர்தலுக்கு இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பு அப்போதிருந்த முதல்மைச்சர் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் திருமதி இந்திரா காந்திக்கு தந்தி கொடுத்து, சாண்டன் வாங்கி அடிக்கல் போட்டார்கள். அடிக்கல் அப்படியே இருந்தது. அந்தப் பக்கமாக போன சில பேர், இது ஏதோ காலியோ, மாரியம்மனோ என்று கருதி, அதற்கு மஞ்சள் பூசி, பொட்டு வைத்து, தேங்காய் உடைத்து பிறகு தான், ஆஹா, இது அடிக்கல், இது தேர்தல் நேரத்திற்காகப் போடப்பட்டு இருக்கலாம் என்று விஷயம் புரிந்தது அந்தப் பாலம் கட்டப்படாமலேயே இருந்தது. அவர்கள் செய்யத் தவறியதையெல்லாம் இன்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் செயல்படுத்திக்கொண்டு இருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சேலம் இரும்பாலையைப் பொறுத்தவரையில், அது ரூ. 300 கோடிக்கு நடைபெறவேண்டுமென்ற வாதத்தில் நாம் எப்போதும் பின்வாங்கியது இல்லை. அதிலிருந்து பின்வாங்கப் போவதில்லை. அது மாந்திரமல்ல. கஞ்சமலைத் தாதுவை எடுத்துத் தான் அந்த உருக்காலை வரவேண்டுமென்று சொல்கிற அந்தப் பிரச்சனையிலும் நாங்கள் பின்வாங்கவில்லை. கஞ்சமலைத் தாதுவை எடுத்து ஜப்பான் நாட்டுக்காரர் அங்கே தொழிற்சாலை வைக்க முடியும் என்று சொல்கிறபோது, கஞ்சமலைத் தாதுவைக்கொண்டு உருக்காலை இங்கே அமைக்கலாம் என்று இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு முன் டில்லியில் நடைபெற்ற அலுவலாளர்கள் சம்பந்தப்பட்ட கூட்டத்தில் விவாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நாம் மகிழ்ச்சியடையத் தக்க அளவுக்கு விரைவில், அந்தத் திட்டம் நாம் கோருகிற வகையில் தொடங்கப்படவிருக்கிறது என்ற மகிழ்ச்சியான செய்தியை இந்த மாமன்றத்திற்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (கைதட்டல்)

சில குறைபாடுகள் எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டன. அவர்கள் கூட சொன்னார்கள், பத்திரிக்கைகள் எல்லாம் மிரட்டப்படுகின்றன. பத்திரிக்கைகளுக்கு விளம்பரங்கள் எல்லாம் கொடுக்கப்படுவதில்லை. ஆளும் கட்சிப்பத்திரிக்கைகளுக்குத்தான் தரப்படுகின்றன என்ற செய்திகள் எல்லாம் இங்கே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டன. ஆளும் கட்சிப் பத்திரிக்கைகளுக்கு மட்டும் விளம்பரங்கள் கொடுப்பது என்ற முறையில் இந்த அரசு நடந்து கொள்ளவில்லை. தமிழரசு பத்திரிக்கையில் குத்தகை, ஒப்பந்தம் ஆகிய விளம்பரங்கள் வரும் என்று அறிவித்து அரசு ஆணை பிறப்பித்த அதே நோத்திலே அகில இந்திய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விளம்பரங்கள் சில அவசர நிலையை ஒட்டி வேறு பத்திரிக்கைகளிலும் வெளியிடலாம் என்று சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கொப்ப, இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகையில் மாத்திரம் 200-க்கு மேற்பட்ட விளம்பரங்கள் திரு. ஹாண்டே அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியதுபோல தரப்பட்டு இருக்கின்றன. ஆளும் கட்சி பத்திரிகையான 'முாசொலிக்கு' 30 விளம்பரங்களும், இந்து பத்திரிகைக்கு 115 விளம்பரங்களும், மெயில் பத்திரிக்கைக்கு 150 விளம்பரங்களும், ஸ்டேட்ஸ்மன் பத்திரிக்கைக்கு 50-க்கு மேற்பட்ட விளம்பரங்களும் தரப்பட்டு இருக்கின்றன. ஆளும் கட்சிப் பத்திரிக்கைகளுக்கு மட்டும் அந்த விளம்பரங்கள் தரப்படவில்லை என்று நான் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1972 சனவரி 31]

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: ஆளும் கட்சியாக இருக்கக்கூடிய முரசொலிக்கு 90 அப்துல்வாஸுமெண்ட்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

The Hon. Chief Minister has told the names of papers given advertisements. What about the Opposition papers like Navasakthi, Nathigam, etc.? I think the standard of Murasoli and these papers are the same. I have got a copy of 'Murasoli', wherein I have been personally attacked. You give advertisements to such papers. Then, why not you give advertisements to papers who criticise the Government openly. That is my question.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தினமணி, இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ், மெயில், ஹிந்து ஆகிய பத்திரிக்கைகள் கூடத்தான் அரசாங்கத்தை விமர்சனம் செய்கிறார்கள். விமர்சனம் என்பதற்கு அர்த்தம் புரிபாமல் பேசிக்கொண்டிருக்கக்கூடாது.

DR. H. V. HANDE: Personally I have been attacked. I have been called 'Ularuvayan' about what discussion took place in the Assembly. That is how 'Murasoli'—functions Not even that. My constituency voters also had been attacked. Perhaps it is not known to them that the same constituency people had elected a DMK member in 1967. Such is the manner in which, what happened here in the Assembly, is described in 'Murasoli'. I have been personally attacked. You give Government advertisements to such papers. When such is the case, why can't you give advertisements which criticise the Government, the Opposition papers. Why should advertisements be given only for papers which support the ruling party? I want to know why the advertisements are not given to papers which criticise the Government. I do not get straight answers to my questions.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, ஒருவரை விமர்சனம் செய்வதற்கும், அவதூறாக செய்திகளை வெளியிடுவதற்கும் நிறைய வித்தியாசம் இருக்கிறது. பத்திரிக்கைக்காரர்கள் மிரட்டப்படுகிறார்கள், பழி வாங்கப்படுகிறார்கள் என்றெல்லாம் இங்கே மாத்திரமல்ல, காங்கிரஸ் கட்சி செயற்குழு கூட அப்படி தீர்மானம் போட்டு இருப்பதாக அறிகிறேன். ஆனால் அரசாங்கத்தை, அரசாங்கக் கொள்கைகளை எதிர்த்து எழுதுகிற எந்தப் பத்திரிகை மீது அரசு வழக்குப்போட்டு இருக்கிறது? அரசாங்கக் கொள்கைகளை எதிர்த்து எழுதாமல், அவதூறான விஷயங்களை எழுதுகிற நேரத்தில், அதற்குப் பதில் அளித்துக்கொண்டிருப்பது மாத்திரம் போதாது, நிதிமன்றத்தில் குற்றம் சாட்டப்பட்டு, அவர்கள் தங்களை நிரபராதிகள் என்று நிரூபித்துக்கொள்ள வேண்டிய அவசியத்திற்குள்ளாகிறார்கள்.

ஆகவே தான், முதலிலே நவசக்தி பத்திரிக்கை மீது வழக்கு போடப் பட்டது—1967-ல் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்த நேரத்தில். அப்போது நான் பொதுப் பணித் துறை அமைச்சராக இருந்தேன். மோட்டார் சைக்கிள் ஓட்டுகிறவர்கள் எல்லாம் தலையிலே ஹெல்மெட் போட்டுக்கொள்ள வேண்டும். அதைப் பற்றி பொதுமக்கள் அபிப்பிராயம் என்ன என்று அறிந்து, பல மருத்துவர்கள்

1972 சனவரி 31]

சொன்ன யோசனையின் பேரில், ஹெல்மெட் போட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது விபத்து ஏற்பட்டால்—தலையில் அடிபட்டால் கூட—உயிருக்கு ஆபத்து இருக்காது என்பதை உணர்ந்து, பொதுமக்கள் அபிப்பிராயம் அறிய ஒரு அறிக்கை விடப்பட்டது. அந்தப் பத்திரிக்கைக்காரர்கள் என்ன எழுதினார்கள் தெரியுமா? “குல்லாய் போடுகிறார் கருணாநிதி” என்று எழுதி யாரோ ஹெல்மெட் விற்ப வனுக்குப் பணம் சம்பாதித்துக் கொடுப்பதற்காக இப்படி மோட்டார் சைக்கிளில் செல்பவர்கள் எல்லாம் ஹெல்மெட் போடவேண்டுமென்று சொல்கிறார் கருணாநிதி என்று எழுதப்பட்டது. அதை எதிர்த்துத்தான் வழக்காடி, அந்த வழக்கிலே அதை எழுதிய அதனுடைய ஆசிரியருக்கும், அதனுடைய உரிமை யாளருக்கும் ரூ. 500 அபராதம் விதிக்கப்பட்டு, அதை அவர்கள் கட்டிிருக்கும் சம்பவம் நடைபெற்று வருகிறது.

அதைப்போலவே இன்னொரு பத்திரிக்கை, ‘இவர்கள் சந்தித்தால்’ என்ற தலைப்பில் ஆபாசக் கற்பனை செய்து எழுதியதன் காரணமாக வழக்கு நடத்தி—ஜெயக்கொடி பத்திரிக்கை மீது—பத்திரிக்கை ஆசிரியருக்கு 3 திங்கள் சாதாரண சிறைத்தண்டனை அனுபவிக்க வேண்டுமென்று தலைமை செஷன்ஸ் நீதிபதி தீர்ப்பளித்தார். உயர்நீதிமன்றத்திலும் அது உறுதி செய்யப்பட்டது.

தமிழ்நாட்டைப் பங்கு போடுகிறார்கள் தி.மு.க. மந்திரிகள் என்று ஒரு செய்தி வந்தது. அதை எதிர்த்து வழக்கு தொடரப்பட்டு அந்த வழக்கில் தீர்ப்பளித்தார்கள். அமைச்சர்கள் வழக்குமன்றத்துக்குச் செல்ல நேரிட்டது. அதிலும் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் குற்றவாளிகள் என்று தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டு தண்டிக்கப்பட்டார்கள். அதற்குப் பிறகும் “எமாந்த மக்களைக் கற்பழிக்க, களவாட, குடித்துவிட்டுக் கும்மாளம் போட அவர்களுக்கு வாக்களித்து விட்டார்கள்” என்ற தலைப்பிலே ஒரு பகிரங்கமான செய்தியை ஒரு பத்திரிக்கை வெளியிட்டு இருந்தது. அதுவும் அதே ஜெயக்கொடி பத்திரிக்கைதான். அதன் மீது வழக்கு போடப்பட்டு தண்டிக்கப்பட்டார்.

பிறகு “நாத்திகம்” பத்திரிகையில் “மந்திரிகள் சொத்துக் கணக்கு” என்கிற தலைப்பில் ஆட்சேபகரமான கட்டுரை ஒன்றை எழுதினர். வழக்கு போடப் பட்டு 3 திங்கள் சாதாரண சிறைத் தண்டனையும் ரூ. 1,000 அபராதமும் செஷன்ஸ் நீதிமன்றத்திலும், உயர்நீதிமன்றத்திலும் தீர்ப்பு அளித்தார்கள். பிறகு அதே நாத்திகம் பத்திரிகை திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் டாக்டர் எமதர்பார். சவக்கிடங்கில் சேர்க்கப்பட்ட பெண்மணி பிரசவித்தாள். இவ்வாறெல்லாம் தவறான செய்தியை வெளியிட்டது. அதற்கு வழக்குத் தொடரப்பட்டு 6 மாதம் அவருக்குச் சிறைத் தண்டனை அனுபவிக்க வேண்டும் என்று செஷன்ஸ் நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்து உயர்நீதிமன்றத்தில் அது உறுதி செய்யப்பட்டது.

இப்படியே பல அவதூறான விஷயங்கள். இப்படி 9 தடவை வழக்கு போடப்பட்டது. ஒவ்வொரு வழக்கிலும் அபராதம் கட்டினார்கள், அல்லது சிறை சென்றார்கள், அல்லது மன்னிப்பு கேட்டார்கள் என்கின்ற அளவுக்கு அவர்கள் பத்திரிக்கை ஆசிரியர்கள் மீது வழக்குப் போடப்பட்டது அல்லாமல் இந்த அரசாங்கத்தின் தேசிய உடமை தவறானது என்று அரசாங்கத்தின் பக்கமோ அல்லது அமைச்சர்கள் பக்கமோ எங்களுடைய பேச்சுக்களை விமர்சித்தார்கள் என்பதற்காக யார் மீதும் எந்த வழக்கும் போடவில்லை. ஆனால், அவதூறான செய்திகளை வேண்டுமென்றே வெளியிட்ட பத்திரிக்கைகள் மீது வழக்குகள் போடப்பட்டன.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1972 சனவரி 31]

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களைப்பற்றி முாசொலியில் உளருவாயன் என்று எழுதி இருந்தால் அவர்கள், “நான் உளருவாயன் இல்லை, நன்றாகப் பேசக் கூடியவன்” என்று முாசொலியின் மீது வழக்குப் போடலாம்.

தலைவரவர்களே, அடுத்து கோவை மில்களைத் திறப்பதைப் பற்றிய பிரச்சினை. இங்கு அதைப்பற்றி அக்கறை உள்ளவர்களால் பேசப்பட்டது. இப்படிப்பட்ட பெரிய, பெரிய பிரச்சினைகளில் அக்கறை உள்ளவர்கள் நிறையப் பேர் இருக்கிறார்கள். கோவை மில்களைத் திறப்பது தொழிலாளர்கள் பிரச்சினையை உடனடியாகத் தீர்ப்பது . . .

DR. H. V. HANDE: Why should advertisements be given only to papers belonging to the Ruling Party?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : விளம்பரங்கள் கொடுப்பதுபற்றி அரசாங்கம்தான் முடிவு செய்யவேண்டும்.

DR. H. V. HANDE: Nowhere in the whole of India.....

MR. SPEAKER: The Hon. Chief Minister is not yielding. The hon. Member Dr. Hande should resume his seat.

DR. H. V. HANDE: I may explain.....

MR. SPEAKER: I ask the hon. Member to resume his seat.....

DR. H. V. HANDE: The ruling party papers.

MR. SPEAKER: I must again tell that the hon. Member Dr. H. V. Hande should resume his seat.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: We shall not generate heat in the Assembly.

MR. SPEAKER: Dr. Hande should now resume his seat.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : விளம்பரங்கள் கொடுப்பது என்பது காலகாலத்திற்கு அரசாங்கம் எந்த முறையைப் பின்பற்றி வந்திருக்கிறதோ அதே முறையைத்தான் இந்த அரசாங்கம் பின்பற்ற வேண்டி இருக்கிறதே அல்லாமல் வேறு அல்ல. விளம்பரங்கள் கொடுப்பது அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த விஷயம். அதற்குக் கொடு, இதற்குக் கொடு என்று சிபாரிசு செய்வதை யாரும் ஏற்றுக்கொள்வதற்கு இல்லை என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவது போன்ற இப்படிப்பட்ட பெரிய பிரச்சினைகளைப்பற்றி கவனிக்கின்ற பெரியவர்கள் பல பேர் இங்கே இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் யானை வேட்டை செல்கிற நேரத்தில் முயல் வேட்டை ஆடமாட்டார்கள் என்று எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். அப்படிப்பட்டவர்கள் எழுப்பியிருக்கின்ற குறிக்கோள்களில் ஒன்று மூடிய ஆலைகளைப் பற்றிய பிரச்சனை ஆகும். கோவையில் தற்போது மூடப்பட்டிருக்கும் ஆலைகளில் நாம் இந்த அரசின் சார்பால் 5 ஆலைகளைத் திறந்து இருக்கிறோம். அந்த 5 ஆலைகளைத் திறந்தபோது கிட்டத்தட்ட 93.33 லட்சம் ரூபாய் மாஜ் அரசின் சார்பாக முதலீடு செய்து அந்த ஆலைகளை நாம் திறந்தோம். அப்போது மத்திய அரசின் சார்பிலே என்.டி.சி., அவர்கள்

1972 சனவரி 31] [மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

நமக்குத் தரவேண்டிய பங்குத் தொகை 47 லட்சத்தில் இன்னும் அவர்களிடமிருந்து வரவேண்டிய தொகை, அந்த 5 ஆலைகளைத் திறப்பதற்கு, ரூ. 20 லட்சம் அளவுக்கு வரவேண்டியிருக்கிறது. மேலும் மூடப்பட்டிருக்கிற 6 ஆலைகளைத் திறக்கவேண்டுமென்று நானும் நமது தொழில் அமைச்சரும் டெல்லியிலே பலமுறை வலியுறுத்தி இருக்கிறோம். ஒரு முறை அந்தத் தொடர்புடைய ஒரு அமைச்சர் நீங்கள் விமானம் ஏறுவதற்கு முன்பாக 3 மணிக்கே இந்த உத்திரவு போட்டு உங்களுக்கு நான் அனுப்புகிறேன் என்று கூடச் சொன்னார்கள். விமானம்தான் வந்தது. உத்திரவு இதுவரையில் இல்லை. இப்போது மூடப்பட்ட 6 ஆலைகளை எடுத்து திறந்து நடத்த வேண்டுமானால், சோமசுந்தரா மில்லில் நடைமுறை மூலதனம் 26.80 லட்சம் ரூபாய், அதை நவீன இயந்திரமயமாக்குவதற்கு ரூ. 25.50 லட்சம். காலீஸ்வரா மில்ஸ்—32 லட்சம் நடைமுறை மூலதனம், நவீன இயந்திரமயமாக்க ரூ. 27 லட்சம், கோயம்புத்தூர் மில்லுக்கு ரூ. 60 லட்சம் நடைமுறை மூலதனம், நவீன இயந்திரமயமாக்குவதற்கு ரூ. 80 லட்சம், ஆக மொத்தம் நடைமுறை மூலதனம் 118 லட்சம் ரூபாய், நவீன இயந்திரமயமாக்க ரூ. 132 லட்சம் தேவைப்படுகிறது. மாநில அரசு இந்த 3 மில்களைத் திறக்க நம்முடைய சதவிகிதம் 49:51 என்பதில் 49 என்கின்ற பங்கு நாம் தருவதற்கு தயாராக இருக்கிறோம் என்று மாநில அரசின் சார்பாக சம்மதம் கொடுத்திருக்கிறோம். சோமசுந்தரா மில்ஸ் இன்வெஸ்டிகேஷனில் இருக்கிறது என்று மத்திய அரசு கூறியிருக்கிறது. மற்ற இரண்டு மில்களின் இயந்திரத்தின் மதிப்பீட்டுக்கு முன்னரே நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதாக மத்திய அரசு நமக்கு கூறியிருக்கிறது.

அடுத்து, 3 மில்கள்—பங்கஜா மில் நடைமுறை மூலதனம் ரூ. 24 லட்சம் தேவை. பாலமலை ரங்கனாதர் மில்லுக்கு நடைமுறை மூலதனம் ரூ. 8.62 லட்சம் தேவை. இவைகளை அவசரச் சட்டத்தின் கீழ் எடுக்க மத்திய அரசைக் கேட்டோம். உயர்நீதிமன்றத்திலே (சிக்ஸ்டேஷன் செய்ய) அந்த வழக்கு இருக்கிற காரணத்தால் அந்த மில்களைப் பற்றிய உயர்நீதிமன்றத்தின் உத்திரவு பெறப்படும். அதற்குப் பிறகுதான் எடுத்துக்கொள்ளலாம். செங்கோட்டையில் இருக்கிற பாலராமவர்மா டெக்ஸ்டைல் மில்லின் நடைமுறை மூலதனம் 9.40 லட்சம் ரூபாய். இதை நவீன இயந்திரமயமாக்க ரூ. 30.25 லட்சம், நம்முடைய பங்கை நாம் செலுத்தத் தயார் என்று சொல்லி விட்டோம். ஆனால் அவர்கள் செலுத்தாவிட்டால் 2, 3 கோடி போனால் போகிறதென்று மாநில அரசே எடுத்து நடத்துங்களேன் என்று சொல்லத் தான் நமது தங்கமணி அவர்களின் உதடுகள் துடித்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பது எனக்குப் புரிகிறது. ஆனால் அந்த அளவுக்கு நம்மிடம் நிதி வசதி இருக்கிறதா என்பது ஒன்று, நிதி வசதி இருந்தாலும் மத்திய அரசு அனுமதி பில்லாமல் செய்ய முடியுமா என்பது ஒன்று. இன்றைக்கு இருக்கிற ஐ.டி.ஆர். ஆக்ட் படி மத்திய அரசு அதை ஏற்று மாநில அரசுக்கு அனுமதி கொடுத்தால் தான் நம்மால் எடுத்து நடத்த முடியும். இப்படிப்பட்ட இந்தப் பிரச்சனையை எந்த அளவுக்கு—முக்கால் பகுதிக்கு மேல் மத்திய அரசின் தொடர்புடைய பிரச்சனையாக இருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிந்திடல் வேண்டும்.

எந்தக் காரணத்திற்காக அவர்கள் எடுத்துக்காட்டியதைப்போல் கோவையில் இருக்கும் கட்சி சார்பற்ற எல்லா தொழிற்சங்கத் தலைவர்களும்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1972 சனவரி 31]

ஒரு கிளர்ச்சியிலே ஈடுபடவேண்டும் என்கிற போர்க்கொடியை உயர்த்தி இருக்கிறார்களோ, அது ஒரு அறப்போர் தான் என்றும், இது அமைதியான பேர்க் கொடி என்றுதான் கருதுகிறேன். ஆனால் இந்தப் போர்க் கொடி உயர்த்துவதற்கு முன்பாக மத்திய அரசு ஒரு நல்ல செய்தியை மாநில அரசின் மூலமாக கோவை மில் தொழிலாளர்களுக்குத் தெரிவிக்கும் என நான் நம்புகிறேன். அதை மத்திய அரசு உடனடியாகச் செய்யவேண்டும் என்று இந்த மன்றத்தின் சார்பாகவும், தொழிற்சங்கத் தலைவர்களின் சார்பாகவும், இங்கே இருக்கின்ற பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் சார்பாகவும் மத்திய அரசுக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

விலைவாசியைப்பற்றி இங்கே பேசப்பட்டது. விலைவாசி எல்லாப் பொருட்களுக்கும் உயர்ந்துவிடவில்லை. விலைவாசியினுடைய உயர்வு அல்லது தாழ்வு என்கின்ற புள்ளிவிவரங்களையெல்லாம் நான் வைத்திருக்கிறேன் என்றாலும், அவைகளை இங்கு விவரமாக எடுத்துச் சொல்வதற்கு நேரமில்லை என்று கருதுகிறேன். ஆகவே அடுத்தக் கூட்டத்தொடரில் விலைவாசிகளைப்பற்றி நான் எடுத்துச் சொல்லலாம் என்று கருதுகின்றேன். உதாரணமாக மின்காய், புளி, எண்ணெய்—தேங்காய் எண்ணெய், கடலை எண்ணெய்—போன்ற பொருட்களுக்கு விலை நல்ல அளவுக்கு இன்றைக்கு குறைந்திருக்கிறது. அரிசியின் விலையும் குறையத் தொடங்கியிருக்கிறது. நாம் அரிசியே கிடைக்காத ஒரு காலத்திலே வாழ்ந்து இப்பொழுது அரிசி கிடைக்கின்ற ஒரு காலத்திற்கு வந்திருந்தாலும், அதிலே ஏற்பட்ட சில நிலவரங்களின் காரணமாக அரிசி விலை உயர்ந்திருக்கிறது என்றாலும், அது வெகு விரைவிலே, பிப்ரவரியிலே அரிசியின் விலை வீழ்ச்சியடையும் என்ற ஒரு நல்ல செய்தியை நாம் காணமுடியும். சில பொருட்களின் விலை உயர்ந்திருக்கிறது.

நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இரண்டு ரூபாய் என்று இருந்தது போன ஆண்டு. இந்த ஆண்டு 3 ரூபாய் என்று ஆகிவிட்டதை மாத்திரம் நாம் கணக்கிலே வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது. இரண்டு ரூபாய் மூன்று ரூபாயாகிவிட்டது என்று அந்தச் புள்ளிவிவரத்தைச் சொல்கிறீர்கள். அதே நேரத்தில் பணப்புழக்கம் எந்த அளவுக்கு பெருகியிருக்கிறது என்பதையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆனால் அந்தப் பணப் புழக்கம் சாதாரண ஏழை எளிய மக்களுக்கு கிடைக்கிறதா என்ற கேள்விக்கும் நாம் பதில் சொல்லியாக வேண்டும். இரண்டு ரூபாய் மூன்று ரூபாய் ஆவது பெரிதல்ல. அந்த மூன்று ரூபாயைக் கொடுத்துப் பொருளை வாங்கக் கூடிய அளவுக்கு வாங்கும் சக்தி நமக்கு ஏற்படுமேயானால், இரண்டு ரூபாய் மூன்று ரூபாயானாலும், மூன்று ரூபாய் நான்கு ரூபாயானாலும் கவலையில்லை.

இன்றைக்கு வெளிநாடுகளுக்குச் செல்கிறோம். அங்கே செல்கின்ற நேரத்தில் அங்கே டாக்சி ஓட்டுகின்ற டிரைவரைப் பார்த்து, 'உன்னுடைய சம்பளம் என்ன' என்றால், அவர் தருகின்ற டாலர் கணக்கையோ பவுன் கணக்கையோ பார்த்தால், நம்முடைய ரூபாய் கணக்கில் 3,000 ரூபாய் சம்பளமாகக் கிடைக்கிறது. ஆகா, 3,000—ஆ! என்று எண்ணுகின்ற அதே நேரத்தில் உன்னுடைய வீட்டு வாடகை என்ன என்றால் 1,000 ரூபாய் என்கின்ற அளவுக்கு கணக்குச் சொல்கிறார்கள். ஆகவேதான் வாங்குகிற சக்தி, பணப் புழக்கம் இவைகளை மனதிலே வைத்துக் கொண்டதான் விலைவாசியின் உயர்வை நாம் கணக்கிட வேண்டும். இரண்டு மூன்றாகிவிட்டது அல்லது மூன்று

1972 சனவரி 31]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

ஐந்தாங்கிவிட்டது என்று சொல்கின்ற நேரத்தில் அதை வாங்குகிற அளவுக்கு வாங்கும் சக்தி ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். அந்த அளவுக்கு பணப் புழக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்றால் பணப் புழக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அது சாதாரண ஏழை எளிய மக்களை முழுமையும் போய்ச் சேர்கின்ற அளவுக்கு அது ஏற்படவில்லை. அப்படி ஏற்பட வேண்டுமானால் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் போக்கப்பட வேண்டும்.

வேலையில்லாத திண்டாட்டம் போக நல்ல தொழில்கள் உருவாக வேண்டும். நல்ல தொழில்கள் உருவாவதற்கு மத்திய அரசு மாநில அரசுகளுடைய கோரிக்கைகளை தாமதமில்லாமல் நிறைவேற்ற வேண்டும். மாநில அரசின் கோரிக்கைகள் தாமதப்படுகின்ற காரணத்தால்தான் நல்ல வேலை வாய்ப்புகளை, நாம் இளைஞர் அணியிலே 2,000 பேர், ஆசிரியர்கள் என்ற பெயரில் 6,000 பேர், புதிய போலீஸ்காரர்கள் என்ற பெயரில் 2,000 பேர் என்று ஆயிரக்கணக்கிலே வேலை வாய்ப்புக்களை அளித்தாலும், லட்சக்கணக்கிலே இன்றைக்கு வேலைவாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கிறது என்ற பேருண்மையை நாம் மறந்து விடுவதற்கில்லை.

ஆகவே, தொழில் துறையிலே மாநில அரசுகள் இன்னும் கொஞ்சம் கைகளிலே இருக்கின்ற கட்டுக்களை அவிழ்த்துக்கொண்டு வேகமாக நடைபோட வேண்டும். அப்படி வேகமாக மாநில அரசுகள் செயல்பட வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்களை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கேட்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தோடு தோழமை கொண்டிருக்கின்ற கட்சித் தலைவர்களெல்லாம் கேட்கின்றார்கள். நாம் மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்று சொல்கின்ற நேரத்தில் என்ன, என்ன அதிகாரங்கள் என்று தொகுத்துச் சொல்லும்போது ஒவ்வொரு அதிகாரப் பட்டியலையும் ஒரே நேரத்தில் சொல்வதற்கு இயலாத காரணத்தினால் மொத்தமாகத் தலைப்பிட்டு மாநில சுயாட்சி என்று கேட்கின்றோம். இந்த மாநில சுயாட்சி இந்தியாவிலேயிருந்து தமிழ்நாட்டைப் பிரித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்கின்ற அடிப்படையில் எழுந்தது அல்ல. இன்றைக்கு “ஆகா! மாநில சுயாட்சி கேட்கலாமா, பார், பார்! விட்டேது!” என்றெல்லாம் பலபேர் சவால் விடுகின்றார்களே, நான் அவர்களுக்குச் சொல்கின்றேன். அவர்களெல்லாம் இணைந்திருந்தபோது, 1971-ஆம் ஆண்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய தேர்தல் பிரகடனத்திலே சொல்லி இருக்கிறோம். “இந்திய அரசியல் முறை கூட்டாட்சி முறை என்று வர்ணிக்கப்பட்டாலும் அந்தத் தராசு மத்திய அரசின் பக்கம் அதிக பட்சம் சாய்ந்து இருப்பதால் அதிகாரத் துறையிலும் நிதித் துறையிலும், மாநிலங்கள் செவ்வனே செயல்பட முடியாமல் தடைகள் இருப்பதால் அதே நோம் இந்தியா வலுப் பெற்றதாக இருக்க வேண்டும் என்ற லட்சியத்திற்கு ஊது தோடாமல் எந்தெந்தத் துறைகளில் வலுவான இந்தியா இயங்குவதற்காக மத்திய அரசு செயல்பட வேண்டுமோ அந்த அதிகாரங்களை மட்டும் மத்திய அரசிடம் கொடுத்துவிட்டு இதர அதிகாரங்கள் மாநிலங்களுக்கு வழங்கப்படும் வகையில் அரசியல் சட்டத்தை திருத்த மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கருதுகிறோம். அரசியல் துறை அதிகாரங்களும் நிதித் துறை அதிகாரங்களும் மாநிலங்களுக்கு மேலும் தேவை என்று கேட்பது மாநிலங்களில் இருப்போர் அதிக அதிகாரங்களை நுகர வேண்டும் என்ற ஆசையால் அல்ல. மாநில அரசுகள் மக்களுக்கு நெருங்கிய நிலையில் இருப்பதால் அந்த அதிகாரங்களை

[மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 சனவரி 31]

மத்திய அரசிடமிருந்து மேற்கொண்டபிறகு எதிர்பார்க்கும் விதத்தில் மக்களுக்கு தொண்டாற்ற முடியும் என்பதால்தான் மாநில சுயாட்சி கோருகிறோம் என்பதையும் தெளிவாக்க விரும்புகிறோம்". இது 1971 ஆம் ஆண்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய தேர்தல் அறிக்கையாகும். அரசியல் சட்டம் அதற்காகத் திருத்தப்படவேண்டும் என்கின்ற கோரிக்கையை உள்ளடக்கிய தேர்தல் பிரகடனமாகும்.

அதே நேரத்தில் Communist Party of India Election Manifesto -ல் என்ன சொல்கிறார்களென்றால் The Constitutional provision relating to Centre-State relations should be amended to provide for more powers to the State consistent with the basic unity of the country". இதையேதான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய தேர்தல் அறிக்கையில் நாம் அப்பொழுதே வெளியிட்டிருக்கிறோம்.

அதே நேரத்தில், இந்திய மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தேர்தல் அறிக்கையிலும், "மைய மாநில அரசுகளின் துறைகளின் பட்டியல் விவரமாக பிரிக் கப்பட்டிருந்தாலும் உண்மையான அதிகாரம் மத்திய அரசின் கையிலேதான் இருக்கிறது. மாநிலங்களுக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் துறைகளின் உத்தரவுகள் குடியரசுத் தலைவரின் ஒப்புதலைப் பெற்றே அமுல்படுத்தப்பட வேண்டியிருப்பதால் அவைகளுக்கு மதிப்பு கிடையாது. பொருளாதார சம்பந்தமான எல்லா அதிகாரங்களும் மத்திய அரசிடம் குவிக்கப்பட்டிருப்பதால் மாநில அரசு மத்திய அரசிடம் கையேந்தும் நிலை இருக்கிறது. பொருளாதாரத் திட்டங்களுக்கும், வேளாண்மைத் திட்டங்களுக்கும் மத்திய அரசின் தயவை எதிர்பார்த்தே நடக்கவேண்டியிருக்கிறது".

இந்திய மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, இப்போது மத்தியில் குவிந்திருக்கும் ஏராளமான அதிகாரக் குவியல் மாநிலங்களின் ஜனநாயக உரிமைகளைப் பறித்து ஒரு போலீஸ் ஆட்சியை உருவாக்கும் ஒரு பயங்கரமான நிலை உருவாகும் என்று இந்திய மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி எச்சரிக்கை செய்கின்றது என்கின்ற அளவிலே மார்க்சிஸ்ட்களுடைய தேர்தல் அறிக்கை தொடங்கி இப்படி முடித்திருக்கின்றார்கள்.

அதைப்போலத்தான் மூத்தறிஞர் இராஜாஜி அவர்கள் 1967 மார்ச் திங்கள் 19-ம் தேதி வெளியிட்ட கருத்துக்களை அப்பொழுது கல்கி பத்திரிகையிலே தலை யங்கமாக எழுதியிருக்கிறார்கள். தலைப்பே, 'உண்மை சமஷ்டி வருக வருகவே'. இது தலைப்பு. அதிலே எழுதியிருக்கிறார்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஏதோ ஒரு பிரதேசத்திற்குரிய கட்சி என்றும், 'அகில இந்திய அடிப்படையில் அதற்கு முக்கியத்துவம் இல்லை என்றும் மேலெழுந்தவாரியாக சிலர் நினைத்து விடலாம். அவர்களுக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் அடிப்படையை இராஜாஜி அவர்களே தெளிவு செய்திருக்கிறார். இங்குதான் இராஜாஜியின், கருத்து வரப் போகிறது. எல்லா ராஜ்ய அரசாங்கங்களும் உரிய அளவுக்கு உண்மையாக சுவாதீனம் பெற்று அவற்றின் சமஷ்டியாக டெல்லி சர்க்கார் அமைய வேண்டும் என்ற அகில இந்தியப் பிரச்சினையை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தனது அடிப்படையாகக் கொண்டது. ஒரே சர்க்கார் நாடு முழுதும் ஆள்வதை யூனிடரி முறை என்றும், மத்திய சர்க்காரும் ராஜ்ய சர்க்கார் களும் அதிகாரங்களைப் பகிர்ந்து கொண்டு ஆட்சி புரிவதை 'ஃபெடரல்'.

1972 சனவரி 31]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

சமஷ்டி முறை என்றும் சொல்வார்கள். அரசியல் சாசனப்படி இந்தியா சமஷ்டி முறையைப் பின்பற்றுகிறது என்றாலும் மத்திய சர்க்கார் பெருத்த அதிகாரங்களைப் பெற்று ராஜ்ய சர்க்கார்களை நகர சபையின் ஸ்தானத்திற்கு கொண்டு வந்துள்ளது. இந்தியா போன்ற ஒரு பெரிய தேச நிர்வாகத்தில் பொறுப்புக்களை மத்தியிலே மட்டும் குவிப்பது திறமையின்மையைத்தான் உண்டாக்கும். அதோடு மத்திய சர்க்கார் ராஜ்ய சர்க்கார்களை அடக்கியாளும் கொடுமையும் சேர்கிறது. இப்படிப்பட்ட ஆட்சிக்கு தேசம் தெரிவிக்கும் எதிர்ப்பின் உருவமே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம். அது தேசப் பிரிவினை கோஷ்டி என்பது காங்கிரஸ்காரர்கள் கற்பனை செய்து காட்டிய பூச்சாண்டி யாகும்". இது 19-3-1967 அறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய யடத்தை முகப்பில்தாங்கி 'கல்கி' இதழில் வெளிவந்தது.

அது மாத்திரமல்ல. இன்னம்கூட தீவிரமாக இராஜாஜி அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொல்லி, அப்பொழுது 'நம்நாடு' பத்திரிகையில் எடுத்து வெளி யிடப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே சொல்கிறார், "பாத சர்க்காருக்கே எல்லா வளமும் அதிகாரமும் சத்த ஒட்டமும் சென்றுவிடுவது பிரதேச முன்னேற்றத் திற்கு பாதகம் விளைவிக்கும். திராவிடம் என்பது தென்னாப்பின் பெயர். அதன் முன்னேற்றத்தை முக்கியமாக கவனிக்கும் கூட்டம் ஒன்று இருப்பது அவசியம். திராவிடம் என்றால் உடனே ஜாதி பேதம், பிராமணத் துவேஷம் என்று எண்ணத் தோன்றும். அதற்குக் காரணங்களை ஆராயத் தேவையில்லை. ஆகவே, திராவிடத்தை, 'ஜனகணமந்' என்று நாம் பாடும் நாட்டு வணக்கப் பாட்டில் சொல்லப்பட்ட திராவிடத்தை கவனித்துக் காத்துவருவோமாக. இதை ஜாதித் துவேஷக் கூட்டத்தாருக்குமட்டும் மானியமாக விட்டுவிடாமல் எல்லோரும் ஒன்றுபட்டு வேலை செய்யவேண்டும்" என்று இராஜாஜி அவர்கள் திராவிடத்திற்கே எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

இரு கட்சிகளும் ஒன்றாக இருந்தபோது மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்றும், கூட்டணியிலேயிருந்து பிரிந்துபோனபிறகு மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டியதில்லை என்றும் கூறுவது கட்சியின் பொதுக் கொள் ளைக்கு ஊனம் உண்டாக்கும் செயலாகும். "ஒன்றாக இருந்தோம் சொன் னேன்" என்றால் அப்படிச் சொல்லப்படுகின்ற அந்தக் கொள்கைகளுக்கு எந்த விதமான மதிப்பும் மரியாதையும் இல்லாமல் போய்விடும்.

மாநிலங்களுக்கு அதிக, அதிகாரம் வேண்டும் என்று முன்னாள் தலைமை நீதிபதி திரு. கே. சுப்பராவ் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்ன ஆதாரங்களை மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்று திரு. கே. சந்தானம் அவர் கள் எடுத்துச் சொன்ன ஆதாரங்களை, மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்று முன்னாள் கோள முதலமைச்சர் திரு. நம்பூதிரி பாட் அவர் கள் எடுத்துச் சொன்ன ஆதாரங்களை, மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்று திரு. காமராஜ் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்ன ஆதாரங்களை, மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்று டாக்டர் ஆர். சி. கப்பூர் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்ன ஆதாரங்களை, மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும், மாநில சுயாட்சி வேண்டும் என்று திரு. பி. இராமமூர்த்தி அவர்கள் எடுத்துச் சொன்ன ஆதாரங்களை, சுதந்தராகக் கட்சியின் நண்பராக இருக்கிற

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1972 சனவரி 31]

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் அவர்கள், இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னால் சொல்லி இருக்கிறார்கள். மூன்று ஒன்றாக இருந்தபோது அது, இப்போது இல்லை என்றாக்ளே, இப்போதும் சாமிநாதன் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டாமென்று யாரும் சொல்லவில்லை. அதற்காக இவ்வளவு ஆதாரங்களைத் தேடிக்கொண்டுவந்து பேசியிருக்கவேண்டியதில்லை. ஆனால் அது பிரிவினையில் கொண்டு போய் விட்டுவிடக்கூடிய அளவில் இருக்கக்கூடாது என்பதைத்தான் சொல்கிறோம். உங்களுடைய மாநாட்டு வரவேற்பிலே உள்ள செய்தி அப்படி இருக்கிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இவ்வளவு சுலபமாகப் புரியும் என்றிருந்தால், நான் வேலை மெனக்கெட்டுப்போய் இவ்வளவு ஆதாரங்களையும் தேடிக்கொண்டு வந்திருக்கவேண்டியதில்லைதான் (பலத்த சிரிப்பு).

ஆனால் திருமணம் என்று சொன்னவுடன் குழந்தை பிறந்துவிடுமே; குழந்தை பிறந்தால் தாயின் உயிருக்கு ஆபத்து வந்துவிடுமே; தாயின் உயிர் போய்விடுமே என்று நினைத்துக்கொண்டிருந்தால் நாட்டில் திருமணமே நடைபெறாது போய்விடும். அதைப்போலதான் மாநில சுயாட்சி என்று சொன்னவுடனே மாநிலப் பிரிவினைக் கேட்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறீர்கள். எப்படி திருமணம் என்றவுடன், குழந்தை பிறந்துவிடும்; குழந்தை பிறந்துவிட்டால் தாயின் உயிர் போய்விடும் என்ற பயம் ஏற்படுகிறதோ, அதைப் போலதான் மாநில சுயாட்சி என்றதும், பிரிவினை ஏற்பட்டு விடும்; இந்தியா உடைந்துவிடும், சின்னப்பின்னமடைந்துவிடும் என்று நினைப்பதும் என்று சுட்டிக் காட்டிட விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு, இந்தியா பலவீனப்படக்கூடாது; இந்தியா சிதறுபடக்கூடாது என்பதிலே நாங்கள் உறுதியாக இருக்கிறோம். திராவிடநாடு பிரிவினை கேட்ட நேரத்திலே, எங்களை யார் யார் எதிர்த்தார்களோ; எங்கள் மீது யார் யார் குற்றஞ்சாட்டினார்களோ அவர்களை எல்லாம் விட இன்றைக்கு நாங்கள் ஒருபடி மேலே சென்றிருக்கிறோம் என்பதை சந்தேகவாதிகளுக்கு விளக்கிட விழுகின்றேன்.

உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்லவேண்டுமானால், 1969-ஆம் ஆண்டு எங்களை யெல்லாம் ஆளாகிவிட்ட பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மறைந்துவிட்ட நேரம், அண்ணா அவர்களைப் பிரிந்து ஆறுத் துயரில் நாங்கள் எல்லாம் மூழ்கியிருந்த நேரம் நாடு நெருக்கடியான நிலையில் இருந்தது. எங்களுக்குப் பிரிவினை எண்ணம் இருக்குமானால் அந்த நேரத்திலே நாங்கள் பிரிவினையை வலியுறுத்தியிருப்போம். ஆனால் நாங்கள் செய்ததென்ன? இந்திரா காந்தி அம்மையாரின் கரத்தை வலுப்படுத்தினோம். இந்திரா காந்தி அம்மையாரின் பலம் குறைந்தால், மத்தியிலே அரசு கவிழும். அப்போது இந்தியா இருந்த நிலையில் மத்தியிலே ஆட்சி கவிழ்ந்தால், இந்தியா உடைபடும்; சிதறுண்டு சின்ன பின்னமாகும். அந்த நிலையை நாங்கள் விரும்பாததால் இந்திரா காந்தி அம்மையாரின் கரத்தை வலுப்படுத்தினோம்.

1973 சனவரி 31]

அந்த நேரத்தில் தமிழ்நாட்டிலே இருந்த சிலர், நாங்கள் திராவிடநாடு பிரிவினைக் கேட்டபோது எங்களை எதிர்த்தவர்கள், எங்கள்மீது குற்றஞ்சாட்டினவர்கள், “திராவிட நாடு பிரிவினைக் கேட்டீர்களே; இப்போது இந்திரா காந்தியின் பின்னால் ஏன் செல்கிறீர்கள்? உங்கள் கொள்கையை இப்போது வலியுறுத்துவதுதானே” என்று எங்களைத் தாண்டிவிட்டார்கள்.

அவர்கள் தாண்டிவிட்டமாதிரி, அந்த நேரத்தில் நாங்கள் பிரிவினைக் கோரிக்கையை திராவிடநாடு கோரிக்கையை—வலியுறுத்தியிருந்தால் இந்தியா பலனடைந்திருக்கும். இந்திரா காந்தி அம்மையாரின் பலம் குறைந்திருக்கும். இந்தியப் பாதுகாப்புக்குப் பங்கம் ஏற்பட்டிருக்கும். ஒரு அமைதியற்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கும். அதன் காரணமாக இந்தியாவே தான் துளாகப் போகக் கூடியச் சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கும். இந்திராகாந்தி அம்மையாரின் கரம் வலுப் பெற்றதால் இந்தியா உடைபடாமல், அமைதி சூலையாமல், பாதுகாப்புக்குப் பங்கம் ஏற்படாமல் இருந்தது. அகிலே திராவிட மூன்றேற்றக் கழகத்திற்குப் பெரும் பங்கு உண்டு என்பதை அழுத்தம் திருத்தமாகக் கூறிட விரும்புகிறேன். இதை நாங்கள் நன்றி எதிர்பார்த்துச் செய்யவில்லை. கைமாறு கருதி நாங்கள் இதைச் செய்யவில்லை. எங்களுடைய தாய்நட்டின் அடிப்படை யிலேதான் இதைச் செய்தோம்.

இந்திரா காந்தி அம்மையாரின் காத்தை வலுவிற்குச் செய்து, மத்திய அரசைக் கவிழ்த்து, மாநில சுயாட்சி பெறவேண்டும் என்பதல்ல கழக அரசின் நோக்கம். அப்படிப்பட்ட அரசியல் லாபம் தேடுபவர்கள் நாங்களல்ல என்பதைத் தெளிவாக விளக்கியிருக்கின்றோம். எனவே, இந்திரா அம்மையாரின் அரசுக்கு உறுதுணையாக இருந்து, மத்திய அரசுக்கு உட்பட்ட மாநில சுயாட்சி பெற்று, மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் பெற வேண்டுமென்ற இந்த வேண்டுகோளுக்கு, இந்தக் கோரிக்கைக்கு அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களின் ஒத்துழைப்பும், ஆதரவும் கிடைக்குமென்ற உறுதியோடு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

DR. H. V. HANDE: My point was coming closely as it does.

MR. SPEAKER: The hon. Member will please resume his seat.

பொதுவாக மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒருவர் பேசும்போது உறுப்பினர்களாக இருக்கட்டும்; அமைச்சர்களாக இருக்கட்டும்; அல்லது முதலமைச்சராக இருக்கட்டும்; பாராக இருந்தாலும் அவர் எழுந்து நின்று பேரவைத் தலைவரின் அனுமதியைப் பெற்றுத்தான் குறுக்கிட்டுக் கேள்விகள் கேட்கலாம். ‘டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுக்கும் மற்ற உறுப்பினர்களுக்கும் விதி 65-ஐ நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

Rule 63 says—

“When for the purpose of elucidating a point during discussion, any member has occasion to ask a question of another member who is speaking, he may ask the question with the permission of the Speaker.”

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1972 சனவரி 31]

இடையிலே கேள்விகள் கேட்கக் கூடாது என்று சொல்லவில்லை. ஆனால், தமது விதிமுறைகளுக்கு உட்பட்டு கேட்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : I am raising a point of order.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : டாக்டர் ஹான்டே, நீங்கள் உட்காருங்கள். இதற்குக் கூட பேரவைத் தலைவரின் அனுமதி பெற்றுத்தான் 'பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர்' கேட்கவேண்டும். நீங்கள் மிக்க அனுபவம் வாய்ந்த உறுப்பினர். இதைக்கூட உங்களுக்குச் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. அனுமதி பெற்று நீங்கள் 'பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்' கேட்கலாம்; அது உண்மையான 'பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர்' ராக இருக்கவேண்டும். அதல்லாமல் 'பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர்' என்று சொல்லி, அந்த 'பிரிவிட்டுக்லைட்' இல் வேறு பொருட்கள் பற்றிப் பேசுவதில் ஈடுபடக் கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : My point is this. Whenever we speak, the Hon. Ministers get up and invariably and automatically we yield the floor. Similarly when I requested the Hon. Chief Minister, the same courtesy should be shown. He raised the point and I specifically stressed that—I am on a point of order—coming as it does closely on the heels of secession ('*pirivinaï*') I questioned the very *bona fides* of the Chief Minister. That is what I said and I wanted to elicit an answer when the Hon. Chief Minister was on his feet. I just requested the Speaker. When the Chief Minister sat I got up and it is the Speaker who gives us permission to get up or not, whereas when we speak, it looks as though we become second class members because the Ministers would get up and speak when we speak. We do not get the same opportunity. I wanted to get up twice.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : ஒரு பொருளைப்பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது, அந்த வாக்கியத்தை முடிக்காமல் இருக்கும்போது இடையிலே கேட்கக்கூடாது. வாக்கியத்தை முடித்தப்பின்னாலே கேட்கலாம்.

DR. H. V. HANDE : Immediately I sat. This particular '*manila suyatchi*' slogan comes closely on the heels of secession article in that magazine. That is why it makes us question the *bona fides*. There are a lot of problems, that is the labour problem, etc., To side—track...

THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN : When raising a point of order the hon. Member cannot go into the merits of the question.

MR. SPEAKER : Have you finished your point of order?

DR. H. V. HANDE : It will not come to a point of discussion. After the Chief Minister resumed his seat I wanted to say something. Because the Chief Minister has to complete his sentence, even though I got up I realised he has not completed his sentence and I sat down.

1973 சனவரி 31]

MR. SPEAKER : What is the point of order in your getting up?

DR. H. V. HANDE : Just as the Ministers get an opportunity to get information from us, a similar opportunity I wanted to get.

MR. SPEAKER : What is the point of order that arises from that?

DR. H. V. HANDE : I should have been allowed that question.

MR. SPEAKER : The hon. Member will please resume his seat. I shall give a ruling on that point of order.

நான் திரும்பத் திரும்ப விதிமுறைகளைக் கூட ஞாபகப்படுத்த வேண்டி இருக்கிறது. இந்த மன்றம் இப்படியெல்லாம் தாம் குறைந்து போகிறது என்பதைத் திரும்பத் திரும்ப கவனப் படுத்த வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு மெம்பர் பேசுவதற்குச் சில உரிமைகள் உண்டு. நான் உறுப்பினர்களை மட்டுமல்ல, அமைச்சர்களையும் சேர்த்துத்தான் சொல்கிறேன். அது சம்பந்தமான விதி 64-ஐ இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

Rule 64 says—

“A member desiring to make any observations on any matter before the House shall rise from his seat and being called by the Speaker, address his remarks to him from his place. At any time if the Speaker rises, any member speaking shall resume his seat.”

When the Speaker rises, no member shall speak. No member including Ministers can continue his speech. Immediately he must resume his seat.

இந்த விதியின்படி இந்த மன்றத்தின் மரபு காக்கப்பட வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கும், மாண்புமிகு அமைச்சர்களுக்கும் பேரவைத் தலைவர் என்ற முறையில் சுட்டிக்காட்டுகிறேன்.

அடுத்து விதி 65 இன்படியும்.

‘When for the purpose of elucidating a point during discussion, any member has occasion to ask a question of another member who is speaking, he may ask the question with the permission of the Speaker.’

என்பதாக மாண்புமிகு அமைச்சர்களுக்கும் பேரவைத் தலைவர் இஷ்டப்பட்டு அனுமதித்தால் தான் பேச முடியும் என்பதாக இருக்கிறது. திரு. ஹாண்டே குறுக்கிடுவதற்கு முதல் அமைச்சர் இணங்காமல் இருந்திருக்கலாம். அது வேறு விஷயம். ஆனால் ஒருவர் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது மற்றொருவர் குறுக்கிடுவது என்றால் அவர் பேரவைத் தலைவரின் முன் அனுமதியுடன் தான் குறுக்கிட முடியுமே தவிர பாயின்ட் ஆப் ஆர்டராக இருந்தாலும் பேரவைத் தலைவரின் முன் அனுமதியின்றி யாரும் குறுக்கிட்டுப் பேச முடியாது. இந்தப் பேரவையின் மரபை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பின்பற்ற வேண்டும்.

[1972 சனவரி 31]

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் நினைக்கலாம். திருமதி அந்தநாயகி அவர்கள் குறுக்கிட்டுப்பேசவில்லையா, அதற்கு முதல் அமைச்சர் பதில் அளிக்க வில்லையா என்பதாக. திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் என்னுடைய அனுமதியின் பேரில் தான் குறுக்கிட்டார்கள். இல்லையா?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: ஆமாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத்தலைவர்: ஆக, பேரவையின் தலைவரின் அனுமதியின்றி இனி அமைச்சர்களோடு நேரிடையாகப் பேச சபை நடவடிக்கைகளில் குறுக்கிடக்கூடாது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தங்கள் அமையுமையோடு ஒரு க்ளாரிபிகேஷன் பெற விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER: Yes.

திரு. ஆர். பொன்னப்பநாடார்: பெரியார் அவர்கள் தமிழரசுப் பத்திரிகையில் ஒரு கட்டுரை எழுதியிருக்கிறார்களே, அதை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்கிறதா? அல்லது அதைக் கண்டித்து நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இதுபோன்ற பிரச்சினைக்குரிய கட்டுரைகள் தமிழரசுப் பத்திரிகையில் வெளியிடக்கூடாது என்று எச்சரிக்கை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பெரியார் எழுதியிருக்கிற கட்டுரை கூட அரசியல் ரீதியில் அவருக்கே உரித்தான நடைமையில் பஞ்சமர்கள், சூத்திரர்கள் என்கிற பிடிப்பில் இருந்து விடுபடவேண்டுமானால் இந்தியா ஒன்றாக இருந்தால் முடியுமா என்று கேட்கிற அளவில்தான் முடிக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர கிராமிட நாடு வேண்டுமென்று திட்டவாட்டமாகச் சொல்லவில்லை. எனினும் இது போன்ற ஆட்சேபத்திற்குரிய கட்டுரைகளை இனி வெளியிடக்கூடாது என்பதாக எச்சரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தங்கள் அனுமதியுடன் ஒரு கேள்வி. முதல் அமைச்சர் சொல்கிறபோது 6 மில்களைத் திறப்பதற்கு மத்திய அரசோடு பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தப் படுவதாகச் சொன்னார்கள். 12 மில்கள் இருக்கின்றனவே, மீதமுள்ள 6 மில்களைப்பற்றி எந்தவித ஏற்பாடும் செய்யப்படவில்லையா என்று அறியவிரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: முதலிலே அனைத்துக்கட்சித் தலைவர்கள் கூட்டத்திலேயே 6 மில்களைத் திறப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்வது என்பதுதான் முடிவாயிற்று. இவை நல்லபடியாகத் திறக்கப்பட்ட பிறகு மற்ற 6 மில்களைப்பற்றியும் கவனிக்கலாம்.

MR. SPEAKER: Now the hon. Member, Dr. Hande, can seek one clarification (Laughter).

DR. H. V. HANDE: Sir, I am very grateful to the obliging Speaker. Tomorrow is the last day we are meeting.

[1972 சனவரி 31]

Within the next 20 days, would it not be better to improve the industrial climate in the Madras City? Would it not be better to see that the hot atmosphere outside is removed?

அப்படியின்றி ஒரு காரசாரமான நிலைமையே நீடித்தால் அது நம் மாநிலத் தொழில் வளர்ச்சியையே பாதிக்காதா? இதுபற்றி அரசு என்ன யோசனை சொல்ல முடியும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். வழக்குகளைத் திரும்பப் பெற்றுத் தொழிற்சங்கத் தலைவர்களுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்த முன் வருவார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: வழக்குகளைத் திரும்பப் பெறுவது வழக்குகளின் தன்மையைப் பொறுத்தது. ஆனால் தொழில் அமைதியை ஏற்படுத்த அனைத்துக்கட்சித் தலைவர்களோடு கலந்து பேச அரசு தயாராய் இருக்கிறது.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Sir, may I know whether the Government realise that there is a lot of difference between asking for more powers to the State and the State Autonomy?

MR. SPEAKER: That is all over.

Now, as a matter of convention the amendments moved in respect of the Governor's Address are not usually pressed and I think the hon. Member are not pressing their amendments.

THIRU K. T. K. THANGAMANI: Sir, we can press at least one amendment and the House need not be divided on that issue.

MR. SPEAKER: The general convention is that they are not pressed. In view of the assurance given or the discussion that has taken place, usually they are not pressed. I think the hon. Members who have moved their amendments are not pressing them.

All the amendments were, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER: Now I will put the Motion of Thanks to the vote of the House.

"That an Address be presented to the Governor in the following terms:—

'That the Members of the Tamil Nadu Legislative Assembly assembled in this Session are deeply grateful to the Governor for the Address which he has been pleased to deliver to both the Houses of the Legislature assembled together on the 22nd January 1972.'

The motion was put and carried.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் நிகழ்ச்சிகள் இன்று இத்தான் முடிவடைகின்றன. மீண்டும் நாளை காலை 9 மணி அளவில் பேரவை கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப் பட்டது.